1

2

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2						■					■
3					■						
4								■			
5		■		■			■		■		
6			■		■						■
7	■						■				
8					■			■			
9			■							■	
10						■					
11								■			

Trec carele

ORIZONTAL: 1) Carul Mare. 2) Erou troian care nu și-a părăsit carul de luptă, urmărindu-i pe grecii care fugeau, pentru a pătrunde odată cu ei în tabără. Personaj din tragediile antice, care, întîlnind într-o trecătoare îngustă un car condus de un bătrîn, intră în conflict cu acesta, neștiind că este propriul său tată. 3) Cerc de oțel montat pe roțile de lemn ale carelor. Zeu al luminii și al Soarelui, al cîntecului și al poeziei, care, toamna, pleca spre țara hyperboreilor, călătorind într-un car tras de lebede albe. 4) Element de legătură între urechea proțapului și jug. Armăsari dobrogeni. 5) La cotitură! Primele la examen! 6) Curse. Petrecere. 7) Împreună cu steaua Mizar formează o pereche fizică în constelația Carul Mare. Gen literar. 8) A pregăti de drum o corabie (od.) Poftim. Republica Centrafricană în codificația automobilistică internațională (abr.). 9) Came. Cîrlig la capătul de sus al leucii carului (pl.). 10) Tradi†ia spune că în acest oraș-stat din Grecia antică, Erihthonios a înhămat cel dintîi caii la car și a organizat alergările de care. Poet și prozator român, autorul poemului în proză „Carul cu boi" (Adrian). 11) Jocuri organizate de Hercule în Argolida, unde aveau loc și alergări de care. Localitate rurală, în care se folosesc și căruțele. VERTICAL: 1) Fratele lui Pollux, pe care nimeni nu-l putea întrece în iscusința de a conduce carul. Pictor clasic român, creatorul pînzei „Car cu boi". 2) Leagă roțile unui car. Trăsurică ușoară trasă de un singur cal (pl.). 3) Cade zăpada, însă omul prevăzător își repară căruța. Culme. La temă! 4) Sat în județul Alba. Capra căruței (pl.). 5) Peste! Eu. Neastîmpărați. 6) Meseria celor din „Căruța cu paiațe". 7) Oraș în R.P. Angola. Numele mai multor localități din S.U.A. 8) Oraș în Nigeria. Era cărată cu sacaua (pl.) Face haz. 9) Munte și oraș în R.P. Chineză. Îmbujorat. 10) Nici în car, nici în căruță. Începe iarna. 11) Zeița nopții din mitologia greacă străbătea cerul, în carul ei tras de cai negri. Carul mic!

DICȚIONAR: SOAL, LEPI, ACME, ADO, TILA.

Închide cutia!

Prima condiție pentru a încerca acest joc al marinarilor francezi este... să-l construiți! Precum vedeți, este vorba despre nouă ferestruici acoperite cu „obloane" care ascund cifrele înscrise în ele.

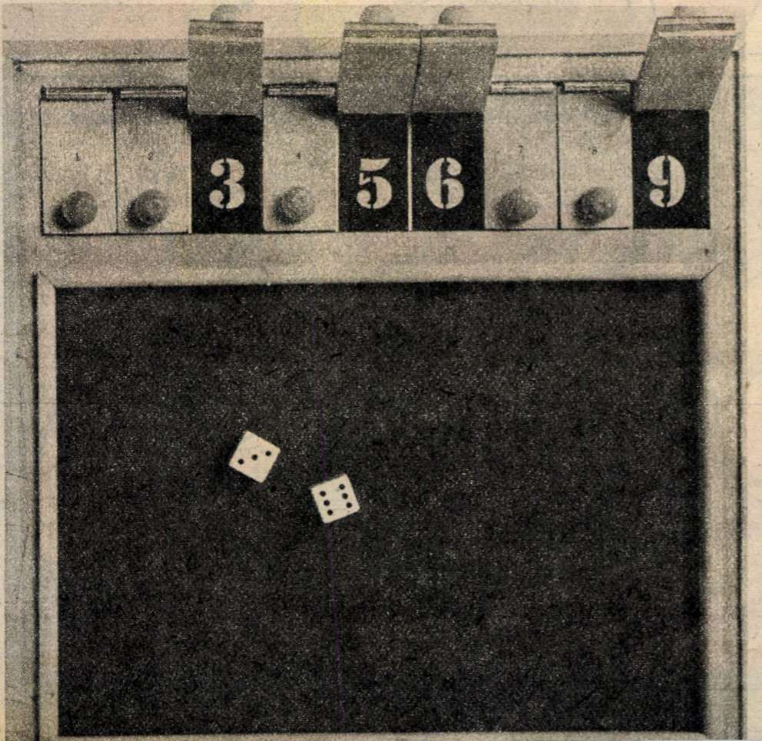

La joc pot lua parte oricîți copii. Scopul fiecărui jucător este să închidă toate ferestruicile, dar fără a se grăbi, deoarece cîștigător este ultimul care o face!

Jucătorul găsește, cînd îi vine rîndul să înceapă jocul, toate ferestrele deschise. El aruncă cele două zaruri, după care poate închide fie ferestruicile cuprinzînd cele două cifre indicate de zaruri, fie pe cea corespunzînd sumei acestor cifre. Participarea jucătorului încetează atunci cînd cifrele de pe zaruri nu-l mai ajută să închidă nici măcar o căsuță. Cînd mai sînt șase ferestruici deschise, jucătorul aruncă un singur zar, nu două.

După ce toți jucătorii au tras de un număr de ori, se adună numărul ferestruicilor încă deschise cu punctele cîștigate de jucători prin închiderea celorlalte (se adună cifrele înscrise în ferestruici). Acela care totalizează 45 de puncte sau mai mult părăsește jocul, pe care-l va cîștiga ultimul închizător al unei ferestruici.

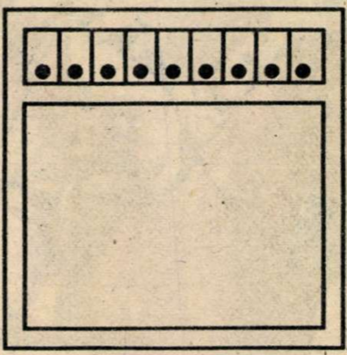

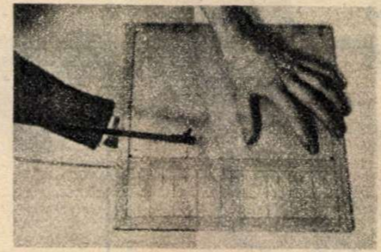

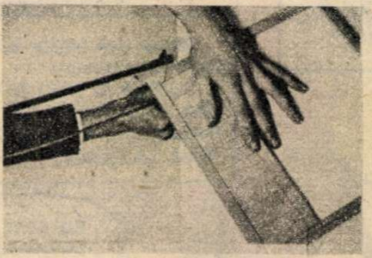

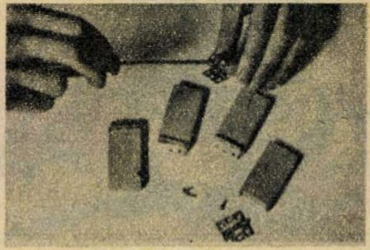

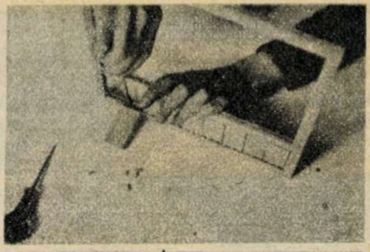

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMERELE 43 ȘI 44.

DE TOATE PENTRU TOȚI: ciocănitură; aliată; arin; litre; a ui; T; oceanografi; TE; mura; sic; A; lianți; NI; vidra; trap; bătăi; saulă; ager; lungit; nor; ram; își; înaintaș; ti.

ȘAH 1. Df2! Ng6 2. Df7+!! N:f7. 3. g:f7 mat.

PE PLOAIE: Nash; galoș; Ni; El; apă; uragan; Aman; lăcărie; acoperiș; zer; i; iritat; nerv; SP; ACIT; LO; ia; alica; adera; T; coș; TO; evolua; iazuri; iști; donări; AT; ATR; ușori; udat; UI; rîși; Eminescu.

TICUȚĂ CEL UITUC

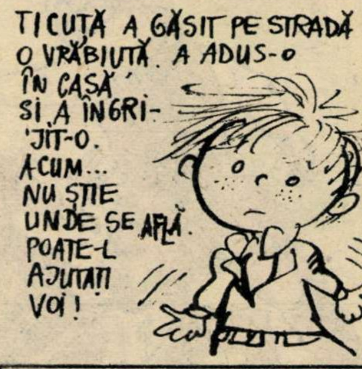

TICUȚĂ A GĂSIT PE STRADĂ O VRĂBIUȚĂ. A ADUS-O ÎN CASĂ ȘI A ÎNGRIJIT-O. ACUM... NU ȘTIE UNDE SE AFLĂ. POATE-L AJUTAȚI VOI!

Foto: G. PREPELIȚĂ

La pupitrul de comandă.

COPERTA NOASTRĂ

CUTEZĂTORII 45 Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: MARGA MICU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 16 pagini 1,50 lei

9

DE DIN VALE DE ROVINE

5

Scenariu: PETRU DEMETRU POPESCU
Desene: SORIN ANGHEL

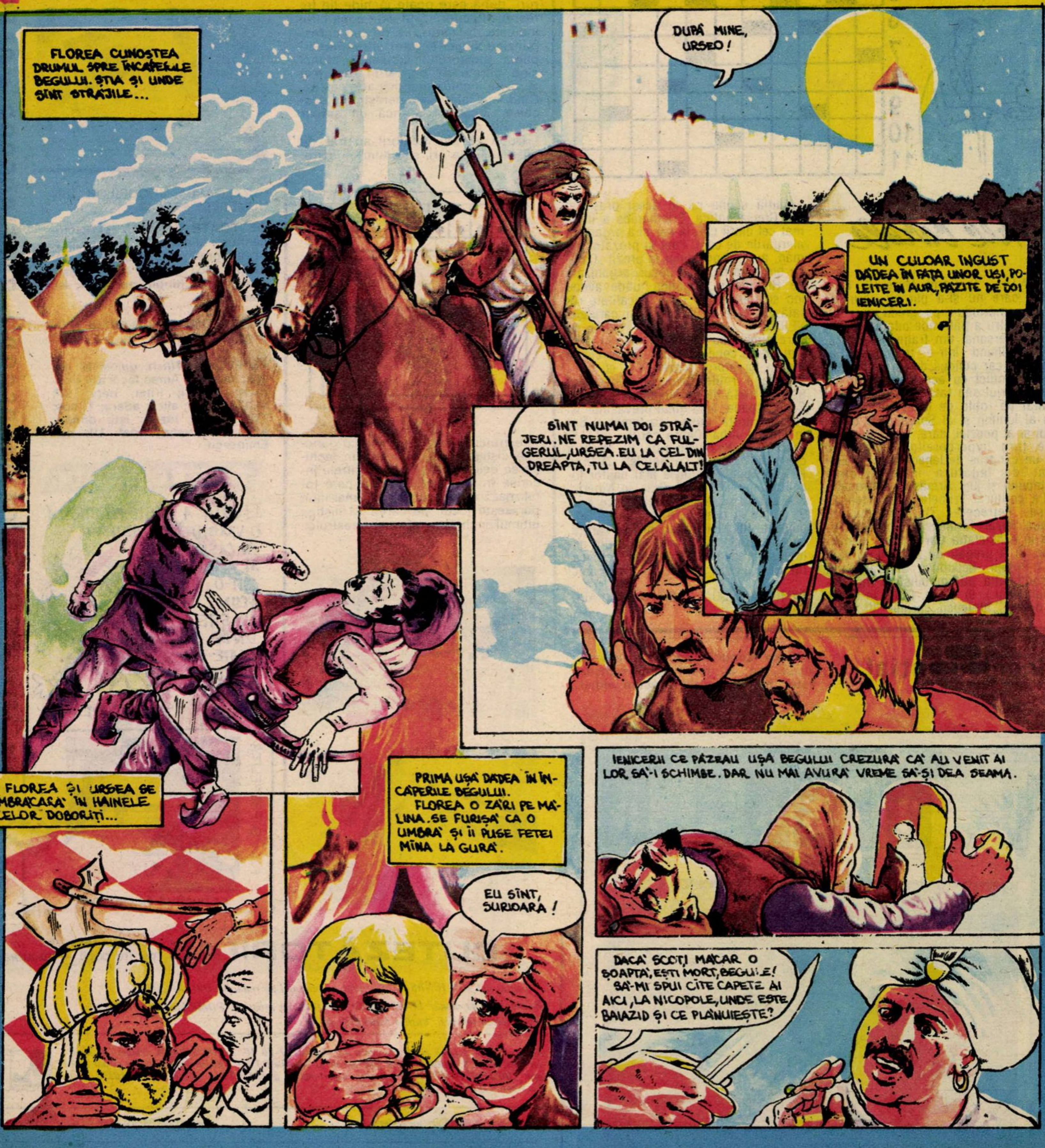
FLOREA CUNOȘTEA DRUMUL SPRE ÎNCĂPERILE BEGULUI. ȘTIA ȘI UNDE SÎNT STRĂJILE...
DUPĂ MINE, URSEO!
UN CULOAR ÎNGUST DĂDEA ÎN FAȚA UNOR UȘI, POLEITE ÎN AUR, PĂZITE DE DOI IENICERI.
SÎNT NUMAI DOI STRĂJERI. NE REPEZIM CA FULGERUL, URSEA. EU LA CEL DIN DREAPTA, TU LA CELĂLALT!
FLOREA ȘI URSEA SE ÎMBRĂCARĂ ÎN HAINELE CELOR DOBORÎȚI...
PRIMA UȘĂ DĂDEA ÎN ÎNCĂPERILE BEGULUI.
FLOREA O ZĂRI PE MĂLINA. SE FURIȘĂ CA O UMBRĂ ȘI ÎI PUSE FETEI MÎNA LA GURĂ.
EU SÎNT, SURIOARA!
IENICERII CE PĂZEAU UȘA BEGULUI CREZURĂ CĂ AU VENIT AI LOR SĂ-I SCHIMBE. DAR NU MAI AVURĂ VREME SĂ-ȘI DEA SEAMA.
DACĂ SCOȚI MĂCAR O ȘOAPTĂ, EȘTI MORT, BEGULE! SĂ-MI SPUI CÎTE CAPETE AI AICI, LA NICOPOLE, UNDE ESTE BAIAZID ȘI CE PLĂNUIEȘTE?

(VA URMA)

În acest număr:

- România — ţară a păcii
- Detaşamentul — un echipaj de cursă lungă!
- Fructele de aur ale inteligenţei, creativităţii şi hărniciei româneşti

46

JOI, 13 NOIEMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 997)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Pretutindeni în ţară, copiii, alături de întregul nostru popor, dau glas sentimentelor de aleasă preţuire pentru activitatea neobosită, dedicată dezarmării şi păcii în lume, desfăşurată de către marele Erou al păcii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de către tovarăşa Elena Ceauşescu, cărora tinerele generaţii ale înfloritoarei noastre patrii le datorează minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură.

Problema care preocupă în gradul cel mai înalt popoarele globului, conştiinţele lucide de pe toate meridianele planetei, este aceea a salvării păcii, a înlăturării pericolului războaielor, şi în primul rînd al celui nuclear.

În lume s-au acumulat impresionante cantităţi de arme şi muniţii, clasice şi nucleare. Munţii, cîmpiile, apele şi cerul planetei, simboluri ale frumuseţii lumii în care trăim, au devenit astăzi locurile de tăinuire a unor înspăimîntătoare forţe de distrugere, prin a căror folosire Pămîntul ar înceta, într-o singură clipă, să mai poarte preţioasa podoabă a vieţii.

Avînd în memorie imaginea ultimelor două războaie mondiale, cunoscînd efectele tragice ale numeroaselor războaie locale ce întunecă cerul multor zone ale planetei, poporul nostru, prin glasul său de cea mai înaltă autoritate, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, s-a pronunţat cu hotărîre, de-a lungul anilor, pentru pace, colaborare şi înţelegere între toate naţiunile lumii, împotriva tuturor tendinţelor ce ar putea duce la o nouă conflagraţie mondială.

Referindu-se la necesitatea instaurării păcii pe planeta noastră, cerinţă a asigurării bunăstării şi prosperităţii popoarelor lumii, a dezvoltării lor libere şi independente, tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta, cu prilejul primirii delegaţiilor guvernamentale participante la cea de-a 42-a şedinţă a Sesiunii Consiliului de Ajutor Economic Reciproc care a avut loc recent la Bucureşti, că „nu vom putea realiza programul ce ni l-am propus – şi cred că nici o ţară socialistă şi nici alte state nu vor putea să-şi realizeze, în bune condiţii, programul lor de dezvoltare economico-socială –, dacă nu vom trece la dezarmare, dacă nu vom pune capăt cursei înarmărilor".

Marile acţiuni ale popoarelor, dedicate salvgardării păcii, educării tinerelor generaţii de pretutindeni în spiritul prieteniei şi colaborării sînt legate de numele României socialiste, al conducătorului partidului şi statului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Noua iniţiativă de pace a celui mai iubit fiu al poporului român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu – reducerea unilaterală de către ţara noastră cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare şi consultarea poporului în această problemă de mare însemnătate prin referendumul de la 23 noiembrie – exprimă voinţa nestrămutată a României socialiste de a trăi în pace şi înţelegere cu toate ţările lumii, de a lupta pentru înlăturarea războaielor prin triumful deplin al raţiunii.

Potrivit DECRETULUI PRIVIND ORGANIZAREA ŞI DESFĂŞURAREA REFERENDUMULUI DIN ZIUA DE 23 NOIEMBRIE 1986 ÎN LEGĂTURĂ CU REDUCEREA, DE CĂTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA, CU 5 LA SUTĂ, A ARMAMENTELOR, EFECTIVELOR ŞI CHELTUIELILOR MILITARE, dezbătut şi aprobat în şedinţa Consiliului de Stat ce a avut loc, sub preşedinţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, miercuri, 5 noiembrie, la referendum participă toţi cetăţenii Republicii Socialiste România care, conform legii, au drept de vot.

Avînd în vedere că obiectivele referendumului privesc reducerea armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare, întărirea păcii şi colaborării în lume, probleme ce interesează în cel mai înalt grad tînăra generaţie, decretul prevede că în cadrul referendumului sînt consultaţi, alături de cetăţenii cu drept de vot, şi tinerii în vîrstă de 14–18 ani.

În cadrul referendumului, cetăţenii cu drept de vot şi tinerii în vîrstă de 14–18 ani îşi exprimă votul, respectiv opinia, prin semnătura depusă pe buletinele pentru referendum, la una din rubricile cu menţiunea „DA" sau „NU".

Aşa după cum a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu în magistrala cuvîntare rostită la Sesiunea Marii Adunări Naţionale, hotărîrea ţării noastre de a se reduce armamentele, cheltuielile şi efectivele militare cu 5 la sută şi convocarea, în legătură cu aceasta, a unui referendum va oferi un exemplu şi pentru alte naţiuni, pentru alte popoare de a trece, fiecare, la reducerea unilaterală a efectivelor şi cheltuielilor militare, pînă la realizarea unor înţelegeri de dezarmare şi pace.

Noua şi strălucita iniţiativă de pace a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a României socialiste întruneşte unanima aprobare a întregului nostru popor, care, într-o impresionantă unitate de gînd şi faptă în jurul partidului, al secretarului său general, îşi exprimă totala adeziune faţă de politica internă şi externă a partidului şi statului nostru.

Referendumul la care va participa poporul nostru în ziua de 23 noiembrie constituie un eveniment de o deosebită importanţă în viaţa patriei, expresie a voinţei neclintite de pace a naţiunii noastre socialiste.

Pace!

Am ascultat şoaptele vîntului,
Murmurul apelor şi freamătul codrilor,
Am privit lumina stelelor
Şi curcubeul arcuit peste zare,
Am ascultat pulsul
Necontenit al pămîntului,
Şi liniştea de cristal
A amiezelor însorite.
Pretutindeni, pe pagina
Sfirşitului de veac şi mileniu,
Am întîlnit, scris cu purpură,
Cuvîntul Pace.
Pace!
Răsună un cîntec de dor şi speranţă
Cu milioane de voci,
Ca un refren al planetei.

Florentina Bardac,
cl. a VII-a D,
Şcoala nr. 203, Bucureşti

În apărarea vieţii şi a viitorului omenirii

ROMÂNIA – ŢARĂ A PĂCII

„În actuala situaţie internaţională, se poate afirma că problema fundamentală a epocii noastre este aceea a dezarmării nucleare şi generale, a asigurării păcii pe planeta noastră. Nu există şi nu poate exista astăzi o altă problemă mai importantă decît asigurarea dreptului suprem al oamenilor, al popoarelor la existenţă, la libertate, independenţă, la viaţă şi pace!"

NICOLAE CEAUŞESCU

În inima şi conştiinţa ţării a răsunat profund şi vibrant noua iniţiativă de pace a preşedintelui României socialiste, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, căci în generoasele idei care se află la temelia noului demers politic românesc se află aspiraţiile cele mai scumpe ale poporului nostru. Expresie a unităţii dialectice dintre politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, noua iniţiativă românească de pace relevă faptul că poporul român, angajat cu întreaga sa energie creatoare în realizarea celor mai cutezătoare strategii de dezvoltare economico-socială din îndelungata sa istorie, acţionează în acelaşi timp cu fermitate, cu hotărîre pentru apărarea dreptului suprem al oamenilor, al popoarelor la existenţă liberă, în pace şi securitate, condiţie fundamentală a înfăptuirii obiectivelor pe care şi le propune orice popor.

Hotărîrea României de a reduce în acest an, cu 5 la sută, armamentele, cheltuielile şi efectivele militare, izvorîtă din grija adîncă pentru asigurarea condiţiilor propice ale dezvoltării ţării, ale înaintării sale neabătute pe calea progresului economico-social, îşi relevă cu atît mai mult profundele semnificaţii, privită în contextul unei consecvente acţiuni pentru salvgardarea păcii, pentru trecerea la dezarmare, pentru a ridica de pe umerii popoarelor greaua povară a cursei înarmărilor.

Din iniţiativa preşedintelui Nicolae Ceauşescu, de pe pămîntul românesc a fost trimis la Organizaţia Naţiunilor Unite Apelul Păcii, pe care s-au adunat 18 milioane de semnături, fiecare în parte şi toate la un loc relevînd impresionanta unanimitate de gînd, de simţire, de voinţă a naţiunii noastre socialiste, dorul său adînc de pace, de prietenie, de colaborare şi înţelegere cu toate popoarele lumii.

Prin glasul preşedintelui Nicolae Ceauşescu, România s-a adresat în repetate rînduri şefilor de state, de guverne, oamenilor politici, parlamentelor şi parlamentarilor din întreaga lume cu îndemnul de a-şi înţelege înaltele responsabilităţi pe care le poartă pentru soarta popoarelor lor şi a lumii de azi şi de mîine, de a acţiona în consens cu voinţa şi interesele popoarelor pe care le reprezintă.

Asemenea idei, asemenea chemări au fost din nou reafirmate în magistrala cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu de la tribuna Marii Adunări Naţionale. Subliniind faptul că acum viaţa internaţională se caracterizează prin două tendinţe — una care acţionează în direcţia politicii de forţă, de încordare, de continuare a cursei înarmărilor, cealaltă care se pronunţă pentru destindere, pentru dezarmare şi pace, împotriva cursei înarmărilor — tovarăşul Nicolae Ceauşescu a relevat imperativul intensificării luptei pentru izolarea politică internaţională a forţelor care acţionează în direcţia încordării şi a războiului şi, în acelaşi timp, cerinţa unirii tuturor forţelor care acţionează în direcţia destinderii, dezarmării şi păcii.

Analizînd cu înaltă rigoare ştiinţifică ultimele evoluţii din viaţa politică internaţională, secretarul general al partidului a subliniat încă o dată cerinţa soluţionării pe cale paşnică, prin tratative, a tuturor problemelor cu care se confruntă astăzi omenirea, rolul determinant al dialogului în identificarea soluţiilor menite să elibereze lumea contemporană de povara uriaşă a înarmărilor, de spectrul ameninţător al unui conflict nuclear nimicitor.

Expresie a vocaţiei de pace a poporului român, hotărîrea ţării noastre privind reducerea cu 5 la sută a armamentelor, cheltuielilor şi efectivelor militare, dobîndeşte în actualele împrejurări semnificaţiile unui act de covîrşitoare importanţă politică internaţională, căci acum, mai mult ca oricînd, omenirea are nevoie nu doar de vorbe şi declaraţii de intenţii, ci de fapte, de acţiuni şi măsuri concrete pentru dezarmare, pentru apărarea păcii. Noua iniţiativă politică românească are, aşadar, valoarea unui înalt exemplu, al unui vibrant îndemn la realizarea unor paşi reali pe calea triumfului raţiunii, al apărării păcii, al păstrării cerului senin al omenirii, al asigurării viitorului însuşi al planetei albastre.

S. ARIEŞANU

CHEIA SUCCESULUI PIONIERESC ESTE SPIRITUL DE ECHIPĂ

DETAŞAMENTUL

UN ECHIPAJ DE CURSĂ LUNGĂ!

Niciodată nu-și închipuiseră că se va schimba ceva în detașamentul lor. Erau împreună din prima zi de școală, se cunoșteau atît de bine încît nu se așteptau la surprize. **Gabriel Iancic** și **Cristina Georgescu** reușesc să ia întotdeauna premiul întîi, încă o mulțime dintre ei aveau mereu medii mari, mai erau și cîțiva năzdrăvani, cu toate acestea nimic ieșit din comun nu se petrecuse în detașamentul lor. Toți cei 39 de băieți și fete terminaseră clasele primare cu bine. Tovarășa învățătoare de care se despărțiseră nu-și făcea griji în privința lor. Copiii erau foarte bine pregătiți pentru ciclul gimnazial. De altfel, în primele săptămîni se afla adesea printre ei și se interesa la tovarășii profesori „cum merge a V-a A". „Normal", „nimic deosebit", i se spunea de obicei. Nu, nu era deloc ceea ce aștepta... Ar fi dorit ca în cancelarie să audă discutîndu-se despre inteligența răspunsurilor Cristinei, despre ușurința de pătrundere în problemele dificile a lui Gabriel, despre perseverența **Mihaelei Zuluf** sau a lui **Petre Marian,** despre ambiția **Nicoletei Negoiță.** Nimic din toate acestea. Din păcate, detașamentul părea să se îndrepte spre... anonimat.

Dintre colegi, mai nimeni nu dăduse atenție faptului că **Dan Stanciu** începuse să lipsească nemotivat. Erau prea ocupați, fiecare, de problemele lor. Matematica le dădea de furcă, cu geografia o duceau — nu se știa de ce — greu, nici la limba română (cine și-ar fi închipuit?) nu mai străluceau. Într-o bună zi, pe cînd o pornise la plimbare **Teodor Neaga,** îndemnat de niște băieți mai mari de prin cartier, a luat, din fața unui bloc, o... bicicletă. A ieșit o încurcătură foarte neplăcută. Un duș rece a trecut, parcă, peste toți atunci cînd au discutat cazul în detașament. Într-un timp scurt, se adunaseră cam multe.

— Sîntem mari, doar n-o să ne mai „dădăcim" și acum unii pe alții, se sumețise **Doru Bîziiac,** de obicei un băiat jovial, prietenos.

— Și dacă sîntem mari, trebuie să nu învățăm și să lipsim de la ore? i-a venit în ajutor, lui Gabriel, **Claudiu Bărbulescu.** Mai bine să vedem ce avem de făcut!...

Renumit și recunoscut drept cel mai bun detașament din unitate: detașamentul clasei a VI-a A. Aceiași copii care, cu un an în urmă, avuseseră de învins greutăți, pe care, ce-i drept, singuri și le făcuseră, dar... le depășiseră. Deci fruntași, cu rezultate strălucite la concursurile pe obiecte de învățămînt, în Festivalul Național „Cîntarea României", și chiar în sport. Frumoasa ambiție de a rămîne pe primul loc în întrecerea pe școală le dă „aripi", le stimulează inițiativa. Colegul lor, Gabriel Iancic, este ales comandant de unitate. Se pare că nimic nu-i poate impiedica să se mențină pe primul loc. Dar brusc... Mihaela Zuluf, comandanta uneia dintre grupe, se îmbolnăvește destul de serios. Stă un timp în spital, apoi continuă tratamentul acasă fără să poată ieși afară sub nici un motiv. Sigur, pentru colegi nu era nici o problemă să vină la ea s-o ajute la lecții. Dar, dacă îi vor cere prea mult Mihaelei? Trebuia întrebat doctorul...

Poate că s-a mirat, poate că nu i se mai întîmplase să răspundă profesional unor copii — dar medicul și-a făcut timp să le explice cît mai clar ce aveau de făcut, cum să-i dozeze colegei lor eforturile de învățătură. Și așa cum sperau, Mihaela s-a pus la punct cu materia ca și cum ar fi fost alături de ei în clasă. Astfel că detașamentul s-a menținut tot fruntaș.

Din laboratorul de fizică se aude o muzică discretă, plăcută. Se aud și glasurile vesele ale celor dintr-a VII-a A. Sînt sărbătoriți colegii și colegele născuți în octombrie. Întîmplător sînt mai mulți decît în celelalte luni. Tot mai des vine vorba despre ceea ce vor face în viitor, la ce licee se gîndesc să se înscrie după absolvirea clasei a VIII-a. Părinții îi sfătuiesc să se orienteze astfel încît să poată lucra, ca și ei, în Combinatul petrochimic, în Întreprinderea de stofe „Argeșana", în Întreprinderea textilă, în alte unități economice din municipiul Pitești.

Din tînărul lor cartier, de la „școala nouă", cum i se zice Școlii nr. 17, trebuie să pornească cu pași siguri spre pregătirea de viitor și prietenii dintr-a VII-a A. Cu siguranță așa va fi pentru că ei au înțeles un lucru deosebit de important, și anume: **cheia succesului în tot ceea ce întreprinde colectivul pionieresc este spiritul de echipă!**

Text și foto:
ELENA MĂNESCU

COPILĂRIE-PACE-VIITOR!

Expresie a entuziasmului împărtășit de purtătorii cravatei roșii cu tricolor față de strălucita inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, zilnic ne sosesc la redacție vești despre activități și acțiuni organizate de copiii țării și dedicate acestui act istoric în lupta pentru pace pe întreaga Terră.

„NOUA INIȚIATIVA DE PACE ȘI DEZARMARE A ROMÂNIEI SOCIALISTE, PREOCUPARE ESENȚIALĂ A PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU, A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, CEL MAI IUBIT FIU AL NAȚIUNII NOASTRE, PENTRU CREȘTEREA ȘI AFIRMAREA ÎN CONDIȚII OPTIME A TINEREI GENERAȚII PE PLANETA NOASTRĂ" — este tema întîlnirii cu lectori ai Comitetului municipal de partid din Sighetu Marmației, la care au participat pionierii, membri ai cercurilor și Clubului de dezbateri politico-ideologice din localitate ● „COPILĂRIE, ÎN ȚARA PĂCII" s-a intitulat dezbaterea organizată de pionierii membri ai cercului păcii, prieteniei, solidarității internaționale și UNICEF de la Școala nr. 1, Fălticeni. Printre noii membri ai cercului, pionierele Nicoleta Iordache, Simona Elisei, Erna Hödl, din clasele a V-a, au avut emoția debutului activității lor la îmbogățirea panoului UNICEF și au participat la această dezbatere, în care copiii și-au exprimat marea lor bucurie și mîndrie că patria noastră este prima țară din lume, care a adoptat legea reducerii cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare ● La monumentul martirilor de la Moisei a avut loc un mare spectacol-evocare dedicat de către interpreți și participanți, pionierii de pe meleagurile maramureșene, noii acțiuni istorice de pace a României socialiste ● Exprimîndu-și recunoștința fierbinte pentru „MARELE EROU AL PĂCII" și intitulîndu-și astfel dezbaterea, în cadrul clubului de dezbateri politico-ideologice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Fălticeni, Luciana Grigoriu, Mioara Mihăilă și alți pionieri și-au rostit în cuvîntul lor hotărîrea de a munci și învăța exemplar ca semn de recunoștință pentru bucuria de a trăi într-o țară a păcii ● „DESENELE COPIILOR, MESAJ DE PACE": așa se intitulează expoziția de desene ale pionierilor și șoimilor patriei de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Tg. Jiu, expoziție vernisată recent la Casa de cultură a științei și tehnicii pentru tineret din municipiu ● Ediția inaugurală din acest an școlar a clubului artelor din Tg. Jiu s-a deschis simbolic cu spectacolul de muzică și poezie „CÎNTEC PENTRU PACEA PLANETEI", susținut de pionierii membri ai cenaclului gorjean „Azur".

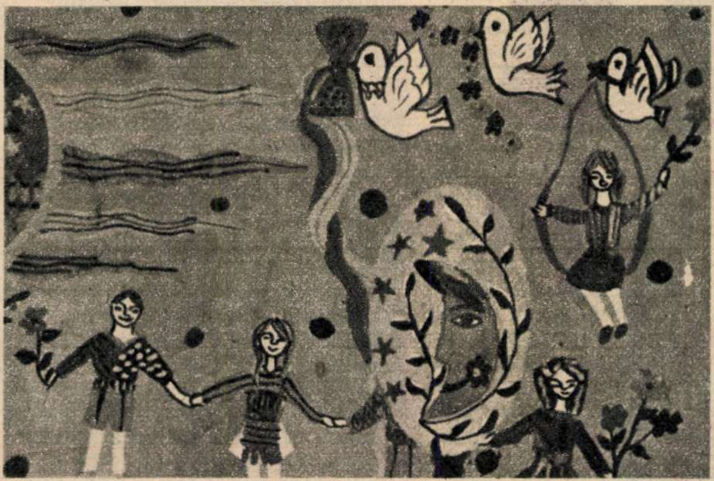

Desen de Alinas Roantă, cl. a VIII-a, C.P.S.P Suceava

În cadrul activităților desfășurate în cercul nostru, al păcii prieteniei, solidarității internaționale și UNICEF, am dezbătut pe larg, cu profundă mîndrie patriotică, noile măsuri pe care, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, țara noastră le adoptă în vederea apărării păcii și întăririi încrederii între toate popoarele lumii.

Mîndri de a ne fi născut în anii de lumină, cînd la conducerea partidului și a țării se află cel mai de seamă fiu al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, membrii cercului nostru își exprimă, și cu acest prilej, sentimentele lor de aleasă dragoste și recunoștință față de conducătorul înțelept, care se preocupă în cel mai înalt grad și de destinele păcii.

Ca mamă și profesoară, știu că, spunînd „Da" la referendumul din 23 noiembrie, spun „Da" pentru viitorul elevilor și al fiilor mei, pentru fericirea voastră, a tuturor.

LUMINIȚA POPA,
conducătoarea cercului păcii, prieteniei, solidarității internaționale și UNICEF, C.P.S.P. Sector 3, București

CHIPURILE PĂCII

În expoziția pionierilor maramureșeni

O sută de pionieri pictori exprimă, într-una din sălile Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România, un înălțător mesaj dedicat patriei, ideii de pace, aspirațiilor spre fericire ale tuturor copiilor planetei albastre.

Este vorba de 150 de lucrări aparținînd membrilor cercurilor de artă plastică de la casele pionierilor și șoimilor patriei din județul Maramureș, mulți dintre ei laureați ai Festivalului Național „Cîntarea României", cu participări notabile în expoziții interjudețene și naționale, Școala din Bîrsana fiind și deținătoarea unui premiu decernat prin UNESCO.

Expoziția este o frumoasă și grăitoare dovadă a posibilităților multiple de afirmare a talentului, a condițiilor minunate de care se bucură toți copiii în România Epocii Nicolae Ceaușescu. Sînt reprezentate toate genurile picturale, cele mai multe lucrări fiind inspirate din prezentul luminos al patriei noastre, demnă și iubitoare de pace, din preocupările și îndeletnicirile atît de interesante ale părinților, din frumusețile pămîntului românesc, din trecutul glorios de luptă al poporului nostru.

Adriana Buftea, Liviu Octavian Lica, Elena Angela Gogota *(Vișeu de Sus);* **Dana Chindriș, Ion Uglea** *(Ieud);* **Ioan Iuga, Ileana Vlad** *(Săliștea de Sus);* **Paul Onca, Codruța Sălătiman** *(Satu Mare);* **Nagy Adalbert** *(Sighet);* **Angela Crăciun, Csiki Ildiko** *(Baia Sprie);* **Ioana Uțan, Maria Pop** *(Bîrsana) sînt doar cîțiva dintre talentații pionieri pictori maramureșeni care fac din creația lor izvoare de lumină și gînd generos.*

MARIA MITREA

Merit pionieresc

CETATEA DIN ALBEȘTI

Comuna Albești se afla în apropierea municipiului Sighișoara, județul Mureș. Aici a fost deschis un șantier arheologic. Pionierii istorici, sub îndrumarea arheologului Gheorghe Baltag, au descoperit în ultimii ani o cetate de pămînt cu val și șanț. Cetatea s-a dovedit a fi vestigiul unei așezări din sec. IV—IX e.n. Entuziasmați, copiii au continuat cercetările chiar... în curtea școlii lor. Astfel ei au avut satisfacția sa constate că aici se aflau mărturii însemnate ale unui trecut aflat la începuturile mileniului întîi. Cei mai pasionați, mai pricepuți și harnici copii în efectuarea săpăturilor de finețe, cu acest scop științific, s-au remarcat a fi pionierii Daniel Iosif, Marius Pintea, Marius Iosif, Adrian Rucoi, Marius Micu, Nicolae Cioantă, Ștefan Tordai, Alin Radu, Szekely Albert, Emilian Pintea. Ei au descoperit o necropolă din sec. IV—V e.n., în care au găsit mărgele poliedrice din pastă albastră sticloasă și vase de lut. În seria obiectelor descoperite de ei se află și un vas de tradiție dacică, decorat cu alveole. În ziua de 22 septembrie a.c., tinerii noștri arheologi au făcut o altă descoperire: un colier de mărgele poliedrice. Astăzi, o parte din obiectele arheologice descoperite de pionierii din Albești constituie valoroase exponate în cadrul muzeului lor școlar.

Obiectele descoperite sînt mărturii ale existenței pe aceste locuri a unei populații de origine daco-romană. „Vom continua cercetările noastre arheologice" — scriu ei convinși că descoperirile ulterioare vor oferi precizări importante privind continuitatea existenței strămoșilor noștri pe aceste meleaguri.

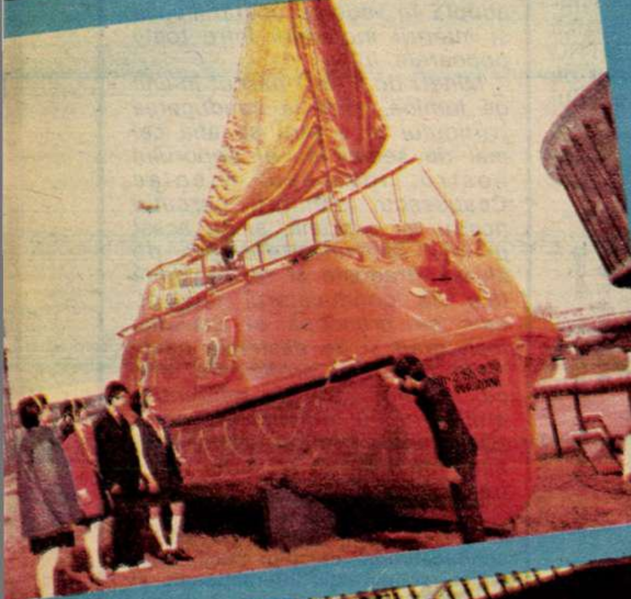

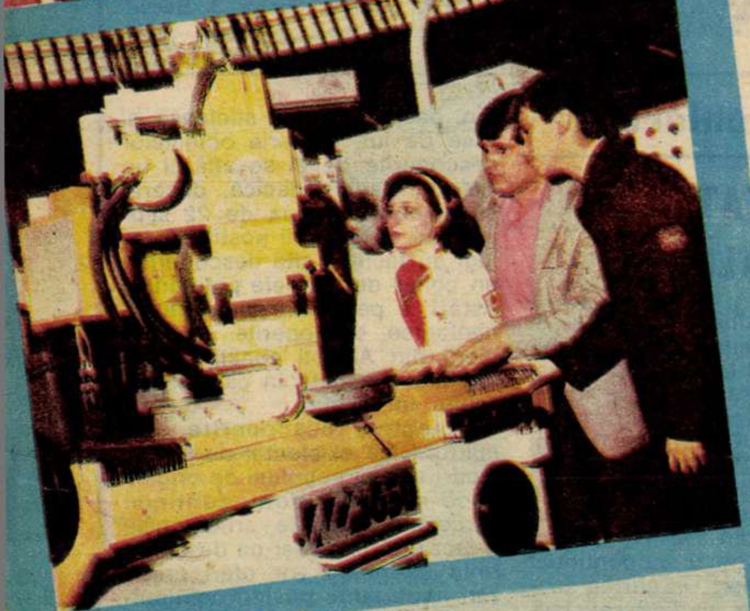

TIB'86

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

„FRUCTELE DE AUR” ALE INTELIGENȚEI, CREATIVITĂȚII ȘI HĂRNICIEI ROMÂNEȘTI

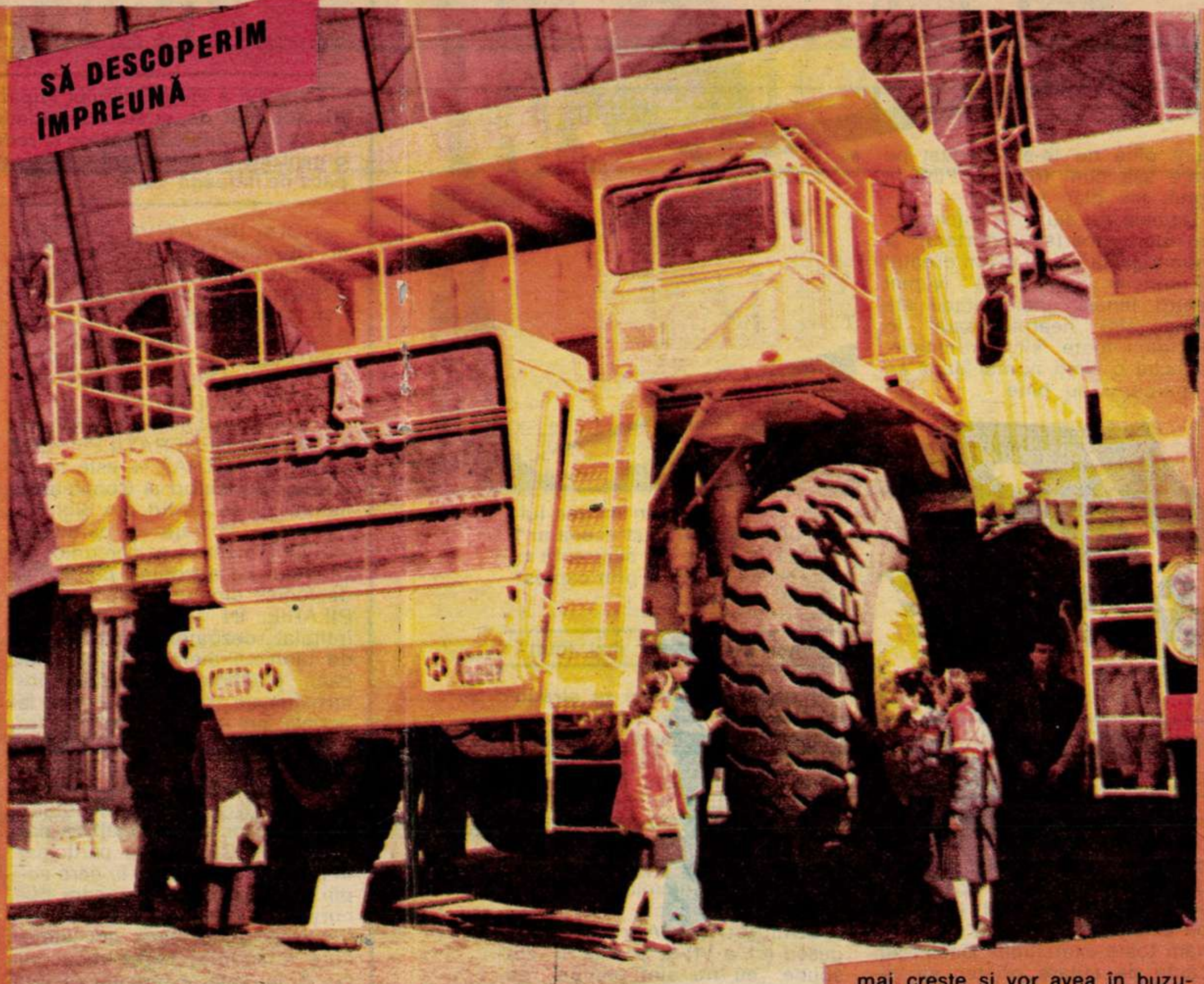

Intrăm, împreună cu un grup de pionieri de la școlile 7 și 175 din Capitală, pe poarta Tîrgului Internațional București, ediția 1986. Și chiar din clipa în care-i trecem pragul, impresia care ne încearcă este că am pătruns și ne aflăm într-o... grădină în care la tot pasul ni se oferă privirilor o mulțime de „fructe de aur“ care strălucesc de-ți iau ochii sub razele blînde ale soarelui de toamnă. O clipă, două, stăm pe loc, nehotărîți. Nu ne decidem spre ce să ne îndreptăm mai întîi, cu ce să începem. Am dori să fim în același timp peste tot. Cum însă așa ceva nu se poate, se impune, fără nici o... opoziție, inițiativa unui băiețel la care curiozitatea a învins mai repede orice urmă de timiditate: **„Vreau să văd ce-i cu cilindrul acela uriaș. Parc-ar fi o rachetă“.**

Ne luăm, cu toții, după el. Ne apropiem, de acest... mastodont cam de dimensiunile trunchiului unei balene dintre cele mai mari. Într-o oarecare măsură seamănă cu o rachetă și — după cum ne spune apoi tehnicianul Constantin Bana — chiar asta și este: o „rachetă“ care însă nu-i destinată cosmosului, ci... pămîntului pe care îl străbate pe orizontală la diverse adîncimi. Ne aflăm în fața ultimului tip de foreză pentru găuri orizontale, cu diametrul de 2,3 metri, ingenios utilaj românesc folosit cu succes în forarea de tunele prin rocă dură atît pentru galeriile de mină, cît și pentru a deschide noi albii, subpămîntene, pentru tot mai multe dintre apele noastre cărora le smulgem și le transformăm energia în atît de necesarii kilowați-oră. Aflăm despre această gigantică foreză tot ceea ce ne interesează, mai zăbovim puțin, interesați de noile și modernele tipuri de locomotive de mină și de noile instalații hidraulice de susținere a abatajelor. Apoi, cu admirație față de cei care au conceput și construit asemenea utilaje și instalații de-o mare complexitate tehnică, o... cotim spre stînga, unde de la-nceput ne-au „făcut cu ochiul“ zveltele și argintiile instalații de foraj. Și din nou pătrundem în mirifica lume a adîncurilor. Numai că de data aceasta nu pe orizontală, ci pe... verticală. „F320—4DH“, „F125—EC“ sînt pentru noi simboluri, denumiri sofisticate. Dar concrete, și apropiate, și dragi. Cu tot respectul pe care ni-l impune renumele lor pe plan mondial, ne uităm la numeroasele instalații de foraj din jurul nostru, cele mai multe produse la cunoscuta Întreprindere „1 Mai“ din Ploiești. Știam — și aici, la „TIB '86“, ni se confirmă încă o dată — că acestea continuă să fie unele dintre cele mai apreciate și solicitate din lume, că sapele lor forează, în căutarea „aurului negru“, cu rezultate dintre cele mai bune, adîncurile planetei Pămînt pe mai toate meridianele și paralelele acesteia.

Zbor spre înălțimile albastre

Am ieșit din... adîncuri și ne continuăm „expediția“ prin „TIB '86“. Deasupra noastră, în această calmă și luminoasă zi de octombrie, cerul e limpede, senin pînă la orizont. Și parca ne cheamă spre el. Spre infinitele lui depărtări, spre imensele bucurii ale zborului. Și cum aici, la „TIB '86“, descoperim, printre multe altele, și cele mai moderne aparate necesare întreprinderii unei asemenea aventuri, ne lansăm imaginar pe aripile ei. Mai precis, pe aripile lui „IAR-34“, renumitul motoplanor, într-o variantă mult îmbunătățită, perfecționată. E renumit pentru performanțele deosebite care au fost realizate cu el. Între acestea, cu totul ieșit din comun e zborul de 22 000 kilometri, între România și Australia, efectuat cu deplin succes, în urmă cu cîțiva ani, de către trei asemenea motoplanoare. Unii dintre noi se urcă în carlinga acestuia, alții iau loc în cea a elicopterului utilitar „IAR 316“. Și ascultăm, cu toții, instrucțiunile pe care ni le dă Victor Florică, tehnician la Întreprinderea de construcții aeronautice din Ghimbav. Apoi... **„Gata de zbor?“ „Da, sîntem gata!“** Dar... amînăm decolarea pentru... cîțiva ani. Pentru atunci cînd unii dintre acești copii vor mai crește și vor avea în buzunar brevetul de pilot.

Pe patru și chiar pe mai multe roți renumite în întreaga lume

Dar și călătoriile pe scoarța Terrei, de-a lungul păienjenișului de drumuri ce-i împînzesc continentele, își au farmecul lor deosebit. Numai că iarăși sîntem în dilemă: ne e greu să alegem din multitudinea de mijloace ce ne stau la dispoziție. Să pornim pe șoselele asfaltate ale Terrei cu unul dintre cele 11 tipuri noi de autoturisme „Dacia“ ce sînt expuse la acest tîrg? Sau să preferăm una dintre cele 6 tipuri de elegante limuzine „Oltcit“? Dar dacă asfaltul se termină și vom fi nevoiți să străbatem drumuri grele, prin munți sau prin pustiuri? În situația aceasta ar fi mai bine să ne urcăm la volanul unuia dintre cele 14 tipuri de „Aro“, autoturism pentru tot terenul, cunoscut și apreciat în întreaga lume ca fiind printre cele mai bune din această clasă. Putem însă să călătorim foarte bine fie cu unul dintre cele 16 sau 17 tipuri de autocamioane, fie cu unul dintre cele 6 tipuri de autobasculante produse la Mîrșa — Sibiu, între care cea de 110 tone e cît o... casă de mare, încît pentru a ajunge la cabina ei sîntem obligați să urcăm mai întîi pe niște scări metalice, la cîțiva metri înălțime. De la Dumitru Grigorescu, șofer de încercări, aflăm ceva ce nu știam: anume că astfel de mașini nu se fabrică decît în patru țări ale lumii — în U.R.S.S., în Japonia, în S.U.A. și în România. Dar de ce să stăm atenți și încordați la volan? N-ar fi mai bine să călătorim ca pasageri în frumoasele și atît de ergometricele vagoane fabricate la Arad sau stînd pe canapeaua unuia dintre noile tipuri de autobuze, la fel de elegante și de comode?

Deodată în fața noastră înflorește, în toate culorile curcubeului, un mare și original parc. Dar nu florile îi dau culoare, ci... cele cîteva zeci de tractoare și combine, precum și alte mașini și utilaje destinate agriculturii. Ei bine, și roțile acestora străbat în lung și-n lat suprafața Terrei, tractoarele, mașinile și utilajele agricole ce poartă marca „Made în România“ fiind, pentru calitățile lor deosebite, apreciate și solicitate în zeci de țări ale lumii. Nu ne trebuie prea mult timp și am și descoperit, printre aceste minunate mașini, o... adevărată minune: combina pentru cereale „C.P.12“. Tehnicianul Vsevolod Revcenco, din service-ul „Semănătoarei“, ne explică despre ce-i vorba: „C.P.12“ e, cel puțin deocamdată, o combină rară, fabricată doar de vreo două sau trei țări din lume. Ea e în stare să recolteze cerealele de pe pantele cu înclinație de pînă la 26°. **„Știți cum arată o pantă de 26°? Te apucă amețeala la volan, ai impresia că dintr-o clipă intr-alta te vei răsturna pe spate, cu mașină cu tot. Dar «C.P.12», datorită unui ingenios sistem de pendul care acționează și mută dintr-o parte în cealaltă o anume cantitate de ulei, precum și «picioarelor» telescopice, își schimbă continuu centrul de greutate, se pliază după cele mai mici sau mai mari cute și stă tot timpul lipită de teren“.** Testată, nu de mult, atît pe ogoarele noastre, cît și pe ale altor țări, combina aceasta și-a dovedit, spre aprecierea unanimă a specialiștilor străini, nu numai calitățile de „hopa Mitică“, ci și pe acelea ale suratelor ei, fiind un utilaj de mare productivitate.

Cu pași mari și siguri — spre cele mai înalte piscuri

Sub imensa cupola a pavilionului central avem senzația că ne aflăm în cabina unei uriașe nave cosmice în care, înainte de decolare, au fost adunate și măiestru aranjate, în așa fel încît să fie cît mai la vedere, numeroase și inestimabile creații de ultimă oră ale geniului uman: strunguri, mașini de așchiere și de șlefuire cibernetizate, motoare de diverse tipuri și mărimi (între care și unul de „Rombac“), calculatoare, aparate automate de măsură și control, piese și subansambluri din oțel sau din aluminiu, unelte dintre cele mai diverse, mobilă, articole de îmbrăcăminte și multe, multe altele asemănătoare. Pășim printre aceste nenumărate comori, privindu-le curioși, dar mai mult încîntați, mîndri la gîndul că toate aceste minunății sînt produse la noi și de către noi.

Dintr-o dată însă... STOP! Ne oprim și parcă nu ne vine să ne credem ochilor. În fața noastra se află o mai veche cunoștință: „RIP-6,3“, unul dintre primii roboți realizați în țara noastră și pe care vi l-am prezentat, cu vreo doi ani în urmă, în paginile revistei. Dar, deși... prieteni vechi, „RIP-6,3“ nu ne acordă nici cea mai mică atenție. Motivul? E foarte ocupat cu executarea unor operații demonstrative, pentru a-și dovedi, în fața sutelor de vizitatori, marile lui posibilități de lucrător disciplinat, precis și, mai ales, neobosit. Dar și mai uimiți sîntem să-l descoperim pe „RIP-6,3“ înconjurat de o mulțime de frați, mai mici sau mai mari. Așadar, între timp familia roboților fabricați la „Automatica“ București a crescut mult, a devenit o familie numeroasă. Faptul ne este confirmat de tehnicianul Răzvan Olaianus care ne spune că în acești doi ani au fost „gîndiți“ și construiți peste 150 de roboți industriali, de tipuri și cu destinații diferite, din ce în ce mai perfecționați și mai... perfecți.

•

Mergem, cu pași mari și siguri, spre viitor, spre cele mai înalte piscuri ale progresului și civilizației. Prin calitățile lor tehnice și funcționale deosebite, care le fac să fie competitive și tot mai solicitate pe piața externă, miile de produse românești ce-au fost expuse în cadrul celei de-a XII-a ediții, 1986, a Tîrgului Internațional București sînt o dovadă grăitoare în acest sens. Ele sînt, în primul rînd, roadele înțeleptei politici a partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de industrializare socialistă, de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor țării și a tuturor ramurilor productive, de aplicare în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Sînt, totodată, roadele atît de bogate și de valoroase ale inteligenței, creativității și hărniciei milioanelor de oameni ai muncii de pe întreg cuprinsul țării care, liberi și stăpîni pe soarta lor, dornici de pace și cooperare, traduc zi de zi, ceas de ceas, în viață, cu abnegație și totală dăruire și animați de fierbinte patriotism, mobilizatoarele prevederi ale celui de-al XIII-lea Congres și ale Programului partidului.

CONSTANTIN DIACONU

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Semafor

SINGUR PRINTRE CĂRȚI ȘI CAIETE

ASTĂZI: DESPRE STUDIUL INDIVIDUAL

„— De prietenul meu ascultă o sută de inși“, se laudă cineva într-o veche istorioară. — E puțin, a spus altcineva. Al meu comandă peste o mie de inși!

— Asta nu-i nimic, a spus al treilea. Prietenul meu reușește să se comande pe sine însuși!“

Glumeața dispută are însușirea de a ne atrage atenția asupra respectului deosebit pe care oamenii îl nutresc dintotdeauna pentru cel care reușește să-și îndeplinească la timp și în mod exemplar toate îndatoririle. El nu amînă lucrurile și nici nu așteaptă să fie îndemnat de altcineva.

Tu decizi, tu acționezi. Dar cum?

Nu aveți nevoie de nici un test prin care să aflați în ce măsură fiecare dintre voi reușește să răspundă de sine însuși. Adevărul îl puteți afla gîndindu-vă, de exemplu, la felul în care vă efectuați temele acasă.

Este unul dintre cele mai importante momente ale zilei. Singur, cu manualele, notițele și caietele tale, cînd profesorii nu te văd, iar părinții sînt la treburile lor, ai rămas propriul tău „comandant“. Nimeni nu-ți spune „fă asta“ sau „nu face asta“. Poți să-ți scrii toate temele și să-ți înveți lecțiile, dar la fel de bine poți s-o ștergi la joacă. Tu decizi, tu acționezi. Cum procedezi? Răspunsul la această întrebare îți va arăta ce fel de om ești.

Culorile timpului, acasă, la lecții

Dacă ne-am pregătit lecțiile așa cum obișnuiește Constanța Dumitru (cl. a VI-a, Școala nr. 26), ar fi excelent. În acest caz, am ști că trebuie să fim foarte severi administratori ai timpului. Pentru Constanța, minutele au diferite culori. Ce fel de culori? Unele au culoarea literaturii, altele culoarea matematicii, altele culoarea... jocului. Repartizarea culorilor în acest tablou este armonioasă, corespunzînd îndatoririlor Constanței, preocupărilor și puterii sale de muncă.

Așadar, întîi citim notițele. (Aveți cu toții obiceiul să vă notați la oră ceea ce vă explică profesorii? Este dovada puterii voastre de concentrare și de sintetizare.) După ce consultăm notițele, citim lecția din manual. Alina Popa (cl. a VI-a, Școala nr. 50) insistă în această privință pînă cînd reușește să-și povestească lecția de trei ori: întîi expunînd ideile principale, apoi lecția în ansamblu și pe urmă punîndu-și întrebări și formulînd răspunsurile. Le face pe toate singură, la masa ei de lucru, fiind simultan elevă și profesoară.

Un „moment al adevărului“

Am învățat lecția (căci am învățat-o, nu-i așa?), deci urmează scrierea temei la zi, sau ceea ce Ioana Stoica (cl. a VI-a, Școala nr. 64) numește „momentul adevărului“. Are dreptate. O temă nu e altceva decît aplicarea în practică a ceea ce am învățat. Dacă știi, o faci ca lumea. Dacă nu, revezi lecția și notițele. Mai mult însă: momentul scrierii temei și al rezolvării exercițiilor este și un moment al talentului vostru, al puterii voastre de creație. Gîndiți-vă serios la asta.

Cum descoperim bucuriile...

Poate însă că ne place cu deosebire o anumită materie? Este firesc, dar s-o ascultăm pe Daniela Șofîlcă (din cl. a VI-a, Școala nr. 26): „Mă atrage cu deosebire limba română, citesc multe cărți, efectuatul temelor la literatură și gramatică îmi dă multă bucurie. Mă străduiesc însă să nu neglijez deloc celelalte obiecte. Nu mă ridic de la lecții pînă nu le-am învățat pe toate așa cum trebuie. Pînă la urmă, îmi plac și ele!“

Daniela ne ajută să înțelegem un lucru foarte important, și anume acela că nu avem dreptul să muncim „după poftă“. Numai pentru leneși unele etape ale muncii sînt „neatrăgătoare“. În realitate, toate sînt frumoase, dar asta o simți numai după ce le parcurgi cu bine.

Cine ne poate stingheri la lecții...

Noi înșine, bineînțeles! Iată că prin meterezele unei probleme de matematică sau prin defileurile geografiei apar ochișorii șireți ai tentației: Dacă am da o fugă în parc fără să terminăm toate exercițiile? Dacă l-am căuta pe cutare prieten să vedem ce film a venit la cinematograf? Dacă am dezlega întîi cuvinte încrucișate și abia pe urmă am trece „serios“ la lecții? Nu. Nicăieri. Cu nici un preț! Dacă vom rămîne pe loc, la învățat și la scris, vom crește în propriii noștri ochi, ne vom respecta mai mult, și atunci ne vor respecta toți cei din jur.

Petrică și fotbalul

Multe lucruri neplăcute decurg dintr-o comportare dezordonată. Petrică M. ar vrea să introducă în regulamentul de fotbal o modificare: meciul nu de 90 de minute, ci de 180 sau de 360! Toată ziua ar juca Petrică fotbal pe unde s-ar nimeri, în dauna lecțiilor, bineînțeles. Dar are măcar cine știe ce bucurii? Dimpotrivă, se trezește în situații stupide. După un astfel de meci interminabil, neîndurîndu-se să se despartă de minge (era a unui coleg) a venit cu ea la școală, a intrat cu mingea la ora de fizică ascunzînd-o în bancă. Băiatul celălalt s-a plîns profesorului. Profesorul i-a cerut lui Petrică să aducă mingea la catedră. Petrică, furios, a adus-o, dar întîi, pe furiș, a tăiat anvelopa. Ce-o fi fost în mintea lui? Oricum, dacă în ziua aceea ar fi muncit la lecții, cu siguranță că nu i-ar mai fi trecut prin cap astfel de nerozii.

„Să-ți pretinzi cît mai mult“

Întrebarea „De ce te străduiești să înveți bine?“ n-am pus-o nimănui în această dezbatere, dar o mulțime de răspunsuri convingătoare s-au înfiripat din înseși situațiile întîlnite.

- Constanța Dumitru învață bine pentru că între altele s-a simțit stimulată de participarea la faza pe municipiu a olimpiadei de matematică.
- Dimpotrivă, Adrian Georgescu (cl. a VII-a, Școala nr. 25) spune „eu nu sînt olimpic, ba chiar uneori primesc nota 8, dar vreau să ajung și eu la o olimpiadă și mă străduiesc s-o merit“.
- La Alina Dumitrache (cl. a VI-a, Școala nr. 50) se constată o creștere simțitoare la învățătură mai ales de cînd a fost în situația de a-și ajuta o colegă care învăța mai slab decît ea.
- Mirela Mihalache (cl. a VII-a, Școala nr. 145) se simte îndemnată să învețe din ce în ce mai bine în special de cînd o inspecție la ore a scos în evidență că e vorba de o clasă foarte bună.
- Alina Popa (cl. a VI-a, Școala nr. 50) spune: „Sînt o elevă silitoare, dar nu mulțumită de mine. Niciodată nu trebuie să fii mulțumit de sine, ci să-ți pretinzi cît mai mult“.

Sînt situații și motive felurite, în aparență modeste, dar din care observăm că e vorba despre lucruri însemnate: conștiința răspunderilor pe care le avem fiecare față de societate, față de părinți, față de noi înșine.

Dar TU, stimate cititor, cum te comporți atunci cînd rămîi singur cu tine însuți pentru a-ți face lecțiile?

Scrie-ne despre asta cu toată sinceritatea. Am dori să povestim în revistă întîmplările tale din acest important moment al zilei.

OVIDIU ZOTTA

Dezbatere realizată cu participarea pionierilor-reporteri de la subredacția Casei pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul 2, București

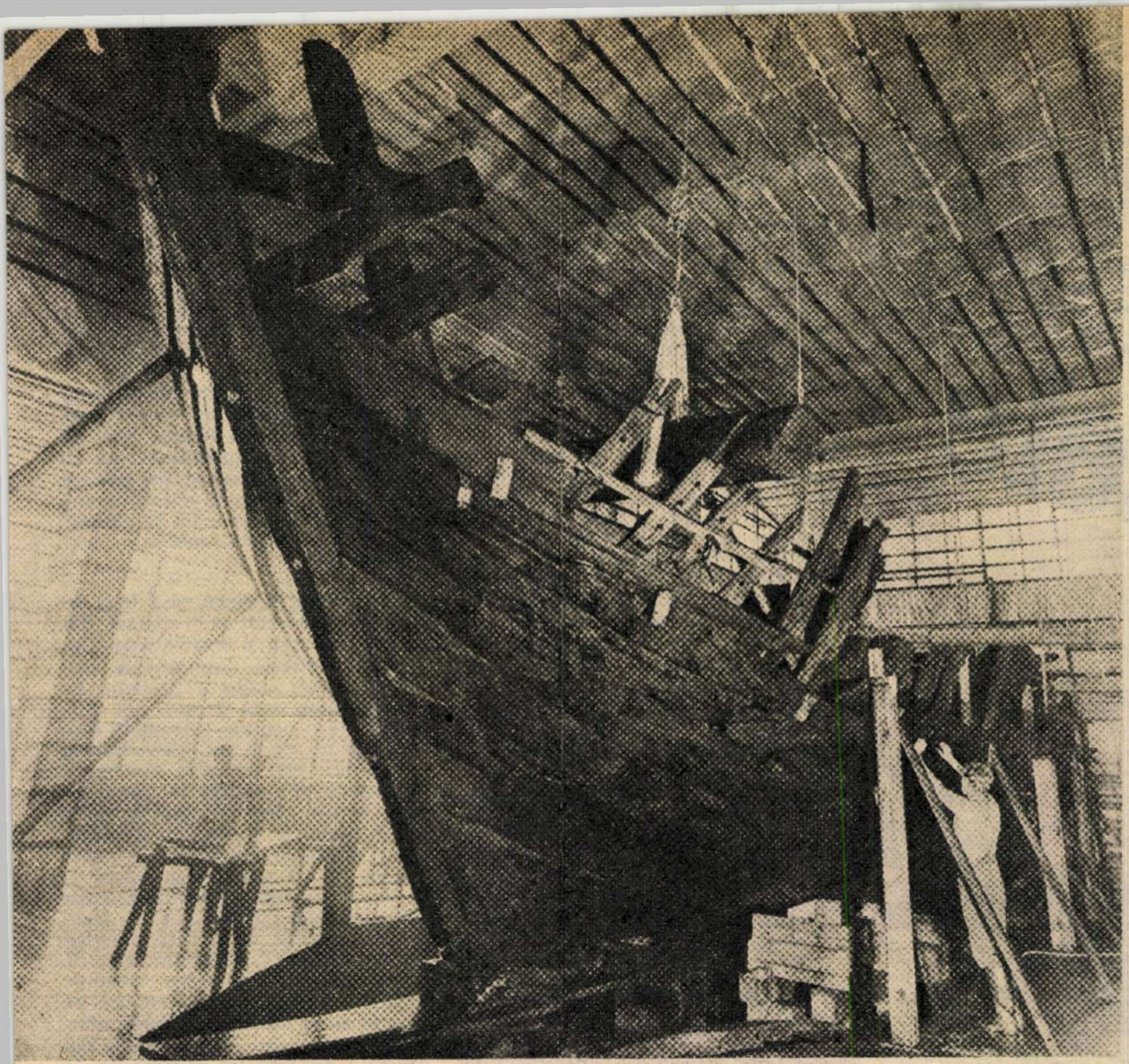

Ați întrebat? Vă răspundem!

• IONEL CHIRAN, din TG. JIU, interesat de istoria navigației, ne întreabă cum arăta coga hanseatică.

Pîna de curind, nimeni in secolul nostru nu văzuse un asemenea vas. Nu mică a fost mirarea constructorilor noilor cheiuri ale portului Bremen cînd au găsit, îngropat în aluviuni, corpul aproape intact al unei cogi hanseatice din secolul al XV-lea. Construită din lemn de stejar, această navă comercială tipică pentru apele Mării Baltice și ale Mării Nordului are circa 30 de metri lungime, 8 metri lățime și un pescaj de 3 metri. Putea transporta circa 400 de tone de marfă — grîne, ulei, minereu de fier sau cupru, țesături etc. Numeroase reprezentări de cogi, nave cu prova și pupa supraînălțate pentru a putea naviga în aceste ape nordice cu valuri și vînturi puternice, apar pe stemele din acea perioadă ale orașelor-porturi din Germania. Pentru a putea face față concurenței comerciale a englezilor, norvegienilor și suedezilor, cît și pentru a combate pirateria, aceste orașe s-au unit într-o asociație comercială denumită „Hansa“ sau Liga Hanseatică. Înființată în prima jumătate a secolului al XIII-lea, ea a funcționat pînă în secolul al XIX-lea, cînd neînțelegerile au dus la destrămarea ei. Pînă în prezent nava din imagine este singura de acest tip cunoscută. De aceea specialiștii i-au acordat o atenție deosebită, ea fiind conservată prin tratarea cu polietilenglicol a fiecărei piese. Pentru montare au fost confecționate piesele care lipseau sau care s-au degradat prea mult pentru a mai putea fi folosite. În prezent nava este expusă la Muzeul Navigației din Bremen.

• MARINICĂ ANGHEL, din DOROHOI, intreabă de ce mai intii se vede fulgerul și abia pe urmă se aude tunetul.

Raspunsul este la îndemîna ta, draga Marinică. Dacă vei compara viteza de propagare a sunetului (340 de metri pe secundă) și a luminii (300 000 de kilometri pe secundă), vei înțelege ușor că aceeași distanță (de la locul de producere a fulgerului la locul în care te afli tu) va fi parcursă de sunet și de lumină în timpi foarte diferiți. Astfel, dacă te afli la 50 de kilometri de punctul în care se produce fulgerul, vei vedea lumina lui după 50 de miimi de secundă, dar tunetul îl vei auzi numai 3 minute mai tîrziu.

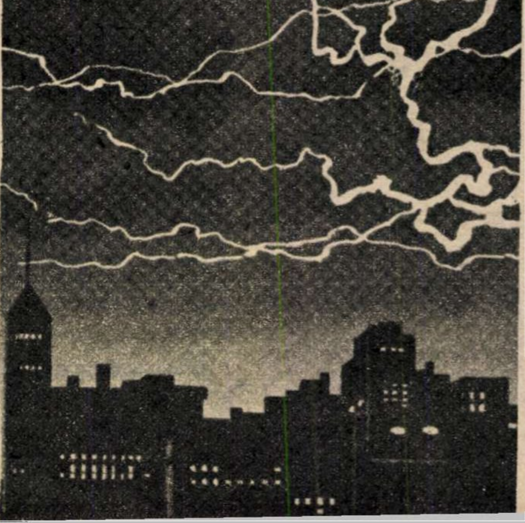

Olguța VĂ SFĂTUIEȘTE

Răspundem solicitărilor mai multor prietene, oferindu-vă rețeta unor cornulețe cu nuci, foarte gustoase.

Pentru compoziție aveți nevoie de **280 g margarină (sau unt), 340 g făină, 140 g nuci, 140 g zahăr, 100 g zahăr pudră și două pliculețe de zahăr vanilat.**

Pe o planșetă cerneți făina, nu numai pentru curățirea ei, ci și pentru aerare, apoi o cîntăriți. În mijlocul acesteia, creați un spațiu în care, cu o lingură de lemn, frecați margarina cu zahărul, pînă se omogenizează. Adăugați apoi nuca măcinată. Frămîntați toate ingredientele pentru a repartiza uniform în făină zahărul, margarina și nuca. Obțineți un aluat „nisipos“, pe care trebuie să-l puneți la rece o oră-două, să se „odihnească“. Răcindu-se, puteți modela mai ușor cornulețele.

Pregătiți apoi tava. Ungeți dosul acesteia cu un strat subțire de unt. După fiecare folosire, tava se spală, se zvîntă bine și se unge din nou (orice prăjitură preparată cu untdelemn sau margarină, coaptă într-o formă unsă cu unt, împrumută gustul acestuia!)

Cum formați cornulețele? Rupeți din aluat bucățele de mărimea unei cireșe și, în podul palmei, formați suluri de grosimea degetului mic, lungi de 4–5 cm, apoi le curbați ușor și le așezați în flancuri, lăsînd spații mici între ele, pe dosul tăvii. Se coc la foc potrivit.

De îndată ce scoateți tava din cuptor, desprindeți repede și cu grijă, cu vîrful unui cuțit, cornulețele pe care, cît sînt încă fierbinți, le treceți prin zahăr pudră vanilat. Le aranjați pe un platou și le țineți pînă se răcesc într-un loc călduț, în nici un caz în fața vreunui geam deschis.

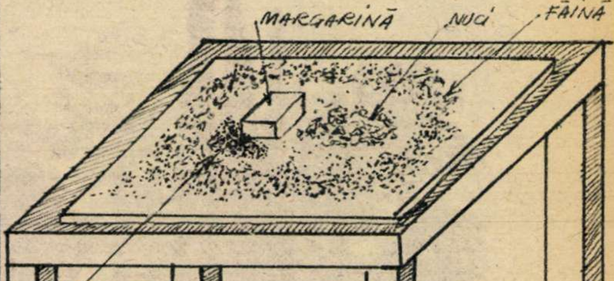

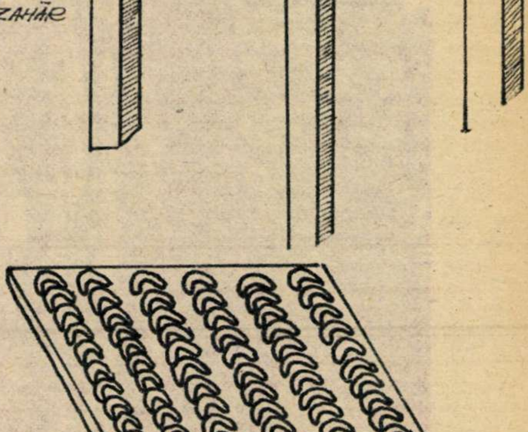

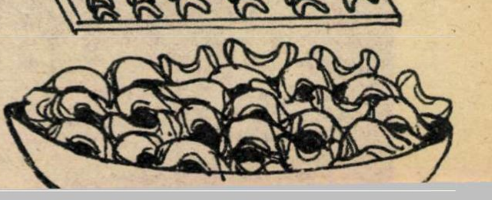

Termitele

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII”

Pe întinderile savanelor africane pot fi observate, uneori chiar de la mari distanțe, niște construcții ciudate ce se ridică deasupra solului, asemănătoare cu turnurile unor castele. Arhitecții care le-au conceput și le-au construit sînt termitele — mici viețuitoare din Ordinul Isoptera, ce trăiesc în colonii de milioane de exemplare. Ele au apărut pe Pămînt înaintea furnicilor, adică acum circa 200 milioane de ani. Astăzi termitele pot fi întîlnite în regiunile tropicale și subtropicale, trăind organizate în societăți.

Termitele (numărul de specii al acestora ajunge pînă la circa 2 000) sînt insecte primitive al căror aspect exterior reprezintă o adaptare la modul de trai în ascunzișuri ferite de lumină. Hrana lor de bază este lemnul. Adesea termitele au fost numite „furnici albe“, deși, ca înrudire, nu au nimic comun cu furnicile.

Întreaga viață a termitelor se bazează pe munca în comun, fiecare individ avînd de îndeplinit o misiune precum construcția locuinței, cultura ciupercilor, îngrijirea larvelor etc. Întotdeauna o colonie de termite se compune dintr-o matcă, lucrătoare, soldați, larve, nimfe, ouă. Spre deosebire de furnici atît lucrătoarele, care construiesc locuința coloniei, cît și soldații, care o apără, sînt de ambele sexe. Pentru a-și putea îndeplini misiunea de paznici și apărători ai coloniei, soldații sînt dotați fie cu un cioc puternic, fie cu maxilare atît de dezvoltate încît mușcăturile lor devin, pentru adversar, deosebit de periculoase. În colonie, unica misiune a mătcii este aceea de a oua. La anumite intervale matca veche este înlocuită cu una mai tînără. Mătcile termitelor africane au o greutate de 30 de ori mai mare decît semenele lor și depun cam 30 de ouă pe minut. Din cauza volumului și a greutății mari, matca nu se poate mișca și de aceea este hrănită și îngrijită de termitele lucrătoare.

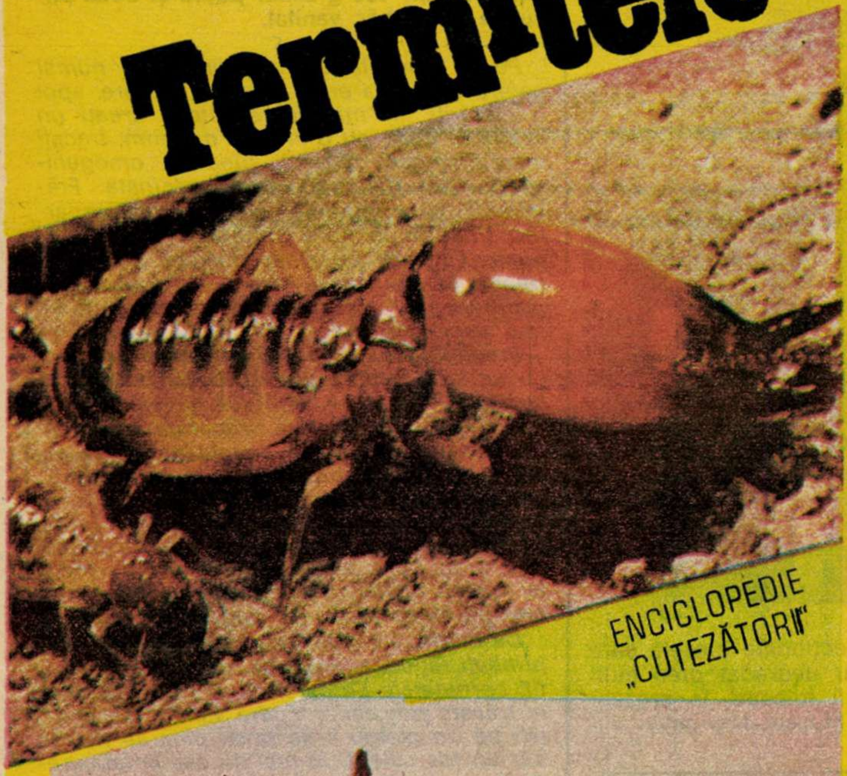

Dintre toate insectele care trăiesc organizate în societăți, termitele își construiesc cele mai mari și mai elaborate locuințe care se numesc termitiere. În zonele tropicale termitierele pot avea pînă la 6 m înălțime și un diametru de la 12 pînă la 30 m. Construcția unei termitiere este opera comună a lucrătoarelor. De mărimi și forme diferite, termitierele sînt prevăzute întotdeauna cu o încăpere pentru matcă, camere în care sînt depozitate ouăle, camere rezervate culturilor de ciuperci pentru hrană. Toate acestea sînt legate între ele printr-o ingenioasă rețea de galerii.

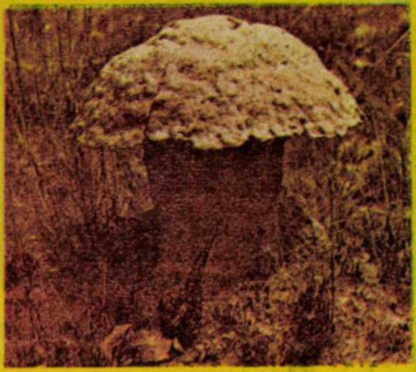

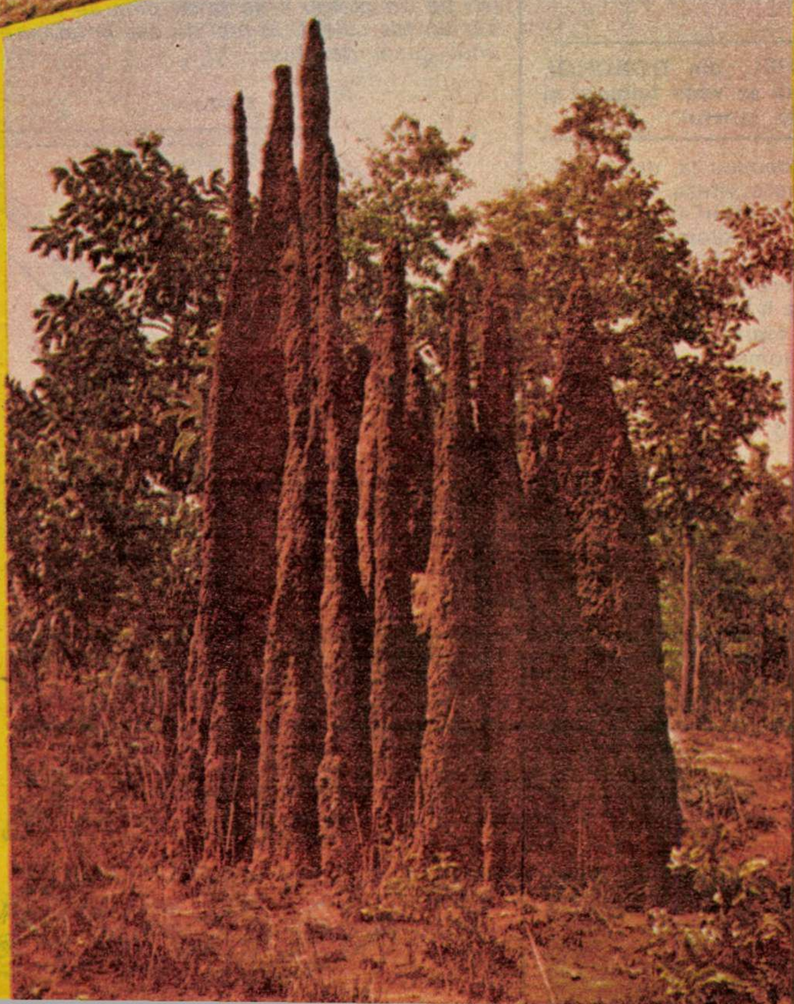

Prin activitatea lor termitele aerisesc solul și îl îmbogățesc cu azot. În schimb sînt mari distrugătoare ale locuințelor, cărora le macină porțiunile lemnoase — scările, grinzile, pervazurile, soclurile etc. Membrii unei colonii de termite comunică atît prin mijloace chimice cît și tactile, care le permit să se exprime prin coduri pe care omul n-a reușit încă să le dezlege. Între armele de apărare ale acestor insecte se află și un lichid pe care termitele îl produc cu scopul de a comunica tuturor membrilor coloniei anumite informații: o nouă sursă de hrană, o spărtură în locuință etc.

Fapt curios, termitele-soldați, care au misiunea de apărare a termitierei, sînt total lipsite de vedere. Această infirmitate nu le împiedică însă cu nimic în îndeplinirea funcției pe care o au. Datorită simțului mirosului și a unei sensibilități ascuțite la vibrații, acestea pot detecta rapid orice prezență străină.

Termitelor le place să-și facă locuințele în pămînt și în copaci, dar nu ezită să sape și în substanțe dure precum mortarul care unește pietrele zidurilor. Cînd o porțiune de zid este prea dură și nu o pot străpunge ele o ocolesc. Niciodată însă termitele nu ies în aer liber. Această teamă de a ieși pe teren descoperit se explică prin faptul că, avînd un corp moale, deci vulnerabil, au și mulți inamici: furnicile, păsările, unele mamifere etc. Pentru a putea circula, ele își construiesc galerii ce se întind pe sute de metri. Acestea sînt prevăzute cu plafoane, cu ieșiri în formă de tub, ce servesc la aerisirea locuinței și o adevărată rețea de tunele. Pentru a-și înălța locuința, termitele fabrică, din materialele pe care le au la îndemînă, diferite chirpiciuri și betoane. Unele termite din America de Sud își construiesc în pămînt un cuib aproape cilindric, total închis, care cuprinde zeci de etaje. Altele înalță deasupra solului un monticul ce poate atinge 4—6 m înălțime. În spatele unui perete gros de 40—50 cm se găsesc camerele mătcii. Întreaga construcție denotă o ingeniozitate și o precizie extraordinare. O termitieră nu poate fi construită dintr-o dată, ci progresiv, pe măsură ce populația coloniei se înmulțește. Cînd colonia a devenit mai mare, anumite porțiuni din termitieră sînt distruse și apoi reconstruite potrivit necesităților.

Forma termitierei depinde de la o specie la alta. Așa se explică apariția ciudatelor turnuri de castel, a pagodelor, a ciupercilor uriașe sau a stalagmitelor ce răsar din pămîntul acoperit de ierburi sau păduri din zonele tropicale și subtropicale. Resursele arhitecturale ale termitelor sînt fabuloase. Unele specii superioare de termite își construiesc locuințele în arbori, suspendîndu-le de crengi. Alte specii, după ce și-au construit cuibul, îi construiesc și o apărătoare menită să deturneze apele ploilor tropicale care ar putea cădea pe acoperișul locuinței lor.

E greu de crezut că aceste construcții puternice, a căror greutate atinge uneori sute de tone, sînt opera unor insecte.

Studiată de-a lungul a peste o sută de ani, viața termitelor continuă să suscite interesul a numeroși oameni de știință. Fenomenele care-i pasionează la ora actuală sînt legate de elucidarea unor aspecte privitoare la modul de organizare atît de perfect al acestor insecte, și la mecanismele de stabilire a funcțiilor pe care le dețin indivizii fiecărei colonii.

ECATERINA ROȘCA

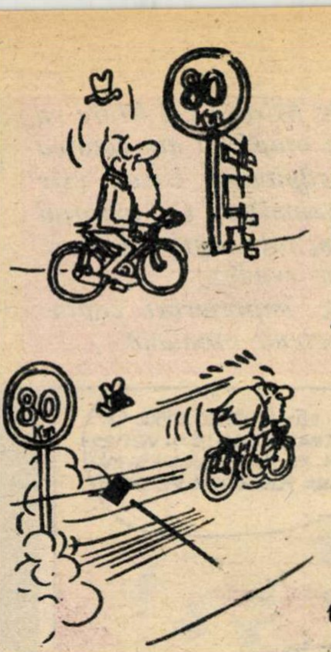

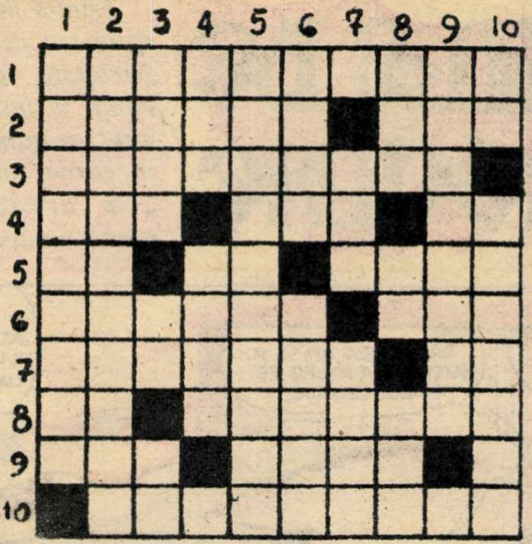

Ocupații

ORIZONTAL: 1) Loc în care se urmărește bunul mers al vehiculelor. 2 Greșeală. Pe jumătate avocat! 3) Ramură a medicinii care veghează asupra sănătății copiilor. 4) Mediu de navigație. Scop în viață. Cuprinse de farmec! 5) Cană! Cap de fochist! Nu sînt aceleași lucruri (Masc.). 6) Se ocupă de afirmarea valorilor artei. Un lucru de precizie. 7) Lucrător în pădure. Cap de zugrav! 8) Focar în sobă! Găsit. 9) Nu suportă tristețea. Al nostru (reg.) 10) Condiție a progresului.

VERTICAL: 1) Se ocupă de repararea mașinilor. 2) Ce nu mai poate fi îndreptat. 3) Spală rufele. Ca un tei! Sieste! 4) Leneșul nu-l ridică. Unul din obiectele muncii forjorilor. 5) Mare geograf, astronom, matematician și filozof grec (275 î.e.n.-?), care considera că „Nevoia învață totul. Ce nu născocește nevoia?" 6) Astfel organizați, primitivii își asigurau mijloacele de trai. Mănîncă pădurea. 7) Coadă de șopîrlă! Surplus. 8) Haini. Calfe! La capătul covertei! 9) A atenționa. 10) Început de toamnă! Minuțiozitate (var.).

DICȚIONAR: NOST.

Valeriu POP,
Subredacția „Cutezătorii",
Gura Humorului — Suceava

FOLOSIND SCĂRILE, ÎNCERCAȚI SĂ AJUNGEȚI SUS PE PLATOU

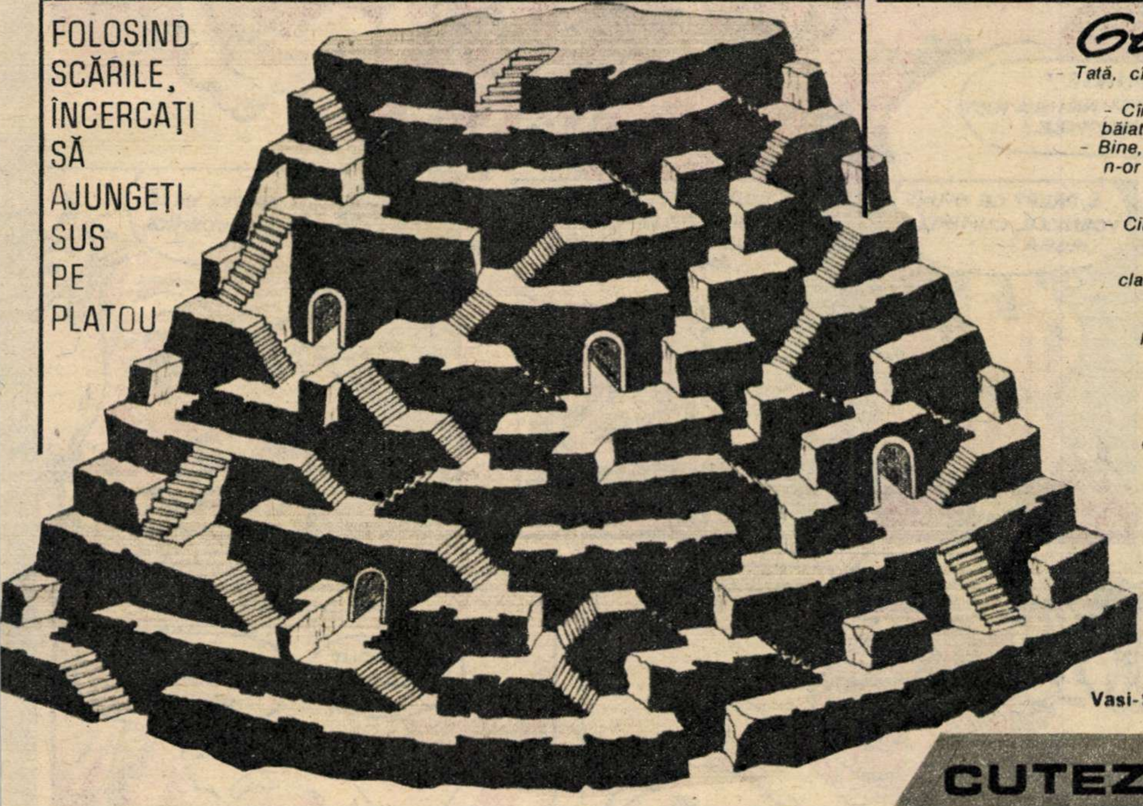

CONCURSUL

Arena matematicienilor

ETAPA A III-A

Inaugurăm astăzi a treia etapă a concursului nostru, la care vă invităm să luați parte cu toții. Ca de obicei, răspunsurile la întrebări vor fi trimise toate odată pe adresa redacției, la sfîrșitul etapei. Pe plic se va nota: Pentru „Arena matematicienilor".

Răspunsurile corecte vor lua parte la tragerea la sorți a premiilor.

În curînd: înmînarea premiilor obținute de cîștigatorii etapei a II-a.

Liviu Macoveanu

◆

1) Trei cifre identice

Este posibil să obțineți numărul 24 folosind trei cifre identice, excluzînd însă soluția 8 + 8 + 8 = 24?

* * *

DEZLEGAREA JOCULUI DIN NUMĂRUL TRECUT:

TREC CARELE: 1) Constelație. 2) Asios. Edip. 3) Sina. Apolon. 4) Teglici. Ati. 5) Ot. Ex. 6) Rs. Ospăț. 7) Alcor. Epic. 8) Arma. Ia. RCA. 9) Me. Urechi. 10) Atena. (Adrian) Maniu. 11) Nemeice. Sat.

Glume

- Tată, cînd mergem la circ?
- Cînd ai să fii băiat de treabă.
- Bine, dar atunci n-or să mai fie bilete!

•

- Cine este cel mai bun săritor din clasa voastră?
- Ștefănică! El sare peste bănci fără să le mai ocolească!

•

- Sândele, de ce crezi tu că la munte casele se fac din lemn?
- Păi, din piatră se face muntele!

Dumitru Vasi-Șoimoșanu

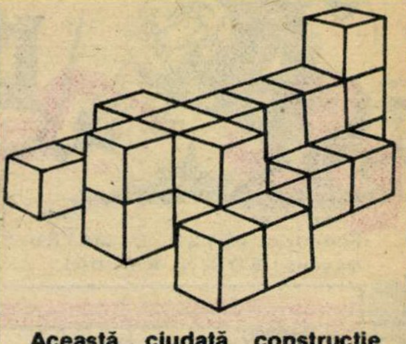

Această ciudată construcție este simetrică. Din cîte cuburi a fost întocmită?

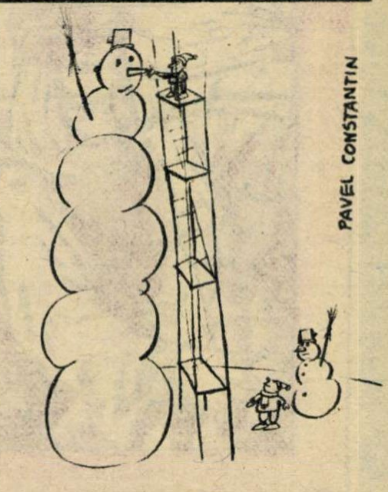

TICUȚĂ CEL UITUC

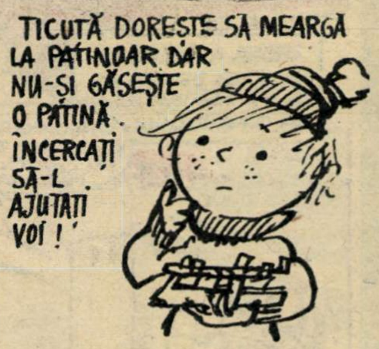

TICUȚĂ DOREȘTE SĂ MEARGĂ LA PATINOAR DAR NU-ȘI GĂSEȘTE O PATINĂ. ÎNCERCAȚI SĂ-L AJUTAȚI VOI!

COPERTA NOASTRĂ

Foto: Grigore Prepeliță

Pionieri în vizită la TIB '86.

ȘAH

DIAGRAMA SAU CONTROLUL POZIȚIEI:
ALB: Rc1, Td1, Th1, De4, Nd2, Cf3, pioni a3, b2, c2, f2, g5.
NEGRU: Rg8, Da5, Ta8, Td8, Nd6, Cf4, pioni a6, b4, c7, e6, f7, g7, h7.

Negrul începe și, printr-o manevră spectaculoasă la mutarea a 3-a, decide partida în favoarea sa la a 4-a mutare.

Soluția, în numărul următor.

CUTEZĂTORII *46* **Redacția revistelor pentru copii — București**

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA

Responsabil de număr: CONSTANTIN RADUȚ

Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1.50 lei

DE DIN VALE DE ROVINE

Scenariu: PETRU DEMETRU POPESCU
Desene: SORIN ANGHEL

Trimis de Mircea cel Mare să spioneze pe otomanii din cetatea Nicopole, căpitanul Ursea este rănit și întemnițat. Cu ajutorul unui român, tot captiv, Florea, încearcă să evadeze.

În aceste împrejurări capturează o căpetenie otomană.

6

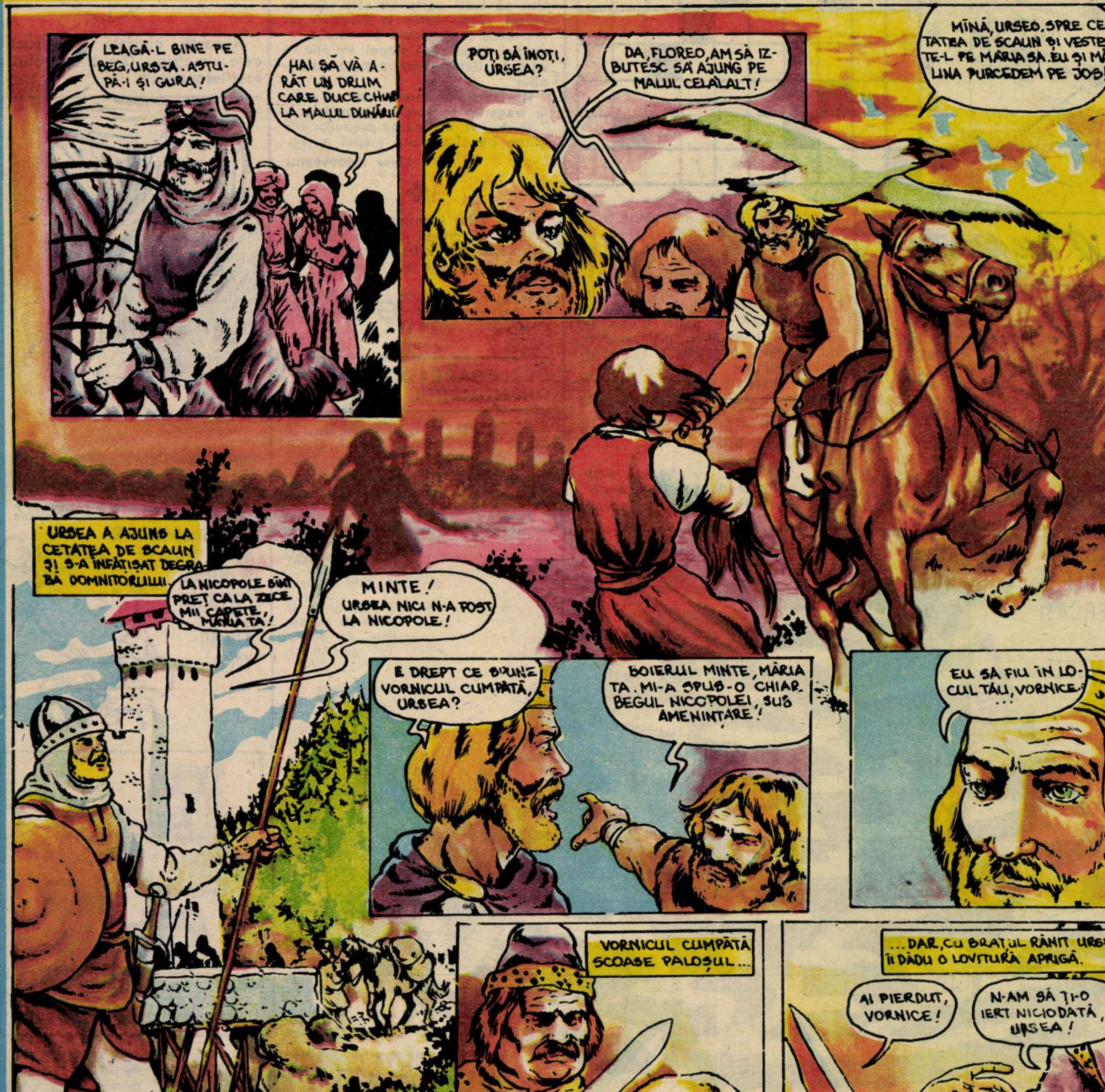
LEAGĂ-L BINE PE BEG, URSEA. ASTUPĂ-I ȘI GURA!
HAI SĂ VĂ ARĂT UN DRUM CARE DUCE CHIAR LA MALUL DUNĂRII!
POȚI SĂ ÎNOȚI, URSEA?
DA, FLOREO, AM SĂ IZBUTESC SĂ AJUNG PE MALUL CELĂLALT!
MÎNĂ, URSEO, SPRE CETATEA DE SCAUN ȘI VESTEȘTE-L PE MĂRIA SA. EU ȘI MĂLINA PURCEDEM PE JOS!
URSEA A AJUNS LA CETATEA DE SCAUN ȘI S-A ÎNFĂȚIȘAT DEGRABĂ DOMNITORULUI.
LA NICOPOLE SÎNT PREȚ CA LA ZECE MII CAPETE, MĂRIA TA!
MINTE! URSEA NICI N-A FOST LA NICOPOLE!
E DREPT CE SPUNE VORNICUL CUMPĂTĂ, URSEA?
BOIERUL MINTE, MĂRIA TA. MI-A SPUS-O CHIAR BEGUL NICOPOLEI, SUB AMENINȚARE!
EU SĂ FIU ÎN LOCUL TĂU, VORNICE...
VORNICUL CUMPĂTĂ SCOASE PALOȘUL...
...DAR, CU BRAȚUL RĂNIT URSEA ÎI DĂDU O LOVITURĂ APRIGĂ.
AI PIERDUT, VORNICE!
N-AM SĂ ȚI-O IERT NICIODATĂ, URSEA!

(Va urma)

47

JOI, 20 NOIEMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 998)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

DIN SUMAR:

- Copilărie — Pace — Viitor !
- Metroul din București
- Insigna de pilot

CONGRESUL
AL XIII-LEA AL P.C.R.
NOIEMBRIE 1984

CADRAN POLITIC

Spre viitorul comunist, cu întreg poporul,
Sub falduri glorioase ne-avîntăm.
Supremă dragoste în piept purtăm:
Partidul, Ceauşescu, Tricolorul!

Ne sînt lumina, dragostea, mîndria
Partidul, Ceauşescu, România!
Sînt comunismul, pacea, viitorul
Partidul, Ceauşescu şi poporul!

(Din Salutul adresat de Organizaţia Pionierilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.)

Întregul nostru popor omagiază, în aceste zile, împlinirea a doi ani de cînd a avut loc Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, eveniment de o excepţională însemnătate în viaţa partidului, a naţiunii noastre socialiste.

Desfăşurat între 19–22 noiembrie 1984, Congresul al XIII-lea al partidului a adoptat hotărîri de o inestimabilă valoare privind înaintarea fermă a patriei noastre pe luminosul drum al socialismului şi comunismului, trasînd căile, fundamentate ştiinţific, ale dezvoltării economico-sociale a României în cincinalul 1986–1990 şi în perspectivă pînă în anul 2000, pentru înfăptuirea Programului P.C.R. de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

Forumul suprem al comuniştilor ţării a deschis noi perspective activităţii creatoare a poporului nostru, stabilind cerinţele prioritare ale progresului economico-social pentru etapa următoare.

Obiectivul fundamental stabilit de Congresul al XIII-lea al partidului îl constituie consolidarea măreţelor realizări obţinute în toate domeniile şi trecerea României într-o etapă superioară de dezvoltare economico-socială, astfel încît la sfîrşitul acestui secol patria noastră să devină o ţară socialistă multilateral dezvoltată, creîndu-se condiţiile pentru trecerea la etapa afirmării principiilor de muncă şi de viaţă ale societăţii comuniste.

Exprimînd voinţa tuturor comuniştilor, a întregului partid şi popor, Congresul al XIII-lea al partidului a reales în funcţia supremă de secretar general al Partidului Comunist Român pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al naţiunii noastre socialiste, ctitor al României moderne, strălucit militant revoluţionar şi patriot înflăcărat, personalitate proeminentă a vieţii internaţionale.

Marile realizări obţinute de poporul nostru în perioada ce a urmat celui de-al XIII-lea Congres al partidului, între care un loc important îl ocupă succesele cu care oamenii muncii din industrie, agricultură, cercetare, din celelalte domenii economice vor încheia peste puţin timp primul an din actualul cincinal, se adaugă cu strălucire măreţelor înfăptuiri ale naţiunii noastre în anii cei mai rodnici din istoria patriei, fiind legate pentru totdeauna de numele celui mai iubit fiu al României, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de neobosita activitate revoluţionară a conducătorului partidului şi statului nostru.

Chipul nou al patriei, aureolat de măreţele ctitorii ale Epocii Nicolae Ceauşescu, de izbînzile dobîndite de poporul nostru sub conducerea Partidului Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, pe frontul revoluţiei tehnico-ştiinţifice şi al noii revoluţii agrare, capătă noi străluciri prin munca avîntată a tuturor fiilor ţării. Răspunzînd înflăcăratelor chemări ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu de a nu precupeţi nici un efort pentru îndeplinirea planului de producţie pe acest an şi pe întregul cincinal, spre a înfăptui magistralele obiective ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, oamenii muncii din întreaga ţară îşi exprimă, prin fapte exemplare de muncă, hotărîrea nestrămutată de a înălţa patria pe luminoasele piscuri ale civilizaţiei comuniste, voinţa de neclintit de a lupta pentru pace, înţelegere şi colaborare între popoare, spre binele tuturor naţiunilor lumii.

În aceste momente de înaltă semnificaţie patriotică, poporul nostru cinsteşte cu adîncă preţuire şi recunoştinţă luminoasele pagini înscrise în istoria neamului nostru de primele lupte ale poporului geto-dac, de la desfăşurarea cărora se împlinesc 2 500 de ani, şi de făurirea statului naţional unitar român la 1 Decembrie 1918.

Veacuri de-a rîndul, poporul nostru a luptat cu eroism pentru păstrarea fiinţei sale, pentru libertate, dreptate şi independenţă.

Marile năzuinţe ale românilor de a fi liberi şi uniţi s-au împlinit! În ultima decadă a lunii noiembrie 1918, pregătirile pentru convocarea Adunării Naţionale a românilor din Transilvania au intrat în faza finală; peste 100 000 de oameni s-au îndreptat atunci spre Alba Iulia, unde, la 1 Decembrie, prin voinţa tuturor românilor, s-a înfăptuit marele act istoric al unirii Transilvaniei cu România.

Operă a întregului popor, realizarea unităţii de stat în 1918, desăvîrşirea statului naţional unitar a deschis o eră nouă în evoluţia istorică a poporului român pe calea progresului, a afirmării sale libere şi independente în rîndul popoarelor lumii.

Astăzi, în luminoşii ani ai socialismului, poporul nostru şi-a văzut împlinite cele mai înalte idealuri de a trăi liber, suveran şi independent, de a construi o orînduire nouă.

O mărturie grăitoare a înaltului democratism al societăţii noastre o constituie şi referendumul la care poporul nostru va participa peste cîteva zile, în care îşi va exprima voinţa nestrămutată de pace, înţelegere şi colaborare cu celelalte naţiuni ale lumii.

23 AUGUST 1944
EPOCA DE AUR
23 AUGUST 1986
CEAUSESCU
ROMANIA
PACEA SI PRIETENIA

Un Da ! hotărît vieţii şi viitorului

ROMÂNIA – ŢARĂ A PĂCII!

La 23 noiembrie, în cadrul celei mai ample şi larg cuprinzătoare consultări populare din întreaga noastră istorie, milioane de cetăţeni ai României socialiste se vor pronunţa asupra hotărîrii de a se reduce cu 5 la sută, în acest an, armamentele, efectivele şi cheltuielile militare ale ţării noastre, nouă şi strălucită iniţiativă de pace a preşedintelui Nicolae Ceauşescu, demers constructiv concret pe singura cale ce poate împlini aspiraţia cea mai înaltă a popoarelor — pacea lumii, prezentul şi viitorul omenirii, al planetei albastre.

Multiple sînt semnificaţiile, profunde înţelesurile referendumului de la 23 noiembrie. Mai înainte de toate este ilustrată, o dată mai mult, o realitate definitorie a societăţii româneşti din efervescenta epocă pe care o străbatem acum: democratismul profund al orînduirii noastre, faptul că astăzi pe meleagurile româneşti socialismul se edifică cu poporul şi pentru popor, că naţiunea noastră socialistă e pe deplin stăpînă pe destinele sale. Ea îşi hotărăşte liberă, conştientă, de sine stătătoare prezentul şi viitorul, construindu-le potrivit legitimelor sale năzuinţe şi interese. Larga consultare populară de la 23 noiembrie stă astfel mărturie democraţiei muncitoreşti-revoluţionare în acţiune, participării nemijlocite, efective a tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, fără deosebire de naţionalitate, la actul de decizie, la conducerea vieţii obşteşti, la elaborarea şi înfăptuirea întregii politici interne şi externe a României socialiste.

> **„Să demonstrăm prin votul nostru pentru reducerea unilaterală cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare voinţa nestrămutată a poporului român pentru înfăptuirea dezarmării, şi în primul rînd a dezarmării nucleare, hotărîrea poporului nostru de a se angaja cu toate forţele şi de a participa activ la lupta pentru o lume fără arme, fără războaie!"**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

Referendumul de la 23 noiembrie va da încă o dată glas voinţei poporului român de a trăi în pace, prietenie, bună înţelegere cu toate statele lumii, conferind o nouă strălucire unei vocaţii multimilenare, unei istorii îndelungate, aflată statornic sub semnul muncii paşnice, al creaţiei pentru om şi ţară, pentru bunăstarea şi demnitatea lor. Marele referendum popular se circumscrie astfel existenţei şi luptei unui popor care de-a lungul veacurilor şi-a apărat cu eroism, cu îndîrjire vatra străbună, tot ceea ce era al său, dar nu a năzuit niciodată la cuceriri şi anexiuni. El se circumscrie existenţei şi luptei unui popor pentru care pacea a fost mereu un bun de mare preţ, starea pe care şi-a dorit-o necontenit cu ardoare, cu toată puterea fiinţei sale.

Prin referendumul de la 23 noiembrie, poporul român oferă un înalt exemplu de răspundere, de statornică preocupare pentru soarta generaţiilor de astăzi şi de mîine, pentru prezentul şi viitorul omenirii. România inaugurează, prin gestul său de reducere cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare, un drum, singurul în măsură să ducă la soluţionarea corespunzătoare a gravelor, complexelor probleme cu care este confruntată astăzi lumea contemporană. Acesta este drumul faptelor, al măsurilor concrete pentru dezarmare, pentru reducerea cheltuielilor militare. România arată astfel, prin acţiuni reale, că acum este necesar, mai mult ca oricînd, să se treacă de la vorbe şi declaraţii de intenţii la măsuri practice pentru apărarea şi menţinerea păcii. Că este necesar să se întreprindă paşi hotărîţi pentru oprirea cursei înarmărilor — uriaşă povară pe umerii popoarelor —, pentru dezarmare, pentru ca sumele, fondurile imense cheltuite pînă acum spre crearea şi perfecţionarea mijloacelor de distrugere să servească dezvoltării popoarelor, progresului social-economic, rezolvării unor mari probleme precum subdezvoltarea, subnutriţia, bolile şi neştiinţa de carte.

Prin noua sa iniţiativă politică, ţara noastră arată o dată mai mult că pacea lumii trebuie nu doar proclamată, ci asigurată, clădită, construită prin acţiuni concrete, prin măsuri pe linia realizării dezarmării, a reducerii arsenalelor militare, a diminuării pericolelor unor războaie sau conflagraţii nimicitoare. În acest sens, votul de la 23 noiembrie va constitui o nouă chemare pe care ţara noastră o adresează tuturor popoarelor lumii spre a-şi uni uriaşele lor energii şi puteri într-un larg şi cuprinzător front al păcii, spre a-şi inteţi eforturile pentru apărarea păcii acum, cînd nu este încă prea tîrziu.

Spunînd un „DA" hotărît reducerii cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare, la 23 noiembrie poporul va spune un „DA!" hotărît păcii, în numele celor de astăzi, al celor de mîine. Va spune, adică, un „DA!" hotărît vieţii.

S. ARIEŞANU

Pînă la încheierea trimestrului mai sînt doar cîteva săptămîni. Problema nr. 1 care-i preocupă la această oră pe toți elevii este aceea de a obține, încă din această primă etapă a anului școlar, rezultate cît mai bune. Cum acționează ei pentru a-și asigura reușita? Iată cum procedează pionierii unei școli din Timișoara.

DANA

MARIUS

CARINA

DANIELA

ANDREEA

ROMEO

ADI

SIMINA

SECRETUL

CHEII SUCCESULUI ÎL DEȚINEM FIECARE!

Urmările unei adunări • Surprizele începutului • Jocul prelungit și cursa contracronometru • Un băiat se descoperă pe sine

Chiar în primele zile ale trimestrului, pionierii clasei a VIII-a A de la Școala nr. 22 din Timișoara au ținut o adunare de detașament. Și-au reevaluat atunci forțele și toți au fost de acord că în acest an, care încheie o importantă etapă a pregătirii lor, fiecare trebuie să facă un efort mai mare pentru a avea rezultate mereu mai bune.

— Putem să ne ținem de cuvînt? s-au întrebat atunci.

— Firește că putem! a fost răspunsul unanim.

Convinși de importanța hotărîrii lor, au pornit la drum „cu toate pînzele sus" și iată, în fiecare zi, cunoștințele lor se îmbogățesc substanțial.

Cei mai mulți dintre ei n-au uitat de discuția avută în acea adunare. Notele din catalog demonstrează că se pregătesc cu seriozitate. Dar chiar dacă nu sînt ascultați, ei muncesc, învață pentru **a ști** și merg cu încredere mai departe. Dana Afrodita Preda, care este și comandanta unității, se menține pe linia notelor de 8, 9 și 10. La fel Carina Pleșan, Andreea Nicoară, Gabriela Cătău, Daniela Munteanu, Claudia Feher și încă alții. Pentru ei timpul folosit gospodărește curge normal, cunoștințele noi se așază în cronologia lor firească. Cosmin Buc și Valentin Rotaru mai primesc și cîte un șapte, dar ei, ca și alți cîțiva din clasă, au convingerea că pînă la sfîrșitul trimestrului vor reuși să-și „rotunjească" notele pentru a-și ridica mediile mai sus. Ei speră că timpul „va lucra" în favoarea lor — vor mai avea posibilitatea să fie ascultați.

Cîteva surprize... la început de drum...

Clasa n-a fost scutită însă nici de surprize. Primele note slabe și-au făcut apariția la unii colegi și, odată cu ele, comandamentul detașamentului a tras și primele semnale de alarmă. **Romeo Bîtea,** de pildă, un băiat simpatic, cu o privire mereu surîzătoare, abia-abia a luat un 5 la fizică, iar la română și matematică — note de patru.

Față de anul trecut nici **Adi Telescu,** inimosul lor organizator de excursii, cunoscut și ca pasionat meloman al clasei, se pare că nu mai manifestă prea mare interes pentru învățătură. Notele lui au scăzut la 6 și 7, au devenit adică mediocre. Surpriza cea mare le-a oferit-o însă Marius Țerescu, de altfel un elev foarte bun. În mod obișnuit, Marius este silitor, iar notele lui sînt peste 8 la toate materiile. Pentru munca depusă în acest trimestru la chimie și matematică, a luat loc, alături de Felicia Pop, în „Banca de onoare" a clasei. E și băiat săritor. El își ajută bucuros și eficient colegii în momentele de impas. Și cu toate acestea, Marius a primit un 4 la limba română. În ziua aceea, luat prea mult cu joaca, a uitat să pregătească lecția și, rușinat, ne spune cu convingere că a meritat nota. Acum e foarte preocupat de îndreptarea notei și nu numai de atît. Se simte jenat față de tovarășa profesoară și față de colegii care-l știau un băiat serios. Anul trecut a avut 10 la română, e o materie care-i place și e convins că își poate repara greșeala. Dar pînă la sfîrșitul trimestrului a mai rămas destul de puțin — doar cîteva săptămîni. E mult? E puțin?

Nu-i tîrziu pentru o cursă contracronometru!

Marius consideră că i-a rămas timp cam puțin pentru a-și realiza dorința de a ajunge din nou la media 10. I-ar mai trebui încă cinci note maxime, în afară de nota de la teză care, și ea, trebuie să fie tot un 10.

Dar celorlalți băieți dintr-o VIII-a A, aflați în dificultate? Le va ajunge lor oare timpul rămas pînă la sfîrșitul trimestrului ca să-și atingă țelul propus, alături de colegii lor? Nu cumva la orizontul clasei se întrevede în ce-i privește o criză de timp?

— Tu ce zici, Romeo, crezi că-ți vei putea îndrepta notele?

Băiatul e convins că-i va fi greu, mai ales la matematică, unde nu a prea învățat teoria. De aceea răspunsul vine după cîteva clipe de reflecție:

— M-am cam luat și anul acesta cu fotbalul și cred că am greșit atunci cînd îmi lăsam unele teme de rezolvat pentru... recreație. Am însă în jurul meu mulți prieteni care doresc să mă ajute, dar cred că trebuie să mă ajut mai mult singur, să învăț „cu capul meu".

Iată deci că Romeo se descoperă pe sine, își cunoaște îndatoririle și privește realist lucrurile. Timpul rămas pînă la sfîrșitul trimestrului trebuie folosit pentru ca fiecare elev să-și atingă țelul propus — cunoștințe temeinice, note pe măsură!

ECATERINA ROȘCA

COPILĂRIE-PACE-VIITOR!

Prin numeroase acțiuni pionierești, copiii patriei își exprimă adeziunea fierbinte la noua și strălucita inițiativă de pace a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, la politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Din bogata corespondență, care continuă să ne sosească la redacție, din toate județele țării, vă prezentăm cîteva vești:

● Pionierii claselor V—VIII de la Școala Merești, județul Harghita, au participat la un concurs de recitări pe care l-au intitulat **„Mesajul de pace al copiilor din România"** ● Sub semnul dragostei de pace, peste 1 000 de pionieri și școlari teleormăneni din localitățile Conțești, Slobozia-Mîndra, Siliștea Nouă, Balaci, Călmățuiu de Sus și Orbeasca de Jos au organizat, în perioada 5—8 noiembrie, un amplu ciclu de acțiuni pe care le-au reunit sub genericul **„România — Participare — Dezvoltare — Pace"**. Au avut loc, cu acest prilej, simpozioane, concursuri și expoziții care s-au bucurat de o vie apreciere în rîndul tuturor participanților ● **„Tovarășul Nicolae Ceaușescu, promotor al păcii în lume"** este titlul dezbaterii desfășurate la Școala Sălacea, județul Bihor. Cu acest prilej au fost evidențiate numeroasele propuneri și inițiative de pace ale României socialiste în anii Epocii Nicolae Ceaușescu.

● **„Copilărie fericită în țara păcii"** este titlul expoziției de artă plastică vernisată la Casa pionierilor și șoimilor patriei Călărași, cu participarea pionierilor plasticieni de la școlile nr. 2, 5 și 10 din municipiu ● La dezbaterea **„Pacea — problema fundamentală a epocii noastre"**, organizată de membrii cercurilor de dezbateri politico-ideologice de la școlile Lehliu-Gară, Borcea și Budești, pionierii au invitat în mijlocul lor și cîțiva activiști de partid și de stat din județul Călărași ● Pionierii membri ai clubului păcii, prieteniei, solidarității internaționale și UNICEF de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Brăila, împreună cu colegii lor de la clubul de dezbateri politico-ideologice au participat la dezbaterea **„Prestigiul României și al conducătorului ei în lume"**. Pionierii au adus un fierbinte omagiu tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru strălucita activitate depusă în slujba nobilelor idealuri de pace și înțelegere între popoare.

1

2

3

4

5

FOTO-REPORTER „Cutezătorii"

Pionierii reporteri **Nicoleta Trifu, Mariana Lungu** și **Larisa Duță** din **Giurgiu** ne-au trimis de curînd o corespondență însoțită de o mulțime de fotografii prin care-și prezintă colegii din oraș și frumoasa lor activitate pionierească.

Aflăm astfel că:

...elevii clasei a II-a B de la Școala nr. 4 au rostit de curind primul lor salut de pionier (foto 1 și 2);

...la biblioteca Școlii nr. 3 din municipiul Giurgiu a sosit o nouă ediție a Atlasului geografic, iar pasionații de geografie s-au dus degrabă să-l vadă (foto 3);

...Școala nr. 7 dispune de un foarte modern cabinet de matematică în care e o plăcere să înveți (foto 4);

...cercul de informatică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei are tot mai mulți prieteni (foto 5).

ROSTIM UN „DA" FERM PENTRU PACE

Scriem și rostim cu zîmbete de copil, cu ochi senini de april, gîndurile noastre curate, de adeziune la generoasa inițiativă de pace, înțelegere și colaborare, cuprinsă în magistrala cuvîntare a tovarășului Nicolae Ceaușescu la lucrările Marii Adunări Naționale, cuvîntare adoptată ca document programatic al politicii externe a României. Cu glasul nostru curat rostim un „Da!" ferm pentru acțiunea istorică a României, în lupta pentru dezarmare și pace.

Mihaela Bucur,
clasa a VIII-a,
Școala nr. 2, Vaslui

SUB UN CER SENIN

Lupta pentru pace, pentru dreptul suprem al omului la viață, pentru existența sa liberă și demnă, sub un cer senin, spre care să nu se mai ridice rachetele nucleare, pe care să nu se mai perinde huruind escadrile de avioane, purtătoare de moarte, ci stoluri albe de porumbei, este cu certitudine cel mai nobil țel al fiecăruia dintre noi, al tuturor popoarelor.

MIHAI ROȘ,
pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P.,
Cluj-Napoca

ÎN NUMELE VIEȚII

Sîntem încă mici, dar asta nu ne împiedică să ne unim și noi glasurile cu părinții și frații noștri mai mari. Copiii n-au nevoie de bombe nucleare, ci de jucării și abecedare. N-au nevoie de baze militare, ci de grădinițe și școli, de liniște și pace!"

Gabriel Isfan,
clasa a VII-a,
Școala nr. 1, Hațeg, Hunedoara

GRĂDINA PĂCII

Într-o grădină numită Pămînt
Am cules trei flori
Roșie, galbenă și albastră.
Sînt culorile duioase ale țării mele
Unde învăț, mă joc și cînt.
Floarea purpurie povestește despre jertfa
De sînge și luptă a eroilor noștri,
Floarea galbenă unduiește în mările de aur
Ale grînelor,
Iar floarea azurie grăiește despre
Seninul și pacea în care țara mea
Crește.
În aceste culori îmi scald copilăria,
Încununată cu diadema de muncă și cînt.
În acest loc îmi trăiesc bucuria
Că m-am născut pentru a trăi și munci
Pe acest pămînt.

MONICA ÎMPĂRĂȚELU,
Școala nr. 31, Craiova

PORTRETELE COPILĂRIEI

Ana Mirabela Dina *n-avea decît patru ani și jumătate cînd a început să descifreze „alfabetul" pianului, iar la cinci ani candida de-acum pentru locuri de frunte în diferite concursuri artistice. Obținînd mai apoi frumoase succese pe scenele Festivalului Național „Cîntarea României", ea avea să devină și deținătoarea unei bogate și valoroase colecții de premii cucerite, ediție de ediție, în cadrul concursului de interpretare artistică „Ciprian Porumbescu" de la Suceava. În 1984 a participat pentru întîia oară la o confruntare internațională. Extraordinar succes: din Italia, de la Stressa, Ana Mirabela s-a întors cu Premiul I absolut! Un an mai tîrziu, în R.S. Cehoslovacă, obținea diploma de interpretare și diploma de laureată a concursului „Virtuosi per muzica de piano forte".*

Excepționalele sale virtuți interpretative aveau să fie reconfirmate cu prilejul concursului international de la Catanzaro (Italia) din acest an, dar și în recitalurile susținute pe scena Filarmonicii din Craiova.

Trebuie să mai adăugăm că această talentată pianistă în vîrstă de numai zece ani e o elevă de nota 10 la învățătură, că e o pionieră deosebit de activă și întreprinzătoare, îndeplinindu-și exemplar toate răspunderile ce-i revin în calitate de locțiitor al comandantului de unitate și de comandantă a detașamentului clasei a IV-a de la Liceul de artă din Craiova.

De unde să „pornești" un reportaj despre metroul Bucureștiului? Dilema — dacă poate fi numită astfel — este îndreptățită. Pentru că oricine se încumetă, astăzi, să descopere ce este semnificativ în eforturile de cutezanță și abnegație umană ale acestei opere emblematice a modernității Capitalei noastre va fi captivat de rezonanța atîtor și atîtor fapte ce se revarsă cotidian în spațiul de muncă și existență al mereu întineritei metropole.

Să începem, așadar, radiografia noastră reportericească din punctele fierbinți ale magistralei a doua, unde constructorii au realizat în trei luni cît alții ar fi făcut în trei ani? Sau de la performanța ce se înregistrează pe „șoselele" subterane străbătute zilnic de un număr de oameni mai mare decît populația a două orașe cît Brașovul? Să ne oprim în Piața Victoriei, unde brigada nr. 3 conturează unul dintre cele mai grandioase pasaje rutiere sau să ne angajăm într-o plăcută și reconfortantă călătorie pe cei 35 km cît măsoară pînă acum traseul acestei căi de transport în comun?

Coral 4 030, către echipajul „Cutezătorii"!

Cînd tocmai ne puneam asemenea întrebări, iată că primim o telegramă „salvatoare".

„Coral 4 030, către echipajul „Cutezătorii". Stop! Apelați la memoria sistemului automat de supraveghere și control al metroului. Stop! Veți primi toate informațiile care vă interesează. Stop!"

Ne aflăm, așadar, în sala dispeceratului central de trafic al metroului bucureștean. Inginerii Nicolae Drimala, șeful regulatorului de circulație, și dispecerul Enache Neagu ne invită în fața unui imens panou unde licăresc zeci de puncte viu colorate. Un tablou fascinant pe care joacă mărgele roșii, galbene, verzi într-un permanent du-te-vino. În față, un pupitru de comandă care, printr-un sistem de radiocomunicații și monitoare de televiziune, pune în legătură operatorul de serviciu cu fiecare dintre trenurile aflate în mers, cu toate stațiile și peroanele de călători.

— Aceasta este luminoschema magistralei I — ne precizează ing. Drimala — care ilustrează cu exactitate, adică în timp real, prin intermediul punctelor luminoase pe care le vedeți, modul de circulație al tuturor trenurilor în funcțiune. Traseul și parcursul acestora sînt stabilite dinainte de un calculator de proces, programat pe baza graficului orar și zilnic al mersului metroului.

• Aici Coral 4 030! Rețineți: întregul sistem de supraveghere și comandă este de concepție proprie, realizat de industria românească.

Autor este colectivul de proiectare telemecanică și automatizări, condus de ing. Constantin Dumitrescu, din cadrul Întreprinderii „Metrou" București.

Un popas printre constructori

Înainte de a intra în „intimitățile" cibernetice ale lui Coral 4 030, să facem un popas printre constructori. Ei au reușit, printr-o miraculoasă concentrare de forțe, ca într-un timp record să dea o față nouă arterelor de circulație din zona centrală a Bucureștiului. Acum, la suprafață, strada este sistematizată și netezită, liniștită și întinerită. Sub pămînt însă...

— Bătălia cu timpul continuă la noi cote de cutezanță și abnegație muncitorească, ne spune tovarășul Romulus Fornoga, secretarul organizației de partid de la Întreprinderea „Metrou". Pentru că, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 22 octombrie a.c., constructorii metroului sînt angajați cu întreaga energie pentru ca, pînă la 1 mai 1987, magistrala a doua să fie dată în funcțiune.

Din nou apel la memoria calculatorului

• Coral 4 030 transmite: Pentru gestionarea trenurilor de metrou și a mișcării acestora se utilizează dulapuri electronice de mare fiabilitate, de producție românească, tip USILOG (unul pentru fiecare stație). Ele sînt alcătuite din 300 000 componente electronice pasive, 30 000 tranzistoare și peste 500 circuite integrate.

Inginerul Constantin Dumitrescu, autorul principal al proiectelor de automatizare a sistemelor de telemecanică și conducere a metroului, și-a mutat de cîtva timp locul de muncă în sala dispeceratului central de trafic. Aici urmează să fie puse la punct soluții modernizate, mult avansate tehnologic, pentru comanda mersului trenurilor de metrou. Un prim pas s-a și făcut la luminoschema magistralei a doua, unde afișările pe cele peste 11 000 de casete așezate ca într-un joc de domino nu vor mai fi iluminate cu beculețe de 24 V, ci de diode electroluminescente. Ele au „o viață" de peste 10 ori mai mare decît beculețele și un consum de energie de 5 ori mai mic. Aceasta înseamnă un plus de siguranță în

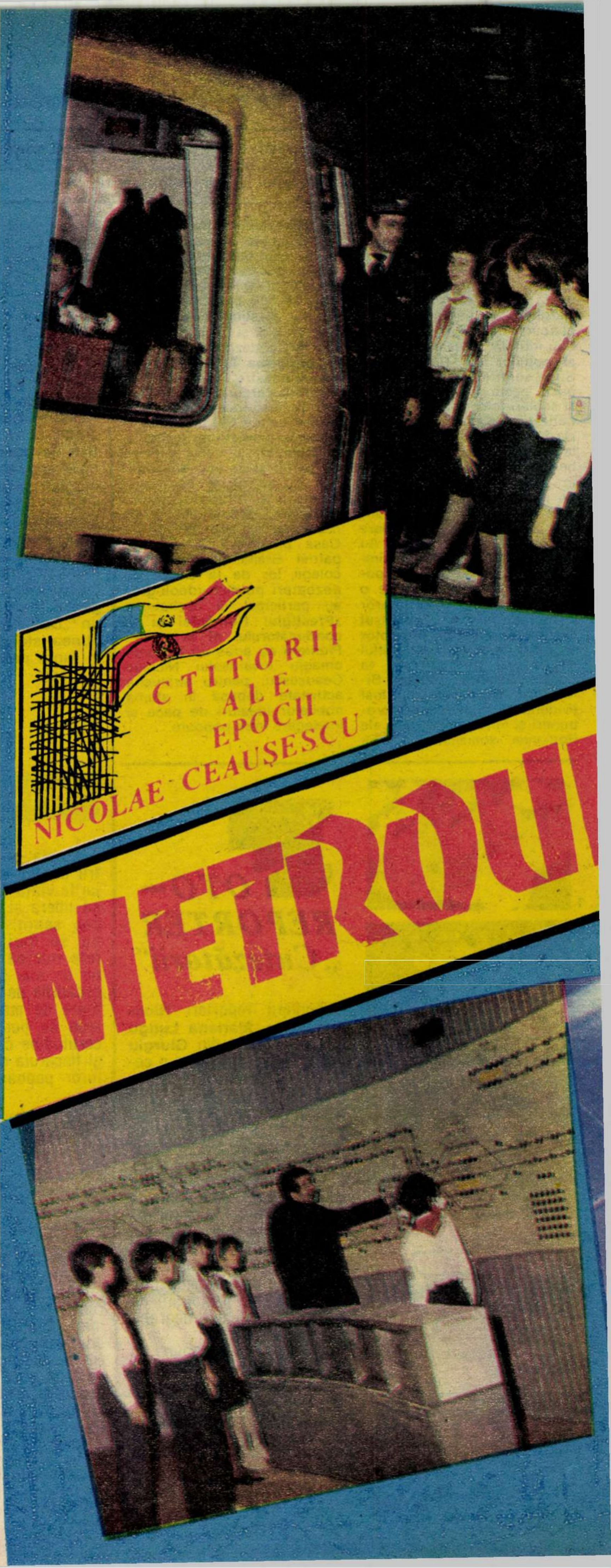
CTITORII ALE EPOCII NICOLAE CEAUȘESCU
METROU

din
București

identificarea mersului vagoanelor. De altfel, din acest punct de vedere, metroul din București deține deja una dintre cele mai înalte performanțe din lume: instalațiile montate în tuneluri și stații înlătură orice eveniment de cale ferată. Dacă, de pildă, mecanicul de tren se află în imposibilitatea de a mai conduce, sistemele de protecție opresc automat trenul, comunicînd dispeceratului central cerința stabilirii unei decizii corespunzătoare pentru normalizarea traficului.

Un pas înainte în această privință îl reprezintă punerea în funcțiune a însoțitorului echipajului nostru, calculatorul Coral 4 030. El va deveni „șeful“ sistemului de comandă și conducere automată al traficului. De la Coral 4 030 vor porni către stații, de aici, la bordul trenurilor și mai departe, către instalațiile de tracțiune, telegrame privind opririle, accelerația, viteza și întreg parcursul vagoanelor. Mecanicul de tren va avea doar rolul de „asistent“, de supraveghetor, un fel de prim călător al trenului de metrou.

Al doilea popas printre constructori

• Coral 4 030, în atenția echipajului „Cutezătorii“: La realizarea acestui mare obiectiv, care este metroul din București, participă peste 150 de întreprinderi și 15 institute de cercetare și proiectare din întreaga țară.

În subteranele întinse din Piața Victoriei, colectivul brigăzii nr. 3 își pune pecetea de sudoare și competență pe unul dintre cele mai complexe noduri de circulație. Pentru că aici se vor intersecta nu numai drumurile magistralei II și III, ci și circulația rutieră pe direcția Bulevardului Ana Ipătescu — Bulevardul Aviatorilor, Șoseaua Kiselef, respectiv, Șoseaua Nicolae Titulescu — Bulevardul Ilie Pintilie.

— Execuția obiectivelor este în grafic, ne spune ing. Sorin Rotaru, adjunctul șefului de brigadă. S-a finalizat construcția planșeului superior și a pereților mulați ai stației Piața Victoriei de pe magistrala II și se continuă, în ritm intens, lucrările asemănătoare pentru stația de pe magistrala III și pasajul rutier. Iată-i și pe cîțiva dintre autorii acestor realizări: șefii de echipă Constantin Pantazescu, Mihai Faur, Ion Nistor, Ion Ciocănău, Dumitru Dinu, Vasile Roman, Drăgănel Lupu, la care se adaugă numele multor ingineri și specialiști din cadrul brigăzii 3 și al brigăzilor din Călărași și Brașov venite să dea o mînă de ajutor în această perioadă de intensă activitate la lucrările magistralei a II-a.

Semnificațiile unei devize

Coral 4 030, către echipajul „Cutezătorii“: În încheierea reportajului, nu uitați să menționați deviza de muncă a colectivului Întreprinderii pentru exploatarea metroului.

— Repede, confortabil, în condiții de înaltă disciplină.

Într-adevăr, fiecare dintre noi întîlnim în călătoriile zilnice „efectul“ acestor preocupări ale tuturor celor care sînt implicați în buna desfășurare a traficului metroului. Și trebuie să vă spunem că pînă în prezent colectivul I.E.M. București numără aproape 4 000 de oameni. Un colectiv care crește mereu, odată cu extinderea rețelei și cu diversificarea continuă a serviciilor puse la îndemîna noastră, a celor care călătorim cu metroul. Pentru a ține pasul cu aceste cerințe, anual, prin grupul școlar ce funcționează în cadrul Liceului industrial nr. 25, se pregătesc 1 300 de oameni care, pentru a fi cuprinși în statutul de funcțiuni al unității, trebuie să-și însușească la perfecție cunoștințele teoretice și practice. Demn de reținut este și următorul fapt: pentru a fi menținut pe post, fiecare încadrat trebuie să obțină **minimum** nota 8 la cursurile de perfecționare profesională. Nu e de mirare atunci că pe traseele metroului bucureștean ne întîlnim la tot pasul cu un plus de amabilitate și bună-cuviință din partea personalului de deservire.

În cartea de vizită a colectivului I.E.M. București se află înscrise și alte două coordonate: operativitatea și confortul. Tovarășul inginer Tiberiu Moldovan, șeful biroului plan-dezvoltare, ne spunea că din punct de vedere al vitezei medii, metroul din București se situează în imediata vecinătate a celor din Moscova, Paris și Tokio. Pentru a călători cu 36—38 km pe oră, în medie (viteza maximă pe care o poate atinge este de 80 km), metroul dispune de vagoane a căror performanță este mai bună decît a celor menționate mai sus. Constructorii de vagoane din Arad au avut în vedere pentru aceasta ca profilul ramelor să fie potrivit formei tunelului de metrou. În acest fel, ele sînt mai încăpătoare și, deopotrivă, confortabile. Pentru perioada următoare, în cadrul Întreprinderii pentru exploatarea metroului s-a stabilit un amplu program de perfecționare a materialului rulant, atît pentru ridicarea calității cît și a eficienței transportului.

• Coral 4 030 vă aduce la cunoștință că în anul 1990, cînd „șoselele subterane“ vor însuma 60 km, metroul va fi principalul mijloc de transport al Capitalei noastre. Vă dorim tuturor drum bun!

B.C. RĂDUȚ
Foto: MIHAI NIEDL

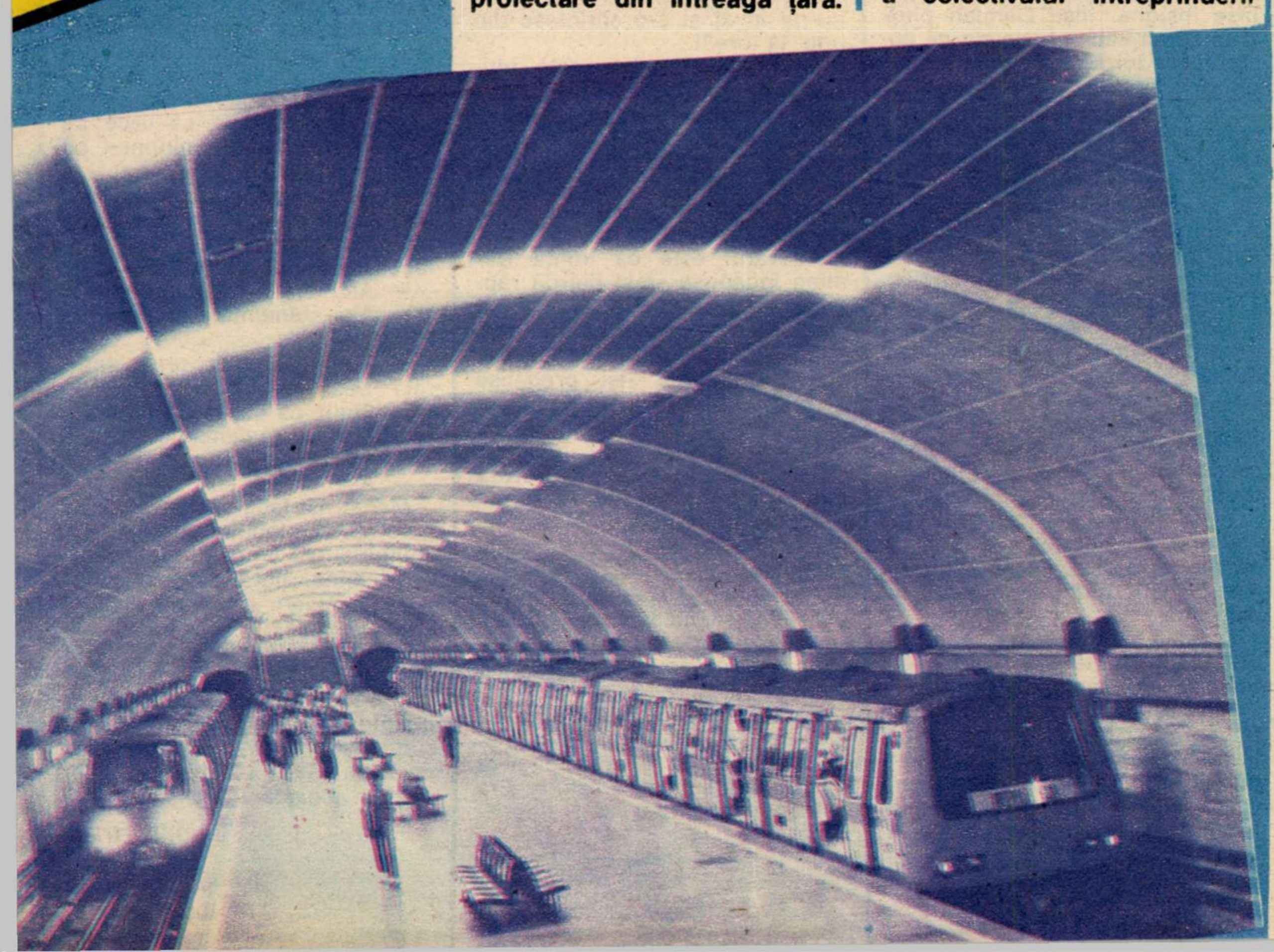

SEMAFOR

INSIGNA DE PILOT

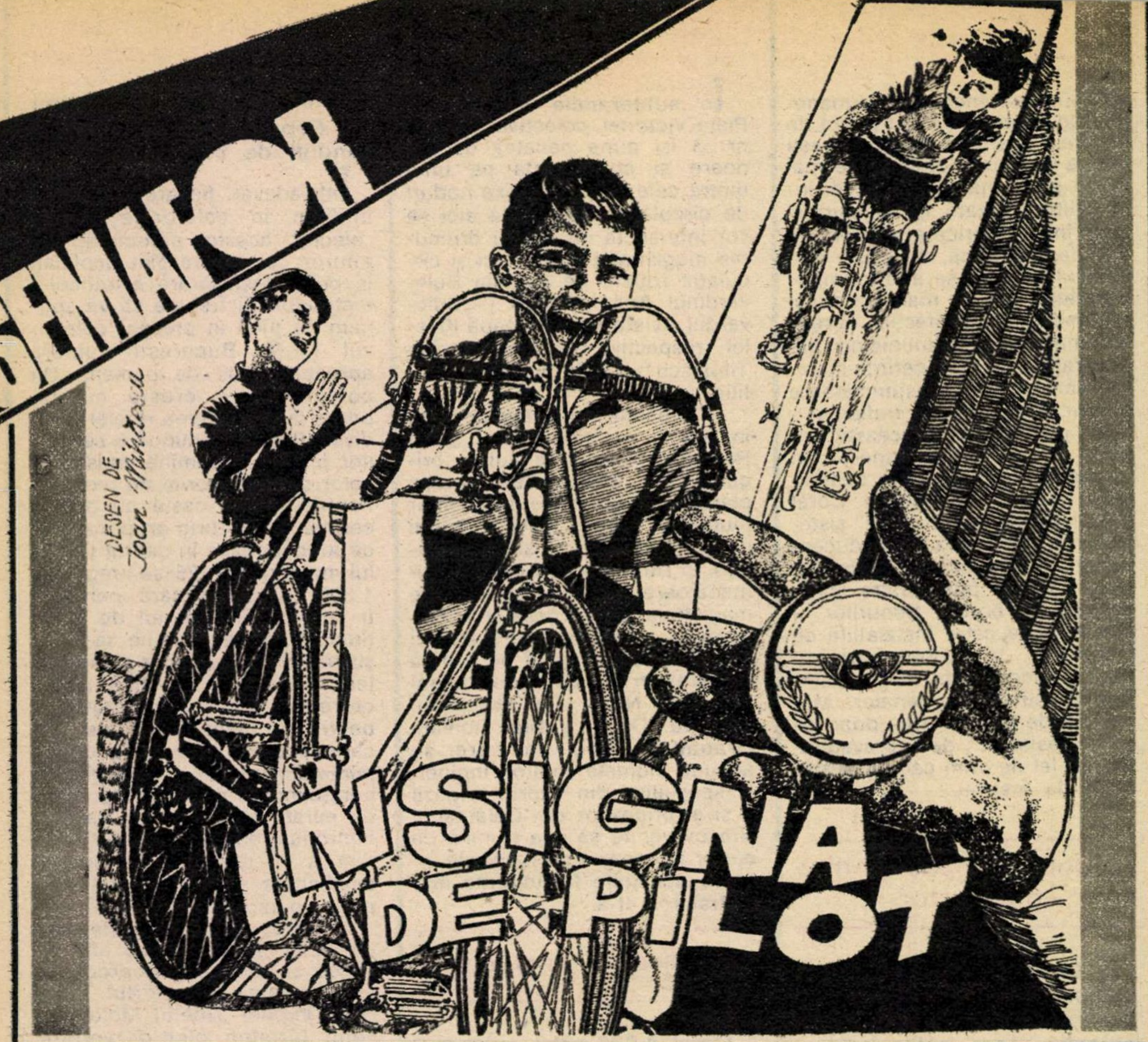

DESEN DE Ioan Mihăescu

La Marcel Oprişiu n-avea nici un motiv să ţină. Ţinea însă foarte mult la bicicleta lui. Marcel îl pricopsea zilnic cu altă poreclă şi în general avea o astfel de atitudine încît Ioniţă Damian prefera să fie întotdeauna de cealaltă parte a străzii. Dar bicicleta lui Marcel era o bicicletă veritabilă de curse, mai precis de ciclocros, foarte rapidă, foarte solidă, cu multe viteze şi cu nişte frîne nemaipomenite, în şaua căreia gloriosul lui unchi cîştigase multe concursuri.

În sfîrşit, Marcel s-a înduplecat să i-o împrumute. Evenimentul a avut loc în poarta şcolii populare de artă. Marcel venise la cursul lui de vioară. Ioniţă Damian trecea pe-acolo în drum spre casă, împingînd căruciorul cu butelia de aragaz. La rever îi strălucea vestita lui insignă de pilot.

— Treacă de la mine, Adormilă. E ora 9. Îţi las bicicleta pînă pe la 11, cînd termin aici, a spus Marcel. În schimb îmi dai insigna.

— Nu-i cam mult?

— Dacă-ţi place.

Dură condiţie. Damian primise insigna de la un pilot veritabil. Rămas în pană cu maşina, îl rugase pe Damian, fără să-l cunoască: „Poftim cheile de la casă, stau pe aleea Sălcuţei 32, intri, cauţi în dulapul din hol şi îmi aduci un capac de delco, ştii cum arată?“ Damian făcuse întocmai, iar pilotul, încîntat, nu-l lăsase să plece pînă nu acceptase insigna. Însă Damian pînă şi în somn vedea bicicleta de ciclocros a lui Marcel, cum să renunţe? Tîrgul a fost încheiat.

Două ore! Era hotărît să le folosească la maximum, să pedaleze pînă avea să cadă de oboseală, dar, în fine, să se sature de această bicicletă prea dorită. A luat-o nerăbdător spre casă, împingînd cu o mînă bicicleta şi cu cealaltă căruciorul cu butelia. La 9,20 lumea era a lui.

Nici nu apucase să salte în şa, cînd din tufişul de lemn cîinesc din faţa blocului Doru Mandache a răsărit cu părul vîlvoi şi pepţii hainei plini de frunzuliţe şi rămurele. Arăta aşa pentru că tocmai îşi căuta pisica. A fluierat uluit:

— Damiane, eşti şansa mea! De mult visez să fac şi eu un tur cu bicicleta asta, să văd cum e. Tu nu eşti zgîrcit ca Marcel, tu eşti bun.

Damian s-a gîndit că poate nu era chiar foarte bun, dar avea toate posibilităţile să devină.

Abia îşi încheiase Manolache traseul străbătut cu încîntare, că în prim plan a apărut chipul creţ de îngrijorare al lui Niţă Stan:

— Damiane, dă-mi şi mie să fac un tur. M-am întrerupt de la lecţii. Cînd te-am văzut pe geam cu maşinăria asta am simţit că nu mai sînt bun la nimic dacă nu fac şi eu un tur. Vrei tu să nu-mi învăţ şi s-o scrîntesc din nou la ore?!

Bineînţeles, acesta este ultimul lucru pe care l-ar putea dori un om întreg la minte. Damian s-a grăbit să-i dea bicicleta, deşi proaspetele pete brun-verzui de pe degetele lui Niţă arătau că mai degrabă coborîse dintr-un nuc generos decît de la lecţii.

Adevărul este că Ioniţă Damian începuse să-şi piardă răbdarea, era aproape ora 10 şi încă nu simţise pedalele sub tălpi. A hotărît să pună ordine în această situaţie. Îşi pregătise fraza hotărîtoare: „Gata, băieţi, ajunge, cred că e cazul să mă plimb şi **eu** niţel cu bicicleta care mi-a fost împrumutată **mie**“.

Purpuriu şi fîstîcit, Năstăsică Macovei şi-a oferit dezinteresat serviciile:

— Damiane, stai că-ţi ţin eu bicicleta, să încaleci de pe loc. Da' te rog să te plimbi întîi încetişor în jurul meu, să mă uit cum merge.

Să se uite, atît îndrăznea. Tipic pentru Năstăsică Macovei, pe care colegii îl refuzau şi la fotbal, şi la şah, şi la săniuş. Era neîndemînatic, dar mai ales timid.

— Hopa sus, a oftat Damian. Fă şi tu un tur, să simţi că trăieşti.

Dar imediat a vrut să facă un tur şi Merecoapte Traian care a spus pe un ton plîngăreţ:

— Să nu mă refuzi, Damiane. Ştii bine că eu am capul spart. Sufăr.

— Ţi l-ai spart astă-iarnă la patinaj, s-a revoltat Damian. Ţi-a trecut de mult!

— Da, dar atunci ai spus că ţi-e milă de mine şi că eşti gata să-mi faci orice serviciu. Fă-mi-l acum, nu-ţi lua vorba înapoi.

Damian e om dintr-o bucată. A oftat, dar nu şi-a luat vorba înapoi.

Şi nici bicicleta. Între timp numărul amatorilor înregistrase o frumoasă creştere. Stabiliseră şi ordinea în care să se plimbe cu bicicleta. Pe unii nu-i ştia decît vag, din vedere, nu vorbise niciodată cu ei. Mai refuzi un prieten, dar cum să refuzi un necunoscut? Nici pe pilotul care-i dăduse insigna nu-l cunoştea şi totuşi îl ajutase.

...Care dintre aceşti băieţi necunoscuţi avusese ghinionul să facă pana? Nu se ştie. Cert este că, brusc, toţi s-au îndepărtat ca supţi de un magnet nevăzut, pe semne ca să rămînă destul loc pentru Damian şi supărarea lui. S-a trezit singur cu bicicleta stricată. Era disperat, nu reparase în viaţa lui un dispozitiv atît de delicat ca sistemul de schimbare a vitezelor la o bicicletă de curse. Noroc că atelierul nu este departe. A dat fuga acolo şi a mai dat şi aproape o sută de lei, economiile lui pe ultimele trei luni. Nu i-a părut rău de cheltuială pentru că reparaţia a fost efectuată repede şi bine, aşa cum îi place lui.

Era bucuros de parcă ar fi fost ziua lui şi ar fi primit cadoul dorit. A dat fuga la şcoala de arta populară cu bicicleta în spate. Cum să-şi permită să urce pe şa? Abia reparase minunea cu două roţi. La ora 11 fix a apărut Marcel, privindu-l cu un aer iritat. Ai fi zis că-i e necaz pe punctualitatea lui Damian care făcea imposibilă orice mustrare.

— Aici erai? bombăni el.

— Aici, bineînţeles. După învoială.

— Te-ai plimbat, te-ai săturat?

— Sigur că da, minţi Damian, entuziast şi melancolic. E cea mai grozavă bicicletă.

— Aşa zic şi eu.

Marcel îşi făcu vînt în şa după care rămase locului pe bicicletă, spijinindu-se într-un picior. Întinse mîna, nerăbdător:

— Damiane, n-ai impresia că ai uitat ceva?

Damian oftă, schiţă gestul omului care-şi cere scuze şi-şi scoase insigna de la rever. Înainte de a i-o oferi lui Marcel suflă asupra ei şi o lustrui cu manşeta. Avea un mare respect pentru această insignă.

OVIDIU ZOTTA

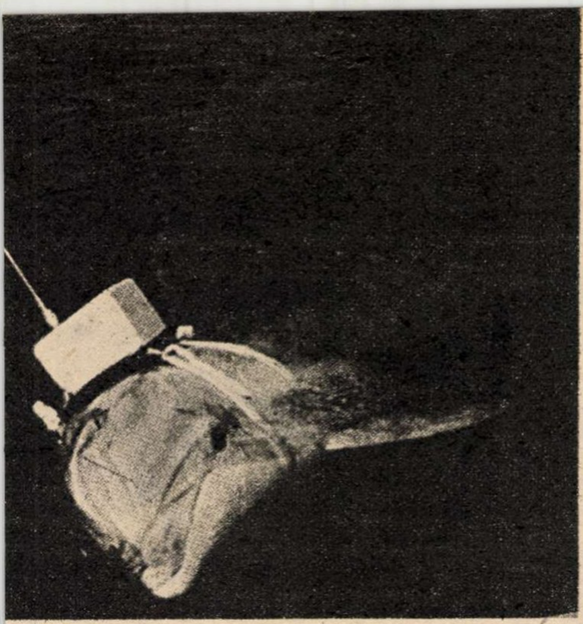

AŢI ÎNTREBAT? VĂ RĂSPUNDEM!

AURELIU GONCIU din TÎRGOVIŞTE se interesează de sateliţii artificiali ai Pămîntului şi aplicaţiile lor.

Corespondentul nostru cunoaşte, fără îndoială, numeroase aplicaţii ale sateliţilor artificiali — în meteorologie, geologie, topografie, navigaţie, telecomunicaţii, în cercetarea atmosferei, a spaţiului cosmic etc.

O aplicaţie inedită este cercetarea comportamentului unor vieţuitoare — ca, de pildă, migraţia păsărilor, care şi ea poate fi urmărită prin satelit. Dar numeroase informaţii pot fi dobîndite prin studierea deplasărilor obişnuite ale unor animale. Datorită emiţătorului pe care-l poartă, delfinul din imagine va putea fi urmărit din spaţiu, deplasările lui oferind oamenilor de ştiinţă numeroase informaţii privind nu numai obiceiurile speciei, ci şi temperatura şi conformaţia unor curenţi marini, situarea bancurilor pe peşte etc. Comparînd deplasările unui număr mai mare de asemenea vietăţi, pot fi lesne desprinse elementele care se repetă de cele întîmplătoare, stabilindu-se itinerarele regulate, tipice pentru comportamentul speciei. Şi aceasta tot cu ajutorul sateliţilor artificiali.

DISPECER „CUTEZĂTORII"

Doresc să corespondeze pe teme de...

Matematică: Irina Pachiţanu, 14 ani, Str. Eliberării nr. 17, Bacău, jud. Bacău, cod 5500; Daniela Păduraru, Str. Pinului nr. 1, Bl. 1, sc. B, et. 1, ap. 5, oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cod 5450.

Beletristică: Corina Sibianu, Str. dr. Ioan Raţiu nr. 15 A, Cîmpia Turzii, jud. Cluj, cod 3351; Ioana Hurjui, 14 ani, Str. Speranţei, Bl. C6, sc. A, et. 3, ap. 12, Piatra Neamţ, jud. Neamţ, cod 5600; Valentina Ghiuţă, 13 ani, com Haneşti, jud. Botoşani, cod 6885; Simona Bobanga, 14 ani, com. Racoviţă, nr. 201, jud. Sibiu, cod 2424.

Muzică: Sabina Prepeliţă, 14 ani, Str. Cireşilor nr. 203, Satul Nou, com. Rotunda, jud. Olt, cod 0833; Claudia Beşleagă, 14 ani, sat Brăgăreasa, com. Scutelnici, jud. Buzău, cod 5117; Mihaela Muscă, 14 ani, sat Poiana Largului, com. Poiana Teiului, jud. Neamţ, cod 5671; Siţa Lixandru, 12 ani, sat Caravaneţi, com. Călmăţuiu de Jos, jud. Teleorman, cod 0780; Liliana Lovin, Str. 1 Decembrie, Bl. LN, sc. 2, ap. 23, Tecuci, jud. Galaţi, cod 6300.

GEORGE PETREAN din CLUJ-NAPOCA vrea să ştie cum a fost acţionată maşina care, în serialul „Vizitatorii", circula fără sofer.

Trucarea automobilului a fost adesea folosită în filme. Dacă în serialul amintit, după cum se arăta în reportajul final despre modul de realizare a filmului, maşina a fost acţionată de un şofer ascuns, în alte pelicule aţi văzut vehicule acţionate de la distanţă, prin radio, şi trecînd astfel, fără primejdie pentru actori, prin cele mai periculoase situaţii.

În principiu, trucarea unui automobil se poate face conform schemei din desen. Iată explicaţia reperelor notate cu cifre: 1) Antenă de recepţionare a comenzilor de la distanţă. 2) Radioreceptor. 3) Tub de azot comprimat. 4) Supape comandate electric. 5) Pistoane pneumatice care acţionează pedalele. 6) Pistoane pneumatice care acţionează cutia de viteze. 7) Piston pneumatic acţionînd volanul.

La semnalul primit prin radio, receptorul trimite un impuls electric specific spre supapele care comandă pistoanele pneumatice. Acestea, la rîndul lor, acţionează după caz, volanul, maneta schimbătorului de viteze, ambreiajul, acceleraţia şi frîna autovehiculului. Iar automobilul telecomandat sare peste prăpastie sau face altă cascadorie care depăşeşte posibilităţile oricărui cascador. ▼

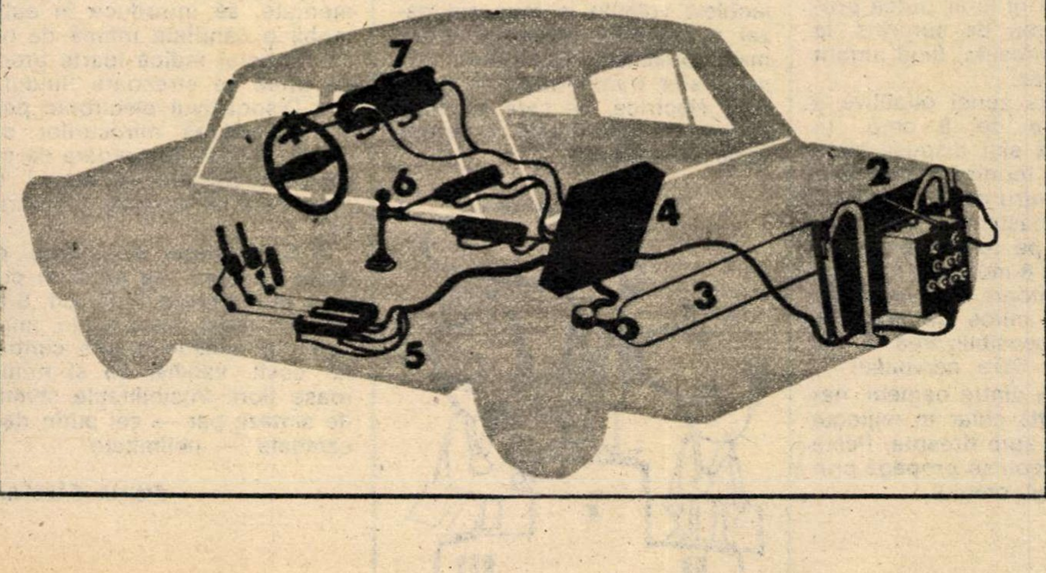

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

În cei cîţiva ani de cînd Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor a iniţiat acţiunea-concurs „Patrie română, ţară de eroi", pretutindeni în ţară, în şcoli mai mari sau mai mici, s-au adunat emoţionante mărturii ale interesului cu care pionierii şi şcolarii au aprofundat cunoaşterea şi valorificarea istoriei locale, parte a glorioasei istorii a poporului român.

La sfîrşitul lunii noiembrie se va da startul într-o nouă ediţie a acestei atît de îndrăgite acţiuni pioniereşti. Cum trebuie să procedeze comandantul unităţii, celelalte comandamente pentru buna organizare şi desfăşurare a activităţilor?

Mai întîi este necesar să studiaţi cu cea mai mare atenţie Regulamentul acţiunii-concurs „Patrie română, ţară de eroi". Veţi vedea, cu acest prilej, că participarea la această mare acţiune presupune organizarea în fiecare unitate a unui **colţ muzeistic (documentar) şcolar,** întocmirea unei **colecţii istorice,** realizarea unor **pagini de monografie sau a monografiei locale, vizitarea muzeelor şi monumentelor istorice,** organizarea, sub îndrumarea oficiilor judeţene de patrimoniu naţional cultural, a unor acţiuni de **îngrijire şi întreţinere a monumentelor şi locurilor istorice** aflate în patronajul unităţilor de pionieri, organizarea de **expediţii pioniereşti** (gen Expediţiile „Cutezătorii") pentru studierea vestigiilor trecutului, a locurilor şi monumentelor istorice, desfăşurarea unor **evocări, recitaluri, spectacole** etc. şi a unor **concursuri** cu tematică istorică şi actuală.

O nouă
ediţie
a actiunii-
concurs
„Patrie română,
ţară de eroi"

Patrie română-ţară de eroi

Cu sprijinul consiliului comandanţilor-instructori, al profesorilor de specialitate, veţi analiza stadiul îndeplinirii acestor obiective în ediţiile precedente ale acţiunii, condiţiile pe care vi le oferă localitatea sau zona geografică în care trăiţi, precum şi posibilităţile de valorificare a acestora prin aprofundarea cunoaşterii istoriei locale.

După ce veţi stabili activităţile pe care le veţi organiza, eşalonate pe perioade şi repartizate pe colective, veţi avea grijă ca toate acestea să fie consemnate într-un album-jurnal al unităţii de pionieri, în care veţi cuprinde consemnări, documente, date şi imagini semnificative.

Nu uitaţi! Trofeul „Patrie română, ţară de eroi", care se atribuie anual echipajului din unitatea cu cele mai bune rezultate obţinute în această acţiune, poate ajunge şi în şcoala voastră!

În acest an, el a fost obţinut de colegii voştri de la Şcoala nr. 5 din Tecuci, jud. Galaţi, pe care o să vi-i prezentăm într-un număr viitor al revistei noastre.

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

UN SIMŢ MAI PUŢIN CUNOSCUT: MIROSUL

■ Aerul din jurul nostru conţine o cantitate incalculabilă de substanţe volatile, pe care un singur simţ le poate identifica: mirosul. În comportamentul oamenilor, fiinţe esenţial audiovizuale, mirosul joacă un rol care începe să capete un contur din ce în ce mai precis.

■ În natură există circa 110 000 de mirosuri. Omul percepe numai 10—20. Dar nu toţi oamenii simt la fel mirosurile. Copiii au un miros foarte fin. Lucrătorii din industria parfumurilor pot percepe 6 000—8 000 de mirosuri. Nara stîngă surprinde mirosurile mai bine decît cea dreaptă!

■ Ştiinţa mirosului se află încă în fază incipientă. Primele ei descoperiri au fost făcute la animale. Acestea secretă o clasă de substanţe numite feromoni, care constituie un adevărat „vocabular" chimic, mijloc esenţial de comunicare la fiinţele amintite.

■ Se pare că mirosul joacă un rol de seamă în orientarea păsărilor. Cele sălbatice, chiar şi necălătoare, pot distinge de la 20 km mirosul unui oraş de al altuia!

■ Este cunoscută facultatea cîinelui de a distinge sute de mirosuri. Pentru insecte, la care văzul joacă un rol neglijabil, mirosul este cel mai important mijloc de comunicare şi de informare. Studii interesante s-au efectuat pe furnici, termite, albine şi alte insecte care trăiesc în colonii. Ele duc, prin intermediul feromonilor, un adevărat dialog olfactiv.

■ La om, comunicarea olfactivă este aproape inexistentă. Şi omul secretă feromoni, dar în doze infinitezimale. Eventualele modificări ale stărilor psihologice pe care ni le-ar putea provoca sînt greu de surprins, la om simţul mirosului fiind umbrit de auz şi văz.

■ Suprafaţa zonei olfactive a nasului este de 5 cmp. În această zonă sînt dispuse circa 1 milion de terminaţii nervoase olfactive. Pentru ca în fibra nervoasă să ia naştere un impuls, e necesar ca pe terminaţia ei să ajungă circa 8 molecule de substanţă mirositoare. Iar pentru ca senzaţia de miros să apară e obligatorie sensibilizarea a cel puţin 40 de fibre nervoase!

■ La 80 % dintre oameni, nasul nu se află chiar în mijlocul feţei, ci mai spre dreapta. Peste 70 % dintre boli se propagă prin nasul şi gîtul omului.

■ Mirosiţi un pumn de sare. Dacă este pură, nu veţi simţi nimic. Noi nu simţim nici mirosul chininei. Cîinele simte însă mirosul sării şi pe cel al chininei, chiar dizolvate în apă în proporţie de 1:10 000, adică un gram la o găleată de apă. Noi vom distinge însă mai bine decît cîinele prezenţa în alimente a subtanţelor amintite.

■ Cînd avem guturai nu percepem gustul alimentelor. Dar guturaiul nu afectează atît aparatul gustativ cît nasul, adevăratul vinovat pentru lipsa de gust a mîncărurilor. Legătura strînsă dintre gust şi miros poate fi lesne demonstrată. Gustaţi cu ochii închişi şi nasul astupat unt şi untură, ceai şi apă. Ele vor fi imposibil de identificat, părînd fără gust.

■ Sediul simţului mirosului îl formează nasul, mucoasa nazală, celulele olfactive care, cu ajutorul unor cili, captează moleculele volatile în mucusul nazal şi transmit creierului informaţii olfactive. Semnalele chimice sînt transformate în semnale electrice, pe care sistemul nervos le recunoaşte şi le traduce în senzaţii.

■ Numeroşi exploratori s-au rătăcit în junglă, dar membrii triburilor care trăiesc în mijlocul naturii nu se pierd niciodată. Siguranţa cu care aceştia se orientează a fost pusă pe seama unui ascuţit simţ de observaţie. Dar în deşerturile africane reperele se schimbă fără ca triburile nomade să se rătăcească. Ele cunosc instinctiv nordul: după... nas! Acest organ conţine un fel de „busolă genetică". Numeroase cristale de magnetit (un oxid de fier avînd proprietăţi deosebite) situate în oasele sinusale, respectiv la baza nasului, şi alimentate de fierul din sînge formează un al şaselea simţ, capabil să detecteze nordul. Nefolosindu-l, omul modern l-a pierdut. Nu şi restul lumii animale.

■ Pe linia de montaj a unei fabrici de automobile şi-a făcut apariţia un robot care... adulmecă. Pentru a se vedea pe unde pătrunde apa în maşinile montate, se introduce în automobil o cantitate infimă de heliu. Robotul indică foarte precis pe unde se strecoară fluidul.

■ Dispozitivul electronic pentru detectarea mirosurilor cuprinde 400 de receptoare de mirosuri conectate la blocul de memorare pe bază de microcristal.

■ Numeroase substanţe cu miros „natural" se obţin în prezent prin sinteză organică. S-au obţinut astfel, între altele, mirosurile de anason, mentă, cimbru, fîn cosit, vanilie, ca şi numeroase flori. Posibilităţile chimiei de sinteză par — cel puţin deocamdată — nelimitate.

EMILIA SĂLCEANU

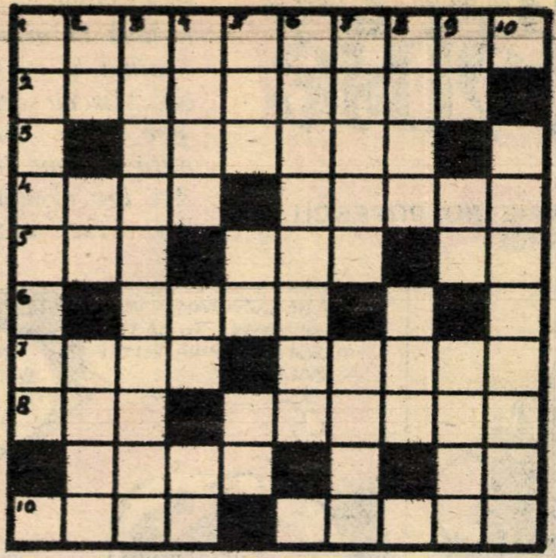

APARATE

ORIZONTAL: 1) Instrument folosit la măsurarea vitezei vîntului. 2) Complex tehnic servind la imitarea condițiilor în care se desfășoară un drum cu mașina, un zbor atmosferic sau spațial, folosit pentru antrenament. 3) Dincolo de ușă. 4) Servesc la transportarea și manevrarea unor aparate. Organ de mașină rotitor folosit pentru propulsia navelor și avioanelor. 5) Fracțiune de timp. Ligă neîncheiată! În sfîrșit, aparatul funcționează! 6) Unitate de măsură a presiunii medii. 7) Particulă elementară. Aparat din dotarea submarinelor. 8) Șarpe record. Spongios. 9) Sub orice limită. Roboții intră în acțiune! 10) Metalul multor aparate. Radiolocator.

VERTICAL: 1) Instrument folosit în trecut pentru determinarea poziției aștrilor sau a coordonatelor geografice. 2) Nicolae Ionel. Oana Rouă. A roade. 3) Aparat care produce unde electromagnetice (pl.). 4) Rezistent la boli (anagr.). Creatorul tuturor aparatelor. Unitate de suprafață. 5) Rîu. 2-3 giroscoape! Cel mai bun aparat. 6) Instrument pentru înregistrarea variației de nivel a apelor mării. 7) A expune aparate de orice fel. Aparat de... cernut. 8) Adjectiv nehotărît (pl.). Încep adnotările! 9) Remus Răduleț. Vîrf de catarg. Iar (reg.). 10) Dispozitiv pentru constatarea prezenței unui metal etc.

Dicționar: IGA, TORR, MUNI, ADN.

DINU CLAUDIU, elev,
Liceul industrial nr. 2, București

ȘAH

Diagrama sau controlul poziției:

Alb: Rg1, Dd1, Tc1, Te1, Nb5, Nd2, pioni: a4, f2, g3, h2;

Negru: Rd8, Db2, Th8, Nd6, Cg8, pioni: a7, b7, d5, e6, f7, g7, h7.

Albul începe și dă mat în 3 mutări.

Soluția, în numărul următor.

Suprafețe egale

FOLOSINDU-SE NOUĂ LINII, DINTRE CARE ȘAPTE EGALE CU O TREIME ȘI DOUĂ CU O ȘESIME DIN LATURA PĂTRATULUI NOSTRU, SĂ SE ÎMPARTĂ ACEST PĂTRAT ÎN DOUĂ SUPRAFEȚE EGALE, UNA CONȚINÎND CERCULEȚELE ALBE, CEALALTĂ CERCULEȚELE NEGRE ȘI CARE SĂ SE SUPRAPUNĂ PERFECT.

RADU MIHAIL, profesor
Pitești

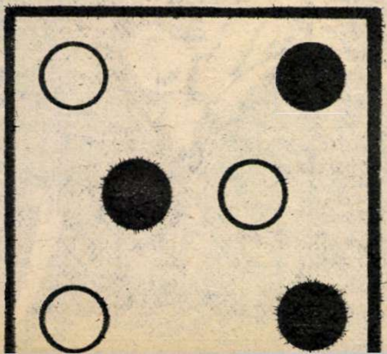

CONCURSUL

Arena matematicienilor

ETAPA A III-A

2) 8 și 5
Cum se pot folosi cinci cifre 5, astfel încît să rezulte cifra 8?

RIM

RIM se numește jocul pe care vi-l prezentăm și care se desfășoară astfel: pe o foaie de hîrtie se desenează un număr oarecare de puncte marcate vizibil. Fiecare jucător face pe rînd o „mișcare" constînd în trasarea unei curbe simetrice închise (cerc sau oval) care va trece printr-unul sau două puncte. Două asemenea curbe nu se pot intersecta. Cîștigă cel care trasează curba care trece prin ultimul sau ultimele două puncte libere.

Ce soluții credeți că are jocul din imagine ajuns în faza pe care o indică desenul?

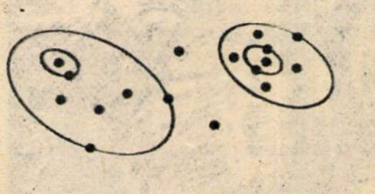

JOC unicef

Jocul pe care vi-l propune rubrica noastră în acest număr nu pare dificil, dar este.

Pentru început, decupați dintr-o bucată de carton gros cele șase piese care formează hexagonul din imagine, care trebuie să se potrivească perfect. Șlefuiți marginile pieselor și colorați-le pe acestea după dorință. Apoi începeți. Scopul jocului este obținerea unui hexagon, acesta sau altul, fără a avea în față modelul.

Un joc asemănător se poate imagina printr-o altă împărțire a ariei hexagonului în șase ori mai multe fragmente inegale.

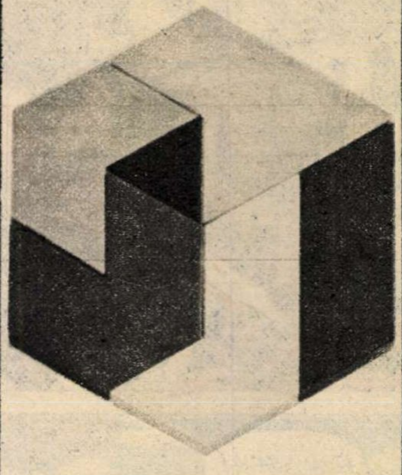

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

OCUPAȚII: 1) Dispecerat. 2) Eroare. Avo. 3) Pediatrie. 4) Apă. Țel. Rm. 5) Na. Fo. Alți. 6) Artist. Fin. 7) Tăietor. Zu. 8) Ob. Reperat. 9) Ris. Nost. 10) Libertate.

ȘAH: 1... b:a3! 2.N:a5, a2. 3.Da4, iar acum mutarea surpriză Na3! (4.D:a3, Ce2 mat).

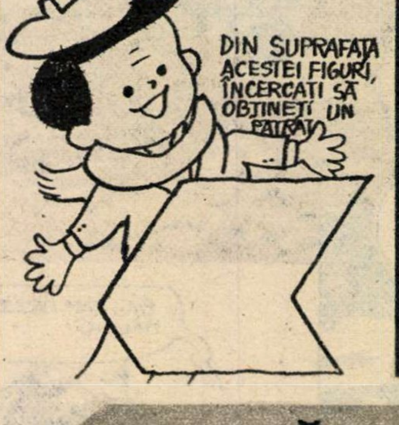
DIN SUPRAFAȚA ACESTEI FIGURI, ÎNCERCAȚI SĂ OBȚINEȚI UN PĂTRAT

KELLER EMESE

METALURGICĂ

(Triverb: 7, 2, 6)

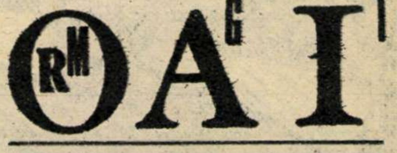

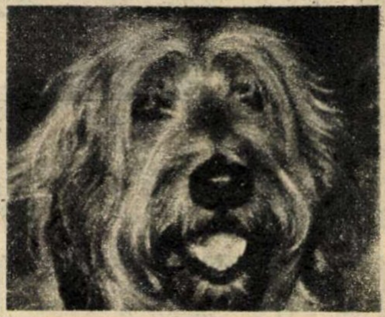

TICUȚĂ CEL UITUC

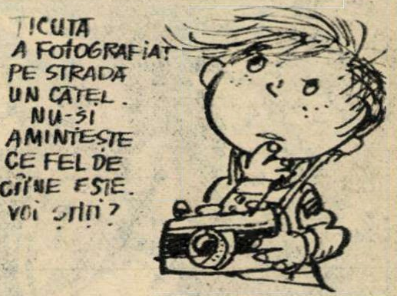
TICUȚĂ A FOTOGRAFIAT PE STRADĂ UN CĂȚEL. NU-ȘI AMINTEȘTE CE FEL DE CÎINE ESTE. VOI ȘTIȚI?

COPERT
NOAST

Foto: MIHAI NIEDL

La cercul de pictură al Palatului pionierilor și șoimilor patriei.

CUTEZĂTORII · 47
Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: CONSTANTIN DIACONU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfr București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.
Index 41836 12 pagini 1,50 lei

DE DIN VALE DE ROVINE

Scenariu: PETRU DEMETRU POPESCU
Desene: SORIN ANGHEL

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Evadat din închisoarea de la Nicopole, Ursea îi lasă în urmă pe Florea și pe Mălina și se grăbește să-i ducă lui Mircea cel Mare vești despre turci. Dar vornicul Cumpătă îi pune la îndoială spusele. Are loc o scurtă luptă între cei doi, Ursea dezarmîndu-l pe vornic.

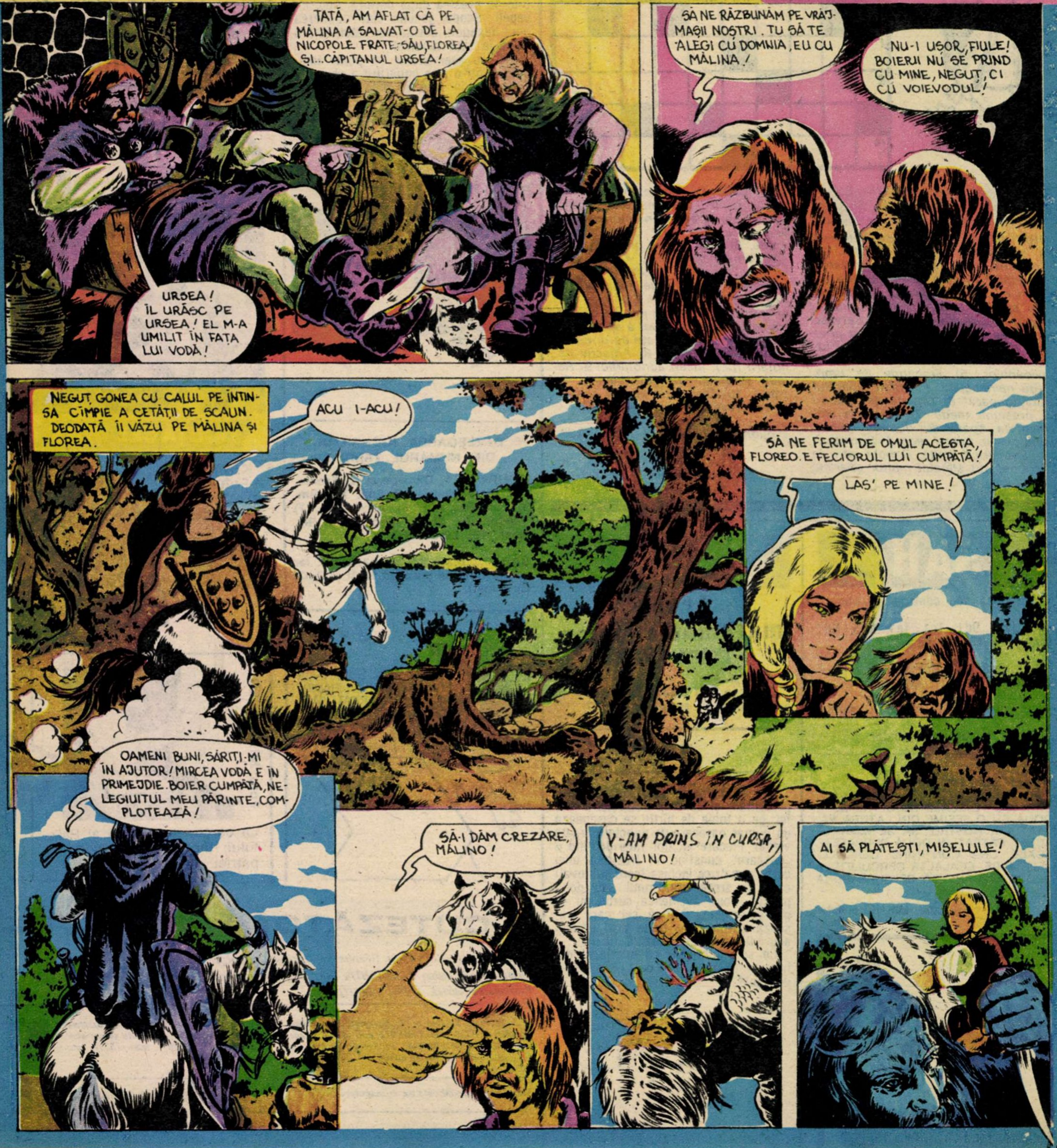
TATĂ, AM AFLAT CĂ PE MĂLINA A SALVAT-O DE LA NICOPOLE FRATE-SĂU, FLOREA, ȘI... CĂPITANUL URSEA!
URSEA! ÎL URĂSC PE URSEA! EL M-A UMILIT ÎN FAȚA LUI VODĂ!
SĂ NE RĂZBUNĂM PE VRĂJMAȘII NOȘTRI. TU SĂ TE ALEGI CU DOMNIA, EU CU MĂLINA!
NU-I UȘOR, FIULE! BOIERII NU SE PRIND CU MINE, NEGUȚ, CI CU VOIEVODUL!
NEGUȚ GONEA CU CALUL PE ÎNTINSA CÎMPIE A CETĂȚII DE SCAUN. DEODATĂ ÎI VĂZU PE MĂLINA ȘI FLOREA.
ACU I-ACU!
SĂ NE FERIM DE OMUL ACESTA, FLOREO. E FECIORUL LUI CUMPĂTĂ!
LAS' PE MINE!
OAMENI BUNI, SĂRIȚI-MI ÎN AJUTOR! MIRCEA VODĂ E ÎN PRIMEJDIE. BOIER CUMPĂTĂ, NELEGIUITUL MEU PĂRINTE, COMPLOTEAZĂ!
SĂ-I DĂM CREZARE, MĂLINO!
V-AM PRINS ÎN CURSĂ, MĂLINO!
AI SĂ PLĂTEȘTI, MIȘELULE!

(Va urma)

Sîntem fericiți
că ne-am născut
și creștem în
România,
țara omeniei,
țara muncii,
țara păcii.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

48

JOI, 27 NOIEMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 999)

23 noiembrie 1986 — o zi intrată în isto- rie, un vot al întregi noastre națiuni pen- tru viitorul vostru

> **„Mă adresez tineretului patriei noastre. Pentru prima dată în lume o parte importantă a tineretului din țara noastră este chemată să-și spună cuvîntul în probleme vitale pentru existența oamenilor, a popoarelor — dezarmarea și pacea. Vă chem, dragi tovarăși și prieteni tineri, să spuneți un DA hotărît în cadrul referendumului și să întăriți votul vostru de pace și dezarmare muncind și învățînd cu pasiune și dăruire revoluționară, afirmîndu-vă în toate împrejurările ca destoinici constructori ai socialismului și comunismului, profund devotați patriei, partidului și poporului, situîndu-vă în permanență în primele rînduri ale uriașei activități desfășurate de întregul nostru popor pentru edificarea cu succes a noii orînduiri, pentru întărirea patriei noastre, pentru securitate și pace în întreaga lume!“**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

Vineri, 21 noiembrie, într-o atmosferă de vibrantă și totală adeziune la acțiunile de importanță istorică pentru pace ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, s-a desfășurat marea adunare populară a oamenilor muncii din Capitală, de la tribuna căreia conducătorul statului și partidului a rostit o deosebit de importantă cuvîntare. A fost subliniat faptul că hotărîrea României de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare demonstrează cu elocvență hotărîrea întregii națiuni de a participa activ, cu toate forțele la lupta pentru dezarmare, pentru pace, pentru o lume fără arme și războaie.

În magistrala cuvîntare, secretarul general al partidului a arătat că întregul popor se prezintă la referendum cu realizări importante în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, întărind votul său dat păcii și dezarmării prin succesele în muncă, în realizarea în cele mai bune condiții a planului pe acest an și pe întregul cincinal.

Marile realizări ale poporului nostru, a arătat secretarul general al partidului, au transformat țara noastră ridicîndu-i puternic nivelul material și spiritual, asigurîndu-se oamenilor o viață cît mai bună și demnă. Pentru a apăra toate acestea nu există o altă cale decît aceea de a acționa pentru pace. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat faptul că **„viitorul poporului, al generațiilor viitoare, al copiilor de azi, al copiilor de mîine, constă nu în înarmare, ci în dezarmare și în pace. Și, pornind de la caracterul umanist al socialismului, al politicii partidului nostru, al însuși felului de a fi al poporului român, am ajuns la concluzia că trebuie să facem ceva, să acționăm cît de puțin, atît cît stă în puterile noastre, și să demonstrăm voința de pace. De aceea, am ajuns la concluzia că trebuie să reducem cheltuielile militare și armamentele, în numele poporului, al generațiilor de azi și de mîine, al copiilor patriei noastre, al copiilor întregii lumi“.**

23 noiembrie, ziua istoricului referendum în care poporul român s-a pronunțat ferm, în mod unanim, cu înaltă responsabilitate, pentru pace, pentru reducerea de către România cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, pentru dezarmare neîntîrziată, pentru colaborare și înțelegere între toate popoarele lumii.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășa Elena Ceaușescu s-au aflat în mijlocul oamenilor muncii de la Întreprinderea „23 August“ din Capitală, pentru a vota, împreună cu ei, în cadrul referendumului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au fost întîmpinați și salutați cu deosebită căldură, mii de oameni ai muncii care lucrează în unitățile de pe această mare și modernă platformă industrială a Capitalei au făcut o impresionantă primire iubiților oaspeți, aclamîndu-i și ovaționîndu-i. Grupuri de pionieri și șoimi ai patriei au

LA CHEMAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, POPORUL ROMÂN A SPUS CU HOTĂRÎRE „DA" ÎN FAVOAREA PĂCII, DEZARMĂRII, CONSTRUCȚIEI PAȘNICE

oferit, cu dragoste, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu buchete de flori și le-au adresat, cu emoție, cuvinte de mulțumire pentru copilăria lor fericită, lipsită de griji. Tineri și tinere, băieți și fete între 14 și 18 ani și-au manifestat bucuria și mîndria de a fi avut posibilitatea, alături de întreg poporul, să spună un „Da" hotărît pentru pace.

A urmat un moment de înaltă și profundă semnificație, trăit cu o adîncă emoție și mîndrie patriotică de cei prezenți, de întreaga națiune. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și-a pus, cu fermitatea ce-i caracterizează întreaga gîndire și acțiune dăruite păcii, binelui poporului român, semnătura pe buletinul de vot al referendumului.

Același DA hotărît, aceeași înaltă opțiune pentru pace și dezarmare au fost exprimate, prin votul dat, de tovarășa Elena Ceaușescu.

După momentul solemn al votării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au fost, din nou, înconjurați de pionieri și șoimi ai patriei. Prin gesturi de afecțiune, prin cîntec și vers, au fost manifestate sentimente de nemărginită dragoste și încredere în gloriosul nostru partid comunist, în conducătorul său încercat, care călăuzește cu înțelepciune și cutezanță revoluționară țara și poporul. S-a dat expresie stimei și prețuirii deosebite față de tovarășa Elena Ceaușescu pentru importanta contribuție pe care o aduce la dezvoltarea multilaterală a țării, la puternica înflorire a științei, învățămîntului și culturii românești, pentru activitatea pe care o desfășoară pentru ca minunatele cuceriri ale geniului uman să fie folosite exclusiv în slujba omului, a propășirii întregii umanități.

În listele de vot au fost înscriși 16 073 845 cetățeni cu drept de vot, din care au participat la referendum 16 073 621 cetățeni, adică 99,99 la sută.

În listele de consultare a tinerilor în vîrstă de 14—18 ani au fost înscriși 1 577 357 tineri, din care și-au exprimat opinia în cadrul referendumului 1 577 353 tineri, practic 100 la sută.

Pentru reducerea, de către Republica Socialistă România, cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare au votat 16 073 621 cetățeni, adică 100 la sută din numărul total al cetățenilor cu drept de vot participanți la referendum, și și-au exprimat opinia 1 577 353 tineri în vîrstă de 14—18 ani, adică 100 la sută din numărul total al tinerilor care au fost consultați în cadrul referendumului.

Participarea unanimă la referendum a cetățenilor cu drept de vot și a tinerilor în vîrstă de 14—18 ani exprimă deplina adeziune a poporului român la politica de dezarmare și pace promovată de partidul și statul nostru, voința sa neclintită de a munci și lupta pentru realizarea în cele mai bune condiții a programelor de dezvoltare economico-socială a României, de creștere continuă a bunăstării sale materiale și spirituale.

Într-un spirit de înaltă răspundere revoluționară și conștiință patriotică, la referendum au participat muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, de la orașe și sate, care și-au exprimat adeziunea deplină la noua și strălucita inițiativă de pace a președintelui țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru înfăptuirea dezarmării, precum și hotărîrea fermă de a realiza neabătut politica internă și externă a partidului și statului nostru, de a munci cu tot elanul pentru înflorirea României socialiste.

Tînăra generație din România socialistă dorește pacea, un viitor fericit fără arme și fără război.

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU,

secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România,

de participanții la adunarea activului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU!

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Exprimînd gîndurile milioanelor de tineri și copii ai patriei, muncitori, țărani, intelectuali, elevi, studenți și militari, dăm glas, asemenea întregului nostru popor, celor mai fierbinți sentimente de prețuire și recunoștință față de neobosita dumneavoastră activitate pusă în slujba nobilelor idealuri ale păcii și înțelegerii între popoare, față de noua și strălucita inițiativă de pace privind reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, act politic de o excepțională importanță, expresie elocventă a voinței întregii noastre națiuni de a-și consacra toate energiile creatoare înfloririi multilaterale a patriei, într-o lume a păcii și colaborării, lipsită de spectrul amenințător al războiului.

Referendumul ce va fi organizat la 23 noiembrie reprezintă un minunat prilej pentru tînăra generație a patriei de a-și exprima, încă o dată, adeziunea deplină la politica internă și externă a partidului și statului nostru, al cărei genial promotor sînteți dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, împreună cu hotărîrea fermă de a face totul pentru sporirea contribuției sale la grandioasa operă de ridicare a României spre culmile luminoase ale socialismului și comunismului.

Adresăm, de asemenea, în numele tuturor tinerilor și copiilor patriei, cele mai calde mulțumiri tovarășei Elena Ceaușescu, activist de seamă al partidului și statului nostru, eminent om de știință de reputație mondială, pentru importanta contribuție la progresul neîntrerupt al învățămîntului, științei și culturii românești, pentru grija deosebită pe care o acordă formării multilaterale, revoluționare a tinerei generații, afirmării năzuințelor de pace și progres ale popoarelor.

Vă sîntem profund recunoscători, mult iubite și stimate tovarășe secretar general, că, în spiritul autenticului democratism propriu societății noastre socialiste, pentru prima dată în istoria patriei sînt chemați să-și spună cuvîntul asupra unor probleme ce privesc interese supreme ale țării și tinerii între 14 și 18 ani, strălucită ilustrare a marii investiții de încredere pe care întregul nostru partid și popor, dumneavoastră personal o acordați tinerei generații, maturității și capacității sale de a se implica activ în făurirea viitorului pașnic și prosper al României socialiste și comuniste.

Noi, tînăra generație a Epocii de Aur din multimilenara istorie a patriei, vă aducem și cu acest prilej, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cu adîncă emoție și vie recunoștință, omagiul nostru fierbinte pentru contribuția remarcabilă adusă la soluționarea în interesul popoarelor, al tineretului și copiilor de pretutindeni, a marilor probleme ale contemporaneității, pentru făurirea unei lumi pașnice, a colaborării și cooperării juste și echitabile, în care toți tinerii planetei să-și împlinească năzuințele și aspirațiile de prosperitate și progres.

Răspunzînd cu întreaga noastră ființă vibrantelor chemări și îndemnuri de pace și colaborare pe care le-ați adresat națiunii noastre, întregii umanități, vom spune un Da hotărît acestei inițiative de înaltă responsabilitate și aleasă sorginte umanistă la referendumul din 23 noiembrie, fiind pe deplin conștienți că numai astfel ne putem asigura propriul viitor de pace și progres, vom putea continua în liniște și pace măreața operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a țării spre comunism.

În atmosfera de puternică efervescență revoluționară și autentic patriotism premergătoare marelui act de la 23 noiembrie, noi, tinerii și copiii României socialiste, avînd drept călăuză supremă, în tot ceea ce facem, înaltul dumneavoastră exemplu de muncă și viață comunistă, ne angajăm solemn, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, să nu precupețim nici un efort pentru înfăptuirea programelor de dezvoltare multilaterală a țării, să fim întotdeauna prezenți acolo unde patria, partidul o vor cere, să facem totul, împreună cu întregul popor, pentru triumful cauzei păcii și înțelegerii internaționale, pentru ridicarea țării pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație, pentru gloria, măreția și prosperitatea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Joi, 20 noiembrie a.c., a avut loc în Capitală adunarea activului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor dedicată referendumului de la 23 noiembrie privind reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare.

În numele milioanelor de copii și tineri ai patriei, participanții la adunare au exprimat adeziunea deplină la politica internă și externă a partidului și statului nostru față de noua și strălucita inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, expresie elocventă a voinței întregii noastre națiuni, a tinerei generații de a-și consacra toate energiile creatoare dezvoltării multilaterale a țării, într-un climat internațional pașnic, de înțelegere și cooperare.

În cuvîntul său, tovarășul Nicu Ceaușescu, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., a exprimat aprobarea fierbinte a tinerei generații față de hotărîrea istorică a României de pace și dezarmare, ce răspunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale poporului, ale tinerilor și copiilor patriei, angajamentul lor de a-și intensifica eforturile în vederea îndeplinirii mărețelor programe de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, de deplină angajare politică și patriotică, participanții au adresat o telegramă tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

COPILĂRIE, PACE, VIITOR!

Duminică, 23 noiembrie, toți pionierii și școlarii au fost cu inimile și cu gîndurile alături de părinții și de frații lor mai mari, care, spunînd cu hotărîre „Da!“ pentru pace, au înfăptuit un act de însemnătate istorică pentru fericirea voastră și a tuturor copiilor lumii, pentru viitorul pașnic al planetei.

Ritm

În cadrul multiplelor manifestări exprimînd voința ardentă de pace a copiilor țării, s-a înscris și vibrantul spectacol muzical-literar-coregrafic **„Flori pentru pacea lumii“** — susținut recent în fața colegilor și părinților de către pionierii-artiști ai școlii din localitatea Herăstrău-Vrancea • Între acțiunile înscrise pe agenda pionierilor **clujeni** se află și dezbaterea **„Contribuția României, a președintelui Nicolae Ceaușescu la menținerea unui climat de pace și securitate pe planeta noastră“** — organizată de către pionierii clasei a VIII-a de la Școala Sănduleşti; **„Pacea — aripă a visurilor noastre“** — expunere urmată de vernisajul unei expoziții de desene cu același generic — la Școala Borșa; **„Ni-i pacea țării vis suprem“** — expunere continuată cu un concurs de recitări pe tema păcii — Școala Valea Ierii; la Căminul cultural din Beliș, pionierii școlii din localitate au participat la expunerea intitulată **„Pacea — bunul cel mai de preț al omenirii“** și au prezentat apoi un program cultural-artistic; membrii cercului de desen al școlii din Băișoara au vernisat de curînd expoziția **„Lumea copilăriei — o lume a păcii“** • La Școala nr. 18 din Tg. Mureș, pionierii-pictori au deschis și ei o amplă expoziție cuprinzînd propriile lucrări cu tema **„Copiii lumii doresc pacea“**; colegii lor de la Școala nr. 2 Sighișoara au inițiat o masă rotundă intitulată **„Pacea — arcul de triumf al omenirii“** • Zilele trecute, membrii cercurilor păcii, prieteniei, solidarității internaționale și UNICEF ale școlilor din localitățile Mănăstirea, Dorobanțu, Ulmeni, Chiselet, județul Călărași, au susținut emoționantul recital de muzică și poezie purtînd genericul **„Pace pe planeta albastră“** • **„Copilărie fericită, în țara păcii“** — iată titlul unei alte sugestive expoziții, de astă dată de artă fotografică, organizată de către membrii foto-cineclubului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Botoșani.

MUNCIM ȘI ÎNVĂȚĂM ÎN ȚARA PĂCII

Sub soarele păcii, ne pregătim pentru viitor. Patria, leagăn ocrotitor al copilăriei noastre fericite, ne oferă toate condițiile pentru a ne îmbogăți continuu cunoștințele și a ne dezvolta spiritul creativ. Acest gînd atît de optimist mi-a însoțit condeiul și cînd am început să scriu portretul unui coleg hunedorean, deosebit de inspirat și îndemînatic. Se numește **Dan Perdeicu** și este în clasa a VIII-a C, la Școala nr. 8, Hunedoara. Încă de mic meșterea cu pasiune și iubea aparatele, iar la școală își dovedește și vocația pentru matematică și fizică. Anul trecut, la aceste obiecte de învățămînt, a obținut media generală 10 și nici acum nu este mai prejos. Notele maxime din catalog o confirmă. În grupa de performanță a cercului de construcții radio, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu, Dan, împreună cu colegii lui, **Cristian Săucă, Costel Florescu, Rafael Chițu, Robert Grădinaru** ș.a., construiesc în prezent un „Aparat experimental pentru studiul influenței factorilor electromagnetici asupra creșterii plantelor“ — lucrare cu care vor participa la concursul din acest an „Start spre viitor“.

Nu demult, „Semaforul“ nostru îl prezenta pe Dan: „...Este un adevărat talent. A reușit să conceapă și să realizeze sub „bagheta“ îndrumătorului cercului, subinginerul Corneliu Maltezan, aparate notabile pentru eficiența lor. Iată doar două dintre acestea: „Sesizor tactil cu semnalizare optică“, aparat care poate fi folosit ca element de comandă pentru mașini-unelte în metalurgie și pentru aparatura de uz casnic; „Panou didactic pentru ilustrarea funcționării etajului redresor dublă-alternanță în punte“ — folosit în cabinetele de fizică și electrotehnică.

Colegul nostru, Dan Perdeicu, se numără printre acei tineri cutezători care demonstrează că atunci cînd talentul și hărnicia merg mînă în mînă, ele duc la izbînzi certe. Și că aceste izbînzi există în viața noastră, fiindcă ele cresc și înfloresc sub soarele socialismului și păcii.

Ionela Vlad,
pionier reporter,
Hunedoara

INTERVIUL NOSTRU

****

Pe traseul inițiativelor pionierești

IRINA BLAJ

La Școala nr. 5 din municipiul Vaslui, o reîntîlnim, bucuroși, pe pioniera **Irina Blaj,** din clasa a VII-a, pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P.

— Irina, cu toții împărtășim atmosfera vibrantă a acestor zile, cînd și glasul nostru, al copiilor, s-a făcut auzit prin acțiuni și fapte în favoarea păcii. Ce inițiative pionierești au întreprins colegii noștri din județ pe acest traseu nobil?

— Alăturîndu-ne cu gîndul și fapta voinței de pace a întregului popor, hotărîrii de a ne situa în primele rînduri ale forțelor păcii, noi, copiii vasluieni, am dedicat o serie de activități importantului eveniment de la 23 noiembrie, cînd părinții și frații noștri au rostit un „Da“ hotărît, din toată inima, pentru pacea omenirii.

— Ai putea să menționezi cîteva acțiuni inițiate de cluburile de dezbateri politico-ideologice vasluiene?

— Cele mai multe sînt dezbateri, care s-au desfășurat sub generice precum: **„România, țară a păcii“, „Președintele Nicolae Ceaușescu, strălucit promotor al idealurilor și aspirațiilor de pace ale poporului nostru“, „România, o țară a păcii, într-o lume a păcii“, „Un om al păcii, într-o țară a păcii, pentru o lume a păcii“.**

— Ce alte acțiuni pionierești, dedicate păcii, au mai fost inițiate de colegii noștri din județ?

— Pionierii din orașul Negrești, de pildă, au declanșat concursul de creație literară intitulat „Sub soarele păcii, cîntăm copilăria fericită“. La acest concurs vor participa și colegii noștri din municipiul Vaslui, în luna decembrie. La Bîrlad va avea loc vernisajul expoziției de artă plastică și fotografică sub genericul „Culorile prieteniei“.

— Ce alte acțiuni interesante ați mai organizat și pe care le considerați valoroase, ele contribuind la obținerea unor roade bogate la învățătură, muncă, pregătirea noastră pentru viitor?

— Sînt concursurile: „Ștafeta cutezanței revoluționare“, „Din tainele meseriilor“, „Nota 10 la disciplina străzii“, „Tribuna onoarei pionierești“ și concursul „Emil Racoviță“.

— Presupunem că acest concurs l-ai citat special mai la urmă, ca să ni-l și prezinți.

— Exact. Concursul poartă numele marelui savant român născut pe plaiurile Vasluiului. Participă la concurs toți pionierii membri ai cercurilor agrobiologice. Probele susținute vor demonstra cunoștințele asimilate din domeniul științelor naturii, dar și în ce măsură copiii vasluieni cunosc viața și opera savantului naturalist român. Cîștigătorii vor participa, în final, la o tabără de specialitate, în Stațiunea de cercetări de la Potoci, din județul Neamț...

— ...cînd unul din viitoarele noastre reportaje o să-i prezinte. Mulțumim, Irina, pentru interviul acordat.

Teodora Apetrei,
pionier reporter,
Vaslui

CEAUȘESCU ROMÂNIA PACE

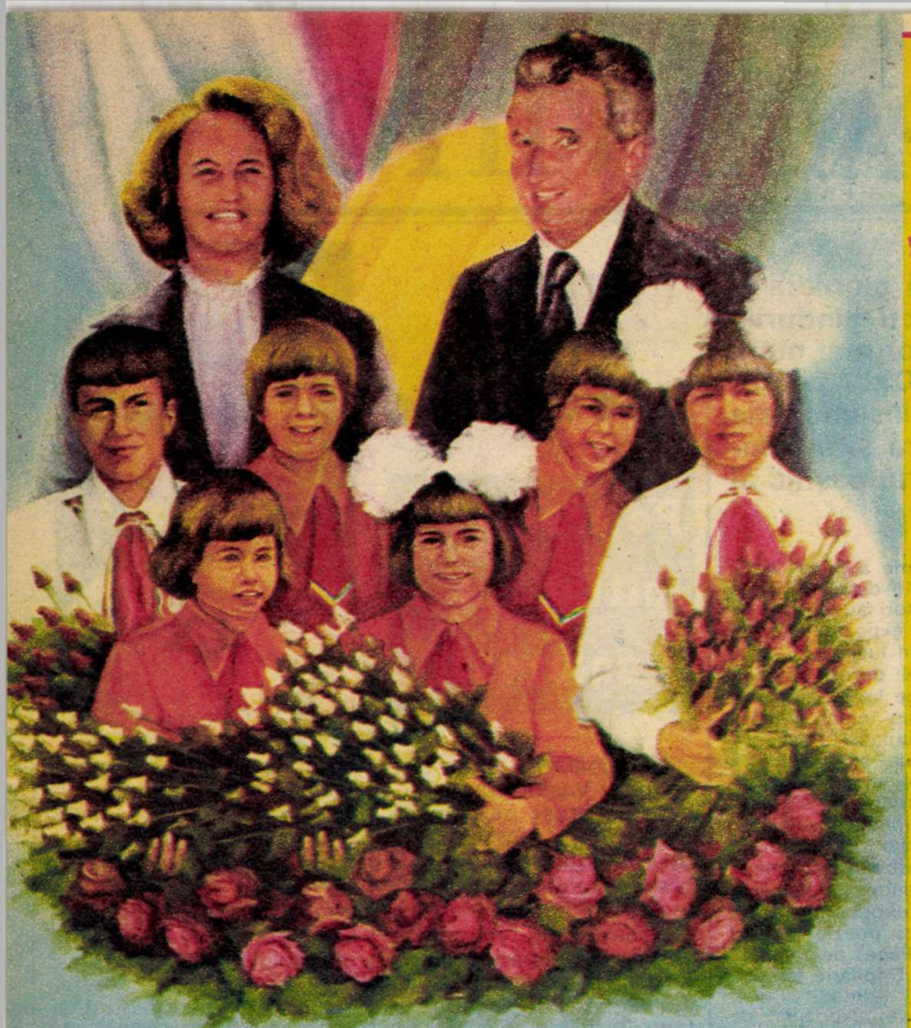

Zile de înaltă istorie

În nemărginirea spațiului cosmic, planeta noastră poartă extraordinarul și poate singurul în univers edificiu al vieții și al inteligenței.

Inteligența vieții pe planeta Pămînt se numește civilizație.

Ea izvorăște din existența și munca tuturor popoarelor lumii. Acest tezaur universal s-a născut și crește din munca, omenia, spiritul cercetător și înălțimea morală a fiecărui popor.

Darul de mare preț pe care în epoca noastră poporul român îl aduce civilizației umane este istorica inițiativă de pace rostită prin glasul celui mai înalt reprezentant al său, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii. Potrivit milenarei înțelepciuni a românilor, cuvîntul a fost întotdeauna însoțit de faptă. Iată astăzi cuvîntul păcii însoțit de fapta păcii: poporul român a hotărît prin nobilul referendum de la 23 noiembrie 1986 reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare.

Este un act de mare umanism, care aureolează acest an decretat de O.N.U. ca An Internațional al Păcii.

Popoarele privesc cu admirație și recunoștință spre România. Sîntem mîndri de adînca înțelepciune a celor care traiesc și muncesc aici. Exemplul românesc de consolidare a păcii Pămîntului constituie o pagină exemplară în istoria umanității. Această pagină scrisă în românește este înțeleasă de toate popoarele lumii, căldura ei adînc omenească fertilizează semințele păcii universale.

Vor trece anii, veți crește, veți deveni ceea ce visați. Vă veți arăta priceperea și talentul în meseriile voastre, veți întemeia familii, veți adăuga noi străluciri valorilor civilizației românești. Devenirea voastră este posibilă numai în condiții de pace, iar pacea lumii este posibilă numai în condițiile în care rodesc decizii asemenea celei pe care în aceste zile de înaltă istorie o adoptă poporul român.

OVIDIU ZOTTA

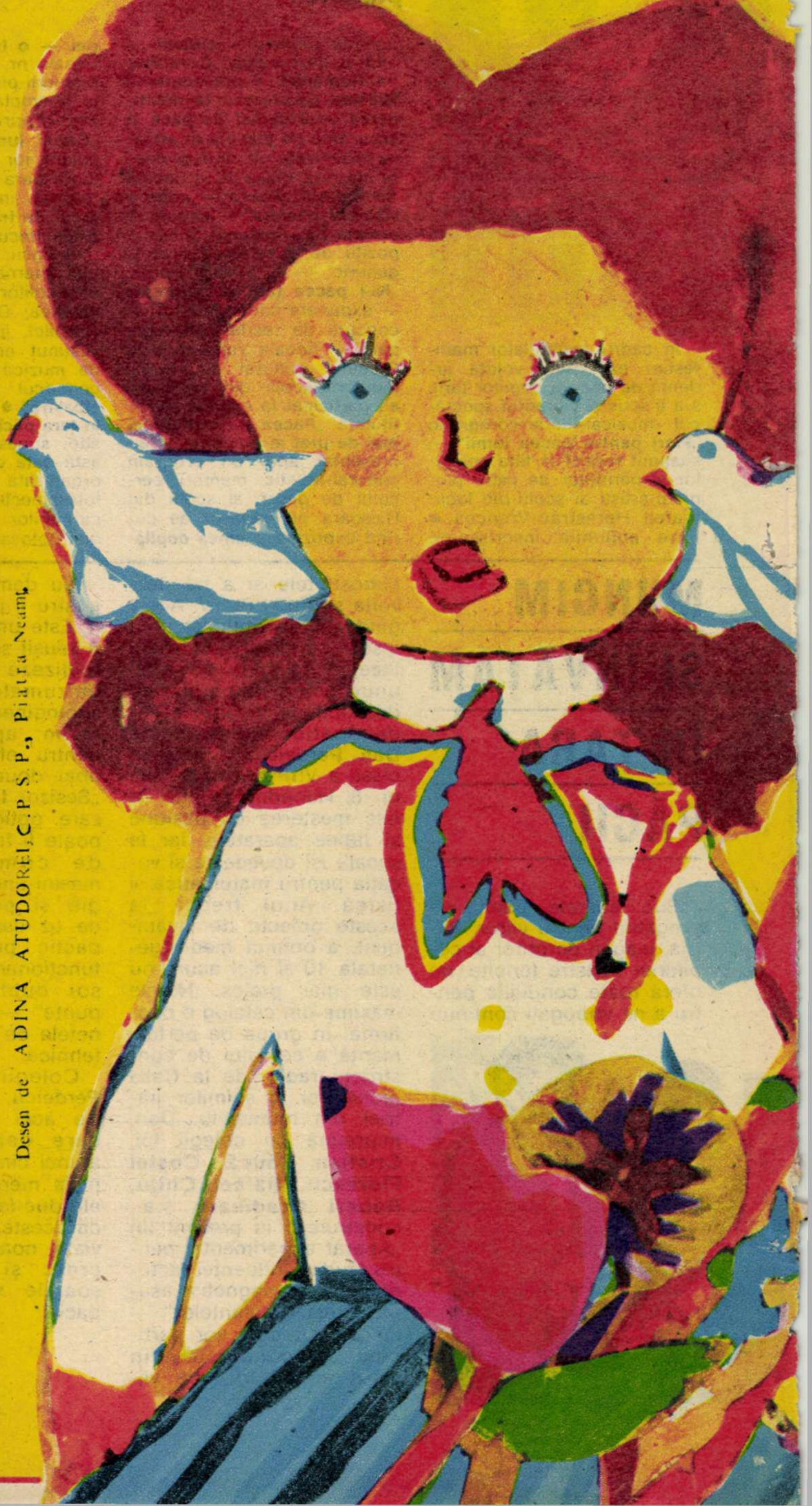

Desen de ADINA ATUDOREI, C.P.S.P., Piatra Neamț

EPOCA DE AUR

Ce fericită sînt
Că m-am născut și cresc,
și visez, și muncesc
În Epoca de aur!

Ce fericită sînt
Că tovarășul
Nicolae Ceaușescu
Și tovarășa
Elena Ceaușescu
Ne ocrotesc și ne luminează
copilăria!

ELENA MANOLE,
clasa a VIII-a

ȚARA PĂCII

Acolo unde-auzi pe cale
Ecoul doinei în amurg
Și unde turmele se scurg
Și mări de spice-ți ies în cale

Acolo-i pacea și lumina;
Și dragostea, și vrednicia;
Acolo-i veșnică Cetate,
E țara păcii, România!

SIMONA CALDEȘ,
clasa a VII-a

Desen de HORAȚIU LEPĂDATU
C.P.S.P., Alexandria.

SCRISOARE CĂTRE TOȚI COPIII LUMII

Nu-i nici un om, pe Terra, venit din intîmplare,
Decît aurul lumii mai scump e fiecare;
Și nu puterea armei arată-ntîietatea,
Ci dragostea de semeni, și munca, și dreptatea!

Copii, noi sîntem forța din anul două mii,
Ce va purta de grijă la încă-atîți copii!
A noastră e planeta și-al nostru, sacru, dreptul
De-a încheia tratate de pace cu Prezentul!

Așa ne-nvață Omul, în lume, cel Dintîi,
Să-i fie lumii pacea căpătîi!
Veghind la mersul sigur, spre pace-al omenirii,
El luptă ca pe Terra să cînte trandafirii!...

Cea mai frumoasă floare din patria-mi de flori
E-ncrederea deplină în timpii viitori;
Zîmbiți, copii ai lumii, că vine Primăvara!
Chezașă biruinței popoarelor, mi-e țara!

Întindeți mîna voastră spre mîna mea, cu dor,
Să-i făurim speranței aprins ecuator;
Deasupra, porumbei, să fluture năframe,
Pădurile să cînte și să zîmbească mame!

FELICIA ILIU,
clasa a VIII-a

Desen de
IONULA MARCU,
clasa a VII-a

CU VIITORUL ÎN PRIVIRI

Avem poporul cel mai dornic
De pace și de împliniri,
Cel mai ferice și statornic,
Cu viitorul în priviri.

Și-avem partidul comunist
Care-i înțelepciunea noastră.
Durăm în stînca vremii trepte
De diamant spre bolta-albastră.

Și mai avem, cu strălucire,
Un minunat Conducător,
Ce-a dat expresiei „se poate"
Deplinul sens transformator.

Cum să nu faci din muncă artă,
Cînd astfel de aripi îți cresc?
Țării-i durăm o nouă viață
În stilul nostru, românesc.

Prof. N. BĂDIȚĂ

Poezii și desene sosite la redacție în cadrul concursului nostru „EROICA '86"

CÎT DE MÎNDRĂ-I ȚARA NOASTRĂ

Prelucrare de NICULINA MERCEANU

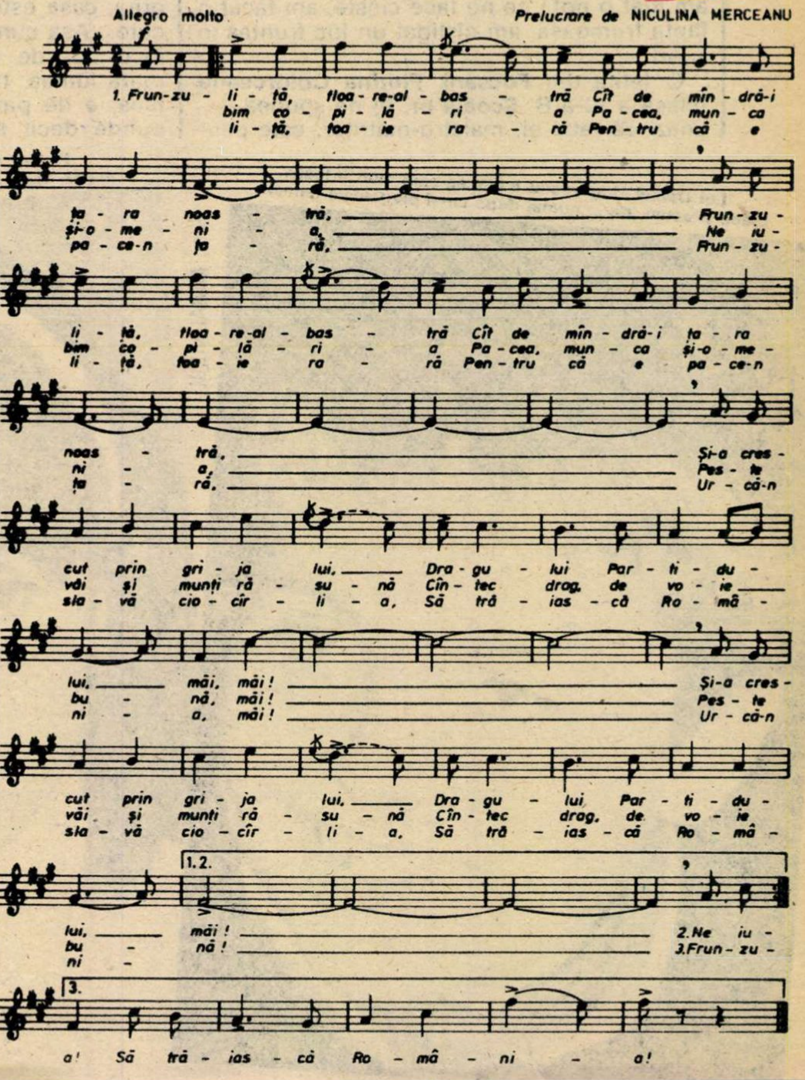
Allegro molto
1. Frun-zu - li - ță, floa - re-al - bas - tră Cît de mîn - dră-i
bim co - pi - lă - ri - a Pa - cea, mun - ca
li - ță, foa - ie ra - ră Pen - tru că e
ța - ra noas - tră, Frun - zu -
și-o - me - ni - a, Ne iu -
pa - ce-n ța - ră, Frun - zu -
li - ță, floa - re-al - bas - tră Cît de mîn - dră-i ța - ra
bim co - pi - lă - ri - a Pa - cea, mun - ca și-o - me -
li - ță, foa - ie ra - ră Pen - tru că e pa - ce-n
noas - tră, Și-a cres -
ni - a, Pes - te
ța - ră, Ur - că-n
cut prin gri - ja lui, Dra - gu - lui Par - ti - du -
văi și munți ră - su - nă Cîn - tec drag, de vo - ie
sla - vă cio - cîr - li - a, Să tră - ias - că Ro - mâ -
lui, măi, măi! Și-a cres -
bu - nă, măi! Pes - te
ni - a, măi! Ur - că-n
cut prin gri - ja lui, Dra - gu - lui Par - ti - du -
văi și munți ră - su - nă Cîn - tec drag, de vo - ie
sla - vă cio - cîr - li - a, Să tră - ias - că Ro - mâ -
1. 2.
lui, măi! 2. Ne iu -
bu - nă! 3. Frun - zu -
ni -
3.
a! Să tră - ias - că Ro - mâ - ni - a!

Părinții ne iubesc nespus, iar noi ne străduim să merităm !

Geo Răducanu și Paul Dumitru, doi băieți hotărîți ca de acum înainte să se vorbească despre ei numai de bine.

În preajma părinților ne simțim întotdeauna fericiți. Ei ne călăuzesc pașii din primii ani de viață, de la ei învățăm să rostim primele cuvinte și tot de atunci încep să ne insufle dragostea pentru învățătură, pentru lucrul practic, pentru cinste, hărnicie și bună cuviință. Cînd ne e greu, ne ajută, ne încurajează să ne descoperim resursele pentru a învinge. Cu alte cuvinte, ei ne învață să ne facem datoria, ne ocrotesc și veghează să creștem frumos, ca oameni adevărați.

Noi, copiii, sîntem mîndria familiei. Chipul mamei sau al tatălui se luminează întotdeauna cînd află că le aducem o veste bună — am luat o notă ce ne face cinste, am făcut o faptă frumoasă, am cîștigat un loc fruntaș în sport...

O fetiță din **Focșani, Florina Cotorceanu** (clasa a VI-a B, **Școala nr. 9)** ne spunea deunăzi că tatăl ei, maistru-matrițer, este pentru ea un model, iar în viață ar vrea să-i semene. Să fie, adică, tot atît de curajoasă, de harnică și bună ca tatăl ei. Florina se străduiește încă de pe acum să-și îndeplinească această dorință. Notele din catalog, comportarea ei respectuoasă, colegialitatea de care dă dovadă zi de zi sînt semne singure că atunci cînd va fi mare, va păși pe urmele tatălui ei.

În cursul zilei, părinții **Teodorei Zaharia** (clasa a VI-a B, **Școala nr. 9)** sînt foarte ocupați. Teodora îi așteaptă întotdeauna cu nerăbdare seara, cînd vin acasă, să le facă cîte o mică bucurie: și-a pregătit lecțiile cu grijă, casa este dereticată, cumpărăturile făcute. „Așa cum își fac părinții mei datoria, la locul lor de muncă, și sînt respectați de toată lumea, trebuie să mi-o fac și eu pe a mea, e de părere Teodora. Eu nu pot răspunde decît așa iubirii lor.“

Știm că părinții noștri ne iubesc nespus, dar merităm oare întotdeauna dragostea lor? Răspundem cum se cuvine prin faptele noastre acestei iubiri? Există copii care își dau seama că uneori greșesc, supărîndu-și părinții.

Iată, e o zi obișnuită. Orele de clasă s-au încheiat și elevii pornesc spre casele lor. P.D., un băiat simpatic, cu o privire veselă și cu chip mereu surîzător, pornește împreună cu alți copii spre autobuz. Urcă cu toții și se așază pe platforma din spate. Oamenii preocupați de treburile lor urcă și ei. Mașina se umple și pornește la drum. Este însă imediat asaltată de chiotele și strigătele grupului în care se află și P.D. Călătorii se enervează, le atrag atenția să se potolească. Dar gălăgia continuă. Despre neplăcuta întîmplare din autobuz s-a aflat curînd atît la școală cît și acasă. P.D. și-a dat seama că și-a supărat părinții, oameni cunoscuți și respectați în localitate. A căutat să-și repare cît mai repede greșeala, schimbîndu-și comportarea.

Se mai întîmplă ca, uneori, cu gîndul la joacă, unii să nu spună acasă unde pleacă. Ceasurile trec, părinții constată lipsa lor prelungită, se îngrijorează. În loc să-și vadă liniștiți de treburi, se interesează de copiii lor pe la colegi, pe la prieteni...

Așa s-a întîmplat și în duminica în care G.R. împreună cu alți doi băieți au hotărît să plece la pescuit. Și-au pregătit undițele fără să spună nimănui nici un cuvînt și au pornit spre rîul Putna. Toți trei au pescuit, au rîs și au jucat fotbal pînă la lăsarea serii, fără să știe de clipele de îngrijorare ale părinților. În ziua aceea, G.R. nu s-a gîndit că-și supără părinții, așa cum nu s-a gîndit nici altă dată cînd a întîrziat de la ore sau cînd a primit o notă slabă.

Așadar, cum răspundem grijii și dragostei de care ne bucurăm din partea părinților? Este o întrebare pe care e bine să ne-o punem fiecare dintre noi și să-i dăm răspunsul prin faptele noastre frumoase, adică făcîndu-ne cît mai bine datoria. Voi ce părere aveți? Ați meritat întotdeauna iubirea lor? Așteptăm să ne scrieți.

ECATERINA ROȘCA

Lui Daniel Ungureanu îi plăcea cam mult fotbalul. Îi place și acum, dar... numai după ce-și pregătește temele.

Foto: MIHAI NIEDL

Pentru Florina Cotorceanu tatăl ei e un model. De aceea vrea ca în viață să fie ca el.

Alin Lădaru îi aduce mamei numai bucurii. Sîrguința la învățătură se completează mereu cu grija pentru ordine, cu spiritul gospodăresc.

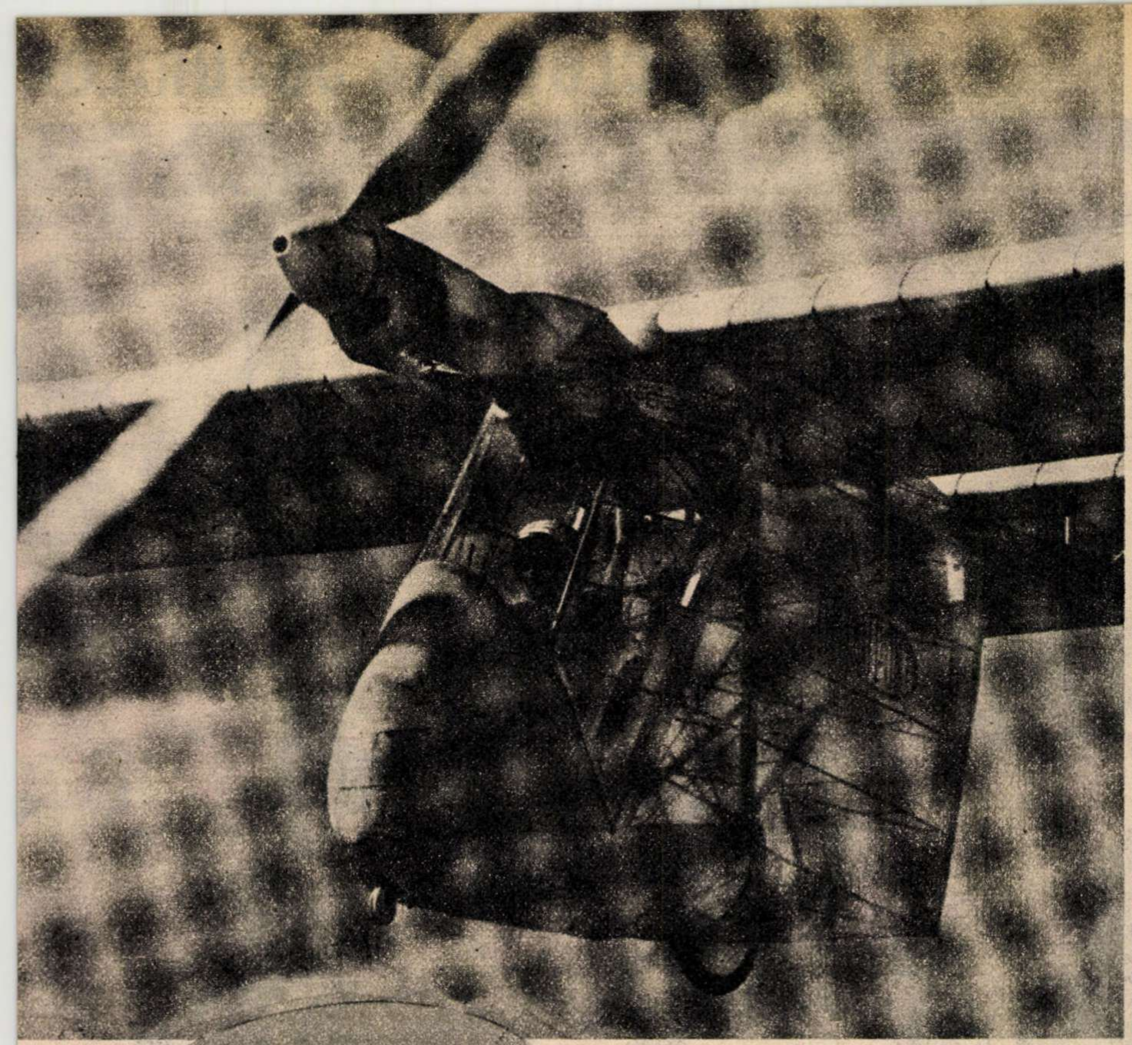

AŢI ÎNTREBAT? VĂ RĂSPUNDEM!

VASILICA TECUCEANU din GALAŢI ne întreabă cu ce viteză se deplasează Pămîntul în spaţiu.

În urmă cu zece ani, răspunsul cu greu s-ar fi putut imagina. În prezent ştim că Terra, odată cu sistemul solar şi galaxia întreagă, străbate spaţiul cu fantastica viteză de **600 km pe secundă,** adică peste 2 miliarde km pe oră! Pentru a se calcula datele acestea au fost necesare minuţioase observaţii asupra luminozităţii universului, făcute fotografic de la bordul unui avion care s-a ridicat la 19 500 m, spre marginea atmosferei terestre. Compararea imaginilor a pus în evidenţă o minusculă diferenţă de luminozitate între zonele constelaţiilor Vărsătorul şi Leul şi restul universului. Şi anume: zona constelaţiei Vărsătorul, de care Pămîntul **se îndepărtează,** are o luminozitate mai mică decît celelalte constelaţii, iar zona constelaţiei Leul, de care Pămîntul **se apropie,** este mai strălucitoare. Conform teoriei relativităţii, acest fenomen trebuie să se producă **în mod legic** dacă obiectul de pe care se fac observaţiile se depărtează de sursa a cărei luminozitate scade şi se apropie de cea a cărei luminozitate creşte — **cu o viteză comparabilă celei a luminii** (300 000 km/s). Cei 600 km/s ai Terrei reprezintă 2 miimi din viteza luminii; dar aceasta este suficient pentru ca fenomenul să se producă, să poată fi măsurat şi pe baza lui să se poată calcula viteza deplasării în spaţiu a planetei noastre.

RALUCA VIŞAN din ORADEA ne cere informaţii cu privire la avioanele alimentate cu baterii solare.

Numărînd mai puţin de zece ani, aviaţia solară continuă să se pregătescă pentru o mare carieră. Socotită la început ca o posibilă soluţie pentru deplasări scurte şi de mică altitudine, aviaţia electrosolară cucereşte treptat noi poziţii. Modele recente au urcat pînă la înălţimi de peste 6 000 m, ascensiunea fiind oprită numai de greutatea aparaturii de alimentare cu oxigen a pilotului. Se consideră că avionul alimentat cu celule solare va putea atinge altitudini de 20 000 m, zburînd întreaga zi-lumină. S-a calculat chiar că fără pilot (aşadar, mult mai uşor) un asemenea aparat de zbor ar putea zbura zi şi noapte neîntrerupt, dacă ziua ar urca la foarte mare altitudine, acumulînd energie în baterii, iar noaptea ar coborî lin, folosind şi energia bateriilor, fără să aterizeze.

Viteza deocamdată redusă a acestui tip de aparat nu ar afecta utilizarea lui pentru observaţii meteorologice, de pildă. S-ar putea însă ca viitorul să rezerve zborului fotovoltaic surprize care să se traducă printr-un spor substanţial de viteză şi capacitate de transport.

Atelier PRACTIC

Pe IONUŢ MIHOC, din PLOIEŞTI, îl interesează cum trebuie întreţinut un stilou.

Pentru buna funcţionare a stiloului vostru, dragi copii, trebuie să respectaţi anumite reguli. Dacă stiloul a stat o perioadă mai lungă nefolosit, procedaţi la demontarea acestuia, în felul următor: scoateţi căpăcelul cu clema de prindere, deşurubaţi cu grijă capacul pompei (foto 1), apoi capacul peniţei şi al capilarei (foto 2). Introduceţi stiloul cu peniţa într-o cutiuţă în care se află o soluţie de 20% alcool în apă (se amestecă două părţi alcool cu 8 părţi apă) şi pompaţi de cîteva ori, pînă se observă că soluţia intră şi iese în bune condiţii prin capilară (foto 3). După această operaţie, scoateţi soluţia din stilou, prin apăsarea pe pompă, şi scuturaţi bine stiloul (foto 4).

Aceste operaţii duc la menţinerea culorii şi calităţii cernelii, iar stiloul vostru va funcţiona corect. Se recomandă să nu se amestece tipurile de cerneală. Folosiţi cerneala „Extra", care este preparată cu coloranţi foarte buni, avînd o viteză de uscare rapidă etc. (foto. 5). După încărcarea stiloului cu noua cerneală, ştergeţi peniţa cu bucăţica de stofă existentă în fiecare cutie cu cerneală (foto 6).

Operaţiile de montare sînt inverse demontării.

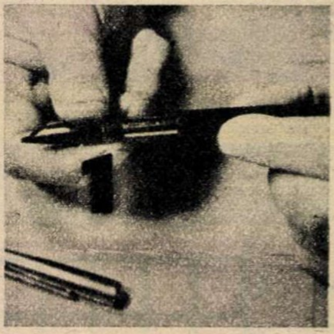

1

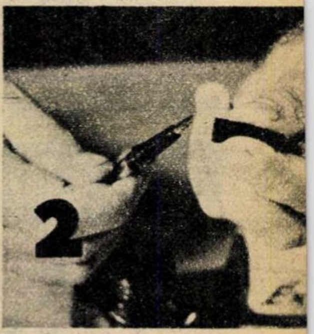

2

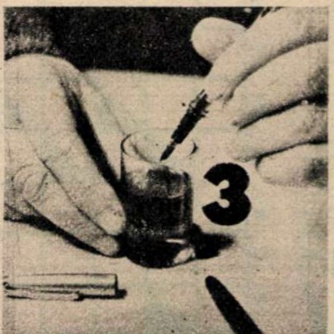

3

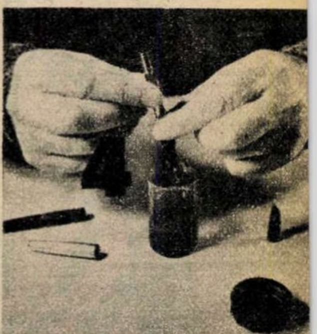

4

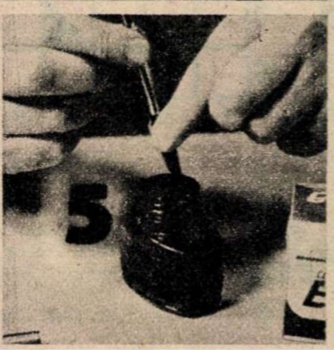

5

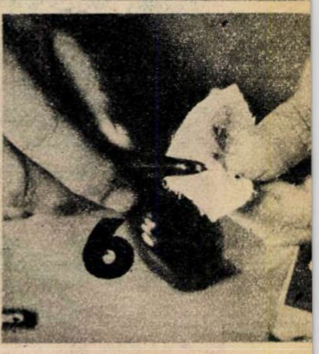

6

DIN ENCICLOPEDIA JOCURILOR

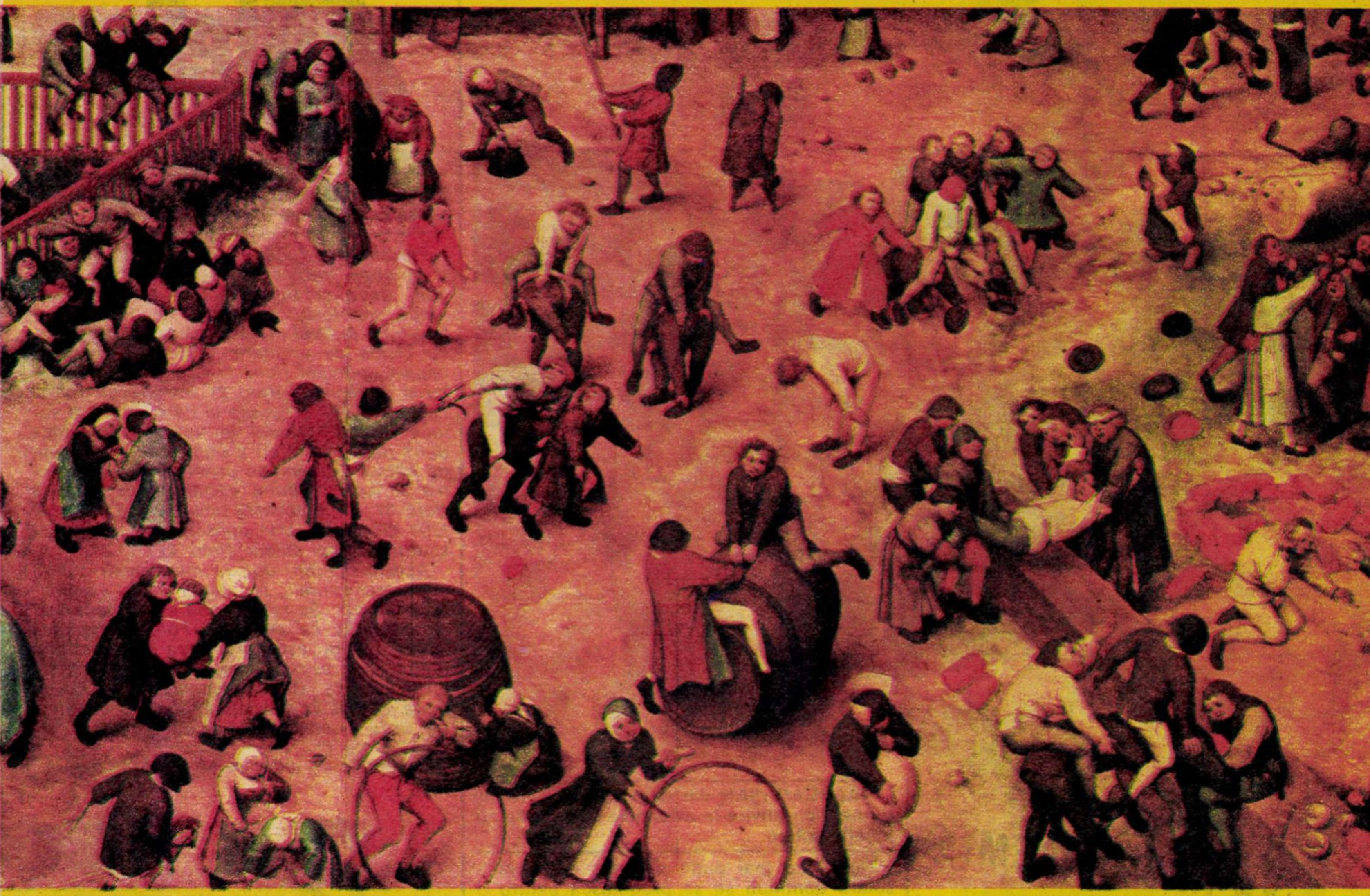

DETALIU DIN RENUMITA PICTURA INTITULATA „JOCURILE COPIILOR" DE PIETER BRUEGHEL CEL BATRIN (1525-1569)

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP • CALEIDOSCO

Geografie

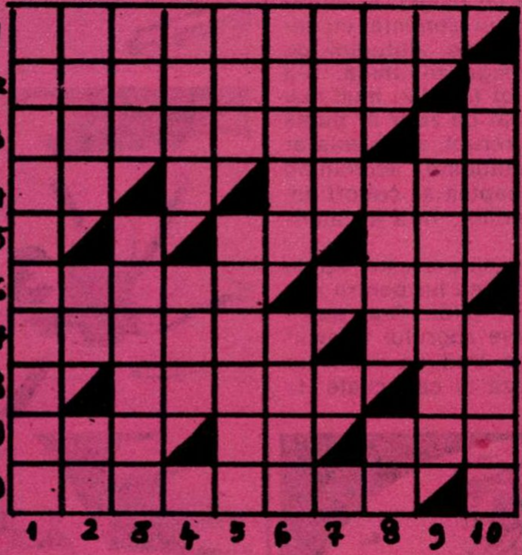

ORIZONTAL: 1) Cel mai mare centru urban din Cîmpia Banatului. 2) Stațiune balneoclimaterică așezată în nord-estul Olteniei, la 19 km de Rîmnicu Vîlcea. 3) Aici se fabrică autoturismul „Dacia". O prepoziție. 4) Octav Angheluță. Se primește în mod special de Anul Nou. 5) Coca Andronescu. Diminutiv feminin. 6) Localitate în județul Argeș, avînd o suprafață de 39 kmp, așezată în partea de sud-est a municipiului Pitești și udată de rîul Neajlov. A tăia cu plugul. 7) Fruct și nume purtat de cinci localități din țara noastră. Aici este vorba de un adverb. 8) Nume feminin și localitate în județul Satu Mare. Pronume. 9) Un venit foarte clar. Nicu Constantin. Lac mic natural. 10) Are numărul de cod 6883 și se află în județul Botoșani.

VERTICAL: 1) Oraș în județul Argeș, astăzi în plină dezvoltare. 2) În această localitate din același județ se află ruinele castelului medieval Bethlen. Avram Iancu. Emanoil Bacaloglu 3) Finalul la partida de șah. Fiecare cu a lui. 4) Localitatea se află în județul Arad și a fost amintită ca așezare în anul 1214. Fructul fagului. 5) Pămînt întins. Instinctele celui care – în prealabil – latră (fem. pl.). 6) Localitate în județul Suceava. Nume feminin. 7) Și o altă localitate, care se află în județul Harghita. 8) Radu Ionescu. Nume feminin. Poruncă. 9) Stațiune balneoclimaterică permanentă în județul Timiș. 10) Această localitate are codul poștal 4780 și se află în județul Sălaj. Nume purtat de trei localități din Muntenia.

Radu Mihail, profesor,
Pitești

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

APARATE: 1) Anemometru. 2) Simulator. 3) Intrat. 4) Roți. Elice. 5) Orgă. Igă. At. 6) Torr. 7) Atom. Asdic. 8) Boa. Afînat. 9) Cras. Ro. 10) Fier. Radar.

METALURGICĂ: Laminor la Galați.

ȘAH: 1. Na5+! b6 2. D:d5! e:d5 3. Te8 mat (dacă la mutarea a 2-a negrul ar fi jucat Re7, în loc de e:d5, partida s-ar fi prelungit astfel: 3. T:c8, b:a5 4. Te8 + Rf6 5. D:d6 și albul cîștigă)

SUPRAFEȚE EGALE:

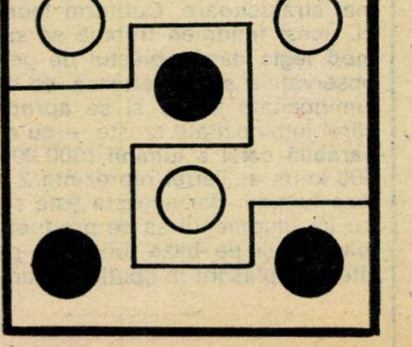

DIN ENCICLOPEDIA JOCURILOR

Jocurile reprezintă „o punte aruncată între copilărie și vîrsta matură". Fiecare vîrstă își are jocurile ei, ele avînd o importantă funcție educativă. Jocurile satisfac necesitatea de mișcare, dezvoltînd forța, viteza, iscusința, precum și calități morale cum ar fi perseverența, curajul, perspicacitatea, inteligența, contribuind astfel la dezvoltarea fizică și spirituală armonioasă a copilului.

Dintre toate jocurile, cele mai îndrăgite sînt cele cu mingea. Ele există parcă de cînd lumea și au desfătat milenii la rînd generații și generații de copii, tineri și adulți.

Cu sute de ani în urmă, în ținuturile „pieilor roșii", o pasionantă întrecere avea loc în cadrul unui joc la care participau două formații alcătuite fiecare din cîte... 350 de jucători! Ei purtau bastoane subțiri, ușor curbate la capătul inferior, asemănătoare crosei de hochei. Pe un teren lung de aproximativ 250 m, acoperit cu iarbă, era disputată o minge ovoidală din piele de cerb umplută cu iarbă și mușchi uscat. Mingea trebuia introdusă în cele două porți — pogatovan, cum le denumeau băștinașii. Desigur, ați ghicit că este vorba despre „părintele" hocheiului modern.

Acum 4 000 de ani, copiii și tineretul din Egiptul antic foloseau mingi cu un diametru de aproximativ 10 cm, alcătuite din două jumătăți de sferă din piele sau pînză subțire, frumos cusute și umplute cu paie sau stuf mărunțit. Erau folosite și mingi fărîmicioase din gresie, frumos colorate. Cele mai cunoscute jocuri practicate atunci, așa cum o dovedesc desenele descoperite, constau în aruncarea și prinderea mingii, în mod alternativ, de cîte două-trei perechi de jucători așezați față în față sau din executarea unor jonglerii.

Copiii și jocul

La sosirea europenilor în America, fiii aztecilor foloseau în jocurile lor mingi de diferite mărimi, confecționate din piele umplută cu iarbă uscată sau fibre de plante. În vechile cronici aztece, zeul luminii și al întunericului este înfățișat jucînd mingea, iar una din obligațiile conducătorilor azteci era de a privi în toiul nopții constelația Carul Mare, în care se presupunea că se află „terenul pentru jocul cu mingea al stelelor"...

Ca toți copiii lumii, și cei din Roma antică practicau o multitudine de jocuri. Mingile aveau învelișul exterior frumos colorat sau împodobit cu desene. Un astfel de joc consta în aruncarea unui balon umflat cu aer de la un jucător la altul. Balonul nu trebuia să atingă pămîntul; în caz contrar, jucătorul care greșea era penalizat. O minge tare era utilizată într-un joc la care participau trei jucători așezați în triunghi. Ei își aruncau unul altuia mingea... cu mîna stîngă!

Copiii maorilor, vechea populație băștinașă din Noua Zeelandă, se jucau cu mingi confecționate din pănușele unor plante locale.

Tenisul nu este nici el o invenție recentă. O formă a tenisului de cîmp era practicată în Grecia. Jocul ajunge în Italia, unde în secolul al XV-lea capătă numele de „giocco della palla", apoi ajunge în Spania, bascii numindu-l „pelota". Alții consideră că la originea acestui popular joc se află „jeu de paume", atestat în secolul al XII-lea în Franța, de unde, trecînd în Anglia, a fost primit cu entuziasm de englezi, care l-au numit tenis încă din secolul al XV-lea. În 1874 are loc primul concurs la Wimbledon, iar în anul 1900 se inițiază „Cupa Davis". Prima atestare documentară a tenisului la noi o constituie un album jubiliar al Liceului internat din Iași, editat în 1898, în care apare fotografia cîtorva elevi jucînd tenis.

Un străvechi joc sportiv românesc cu mingea este oina. Jocul a luat naștere cu secole în urmă în mediul sătesc, fiind născocit de ciobani. Acest joc pare a fi legat și de alungarea lupilor care atacau stînele. În unele părți ale țării este și astăzi cunoscut sub numele de „baciul" sau „lupii și baciul". Cunoscutul om de știință Spiru Haret și-a legat numele și de jocul de oină. Pe vremea cînd era ministru al instrucțiunii, el a introdus practicarea oinei în școli. În anul 1897 s-a ținut, în grădina Cișmigiu, primul campionat de oină al Capitalei, la care au participat echipe alcătuite din elevi.

„Sportul sporturilor", fotbalul, iubit pe toate meridianele globului, își pierde originea în decursul veacurilor trecute. Harpasumul, joc introdus de romani în Galia, un joc francez din secolul al XIV-lea, ca și jocurile rusești „Șalîga" și „Kila" se pot considera strămoși ai fotbalului de azi. Prima mențiune documentară a jocului apare într-o cronică engleză din anul 1175. Tot în Anglia, în anul 1857, au luat ființă primele cluburi de fotbal. Regulamentul a fost stabilit după înflăcărate dispute între adepții jocului numai cu picioarele și cei care doreau să se joace și cu mîinile, și cu picioarele. Cei dintîi și-au impus punctul de vedere. În 1872 a avut loc și primul meci internațional de fotbal, iar în 1891 s-au stabilit dimensiunile porților și așezarea plasei.

În țara noastră, fotbalul a început să se joace din 1889. Primele echipe au luat naștere prin 1890 la Cluj-Napoca, Arad și Timișoara. La București, în 1905 lua ființă echipa „Olimpia". Primul campionat național s-a desfășurat, cu participarea a trei echipe, în 1909. Și un record: două echipe din Australia au jucat fotbal timp de... 42 de ore, rezultatul meciului fiind de 204 la 194!

Prof. **TEODOR AXIOTI**

ALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

TICUȚĂ CEL UITUC

PENTRU GEOMETRIE, TICUȚĂ A FOLOSIT COMPASUL, DAR CÎND SĂ-L PUNĂ LA LOC ÎN TRUSĂ, IA-L DE UNDE NU-I! AJUTAȚI-L VOI SĂ-L GĂSEASCĂ.

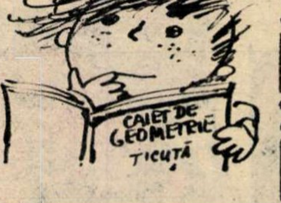

CONCURSUL

Arena matematicienilor

Etapa a III-a

Miliardul

Presupunînd că pentru exprimarea verbală a unui număr, unui om îi este necesară circa o secundă, cît timp i-ar trebui cuiva să numere de la 1 pînă la un miliard, admițînd că persoana respectivă ar lucra 8 ore pe zi? Dar dacă ar lucra 24 de ore continuu, zilnic, ținînd seama și de anii bisecți?

GRAFICĂ
(Triverb 5, 2, 6)

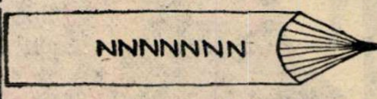

Subredacția „Cutezătorii" Onești—Bacău

COPERTA NOASTRĂ

Simbol de pace (pionieră din com. Voluntari, Sectorul agricol Ilfov).
Foto: MIHAI NIEDL

CUTEZĂTORII 48 Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: ELENA MĂNESCU
Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prshr București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.
Index 41836 12 pagini 1 50 lei

DE DIN VALE DE ROVINE

Scenariu: PETRE DEMETRU POPESCU
Desene: SORIN ANGHEL

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Mălina și fratele ei sînt atrași într-o cursă de către Neguț. Luat prin surprindere, neașteptîndu-se la trădare, fratele Mălinei este răpus mișelește.

8

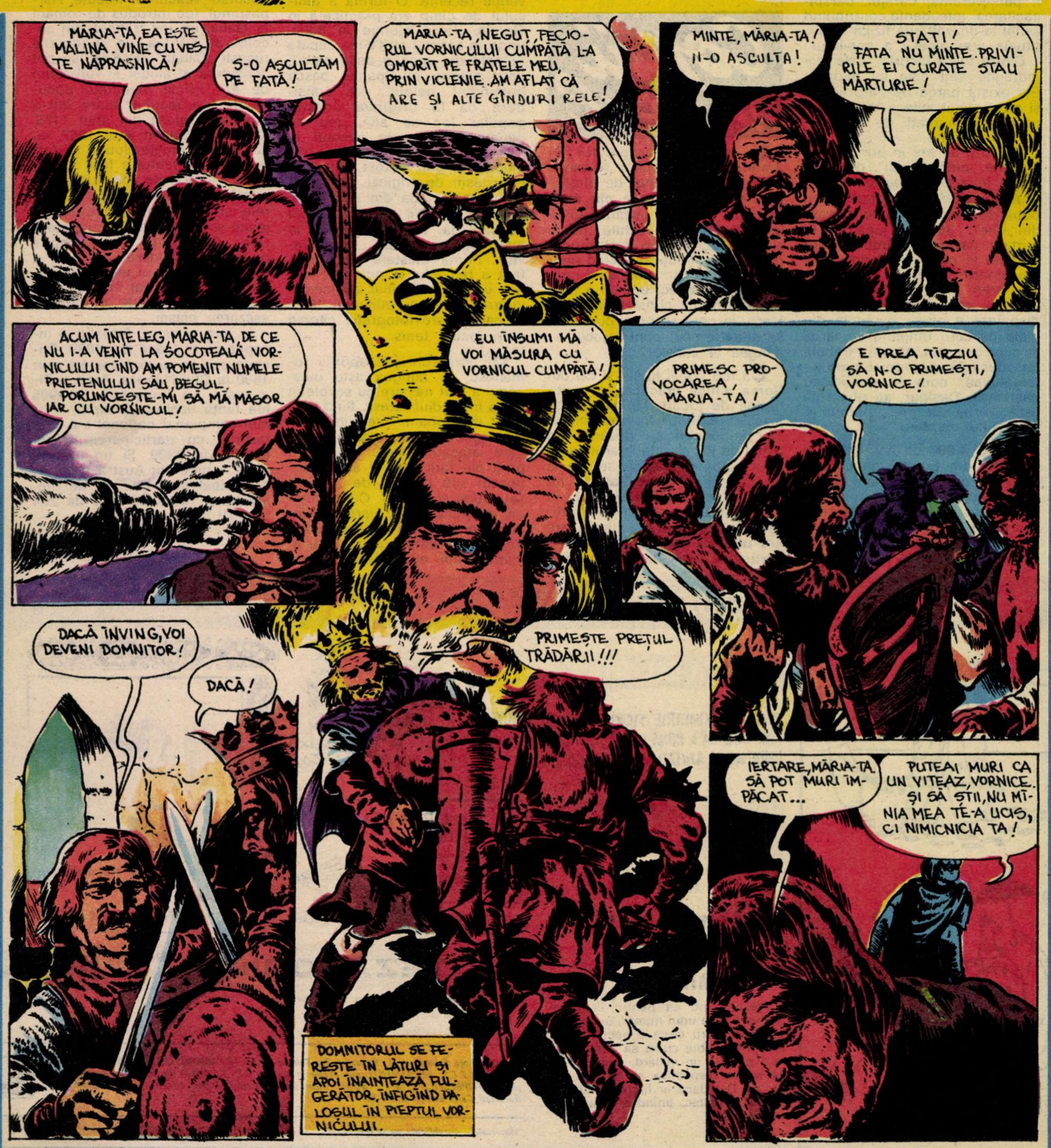
MĂRIA-TA, EA ESTE MĂLINA. VINE CU VESTE NĂPRASNICĂ!
S-O ASCULTĂM PE FATĂ!
MĂRIA-TA, NEGUȚ, FECIORUL VORNICULUI CUMPĂTĂ L-A OMORÎT PE FRATELE MEU, PRIN VICLENIE. AM AFLAT CĂ ARE ȘI ALTE GÎNDURI RELE!
MINTE, MĂRIA-TA! N-O ASCULTA!
STAȚI! FATA NU MINTE. PRIVIRILE EI CURATE STAU MĂRTURIE!
ACUM ÎNȚELEG, MĂRIA-TA, DE CE NU I-A VENIT LA SOCOTEALĂ VORNICULUI CÎND AM POMENIT NUMELE PRIETENULUI SĂU, BEGUL. PORUNCEȘTE-MI SĂ MĂ MĂSOR IAR CU VORNICUL!
EU ÎNSUMI MĂ VOI MĂSURA CU VORNICUL CUMPĂTĂ!
PRIMESC PROVOCAREA, MĂRIA-TA!
E PREA TÎRZIU SĂ N-O PRIMEȘTI, VORNICE!
DACĂ ÎNVING, VOI DEVENI DOMNITOR!
DACĂ!
PRIMEȘTE PREȚUL TRĂDĂRII!!!
DOMNITORUL SE FEREȘTE ÎN LĂTURI ȘI APOI ÎNAINTEAZĂ FULGERĂTOR, ÎNFIGÎND PALOȘUL ÎN PIEPTUL VORNICULUI.
IERTARE, MĂRIA-TA, SĂ POT MURI ÎMPĂCAT...
PUTEAI MURI CA UN VITEAZ, VORNICE. ȘI SĂ ȘTII, NU MÎNIA MEA TE-A UCIS, CI NIMICNICIA TA!

(Va urma)

DIN SUMAR :

- Laureații acțiunii-concurs „Patrie română — țară de eroi"
- Limba noastră-i o comoară
- Salba energetică a Oltului
- Ați întrebat ? Vă răspundem !

Cutezătorii

49

JOI, 4 DECEMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 1 000)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

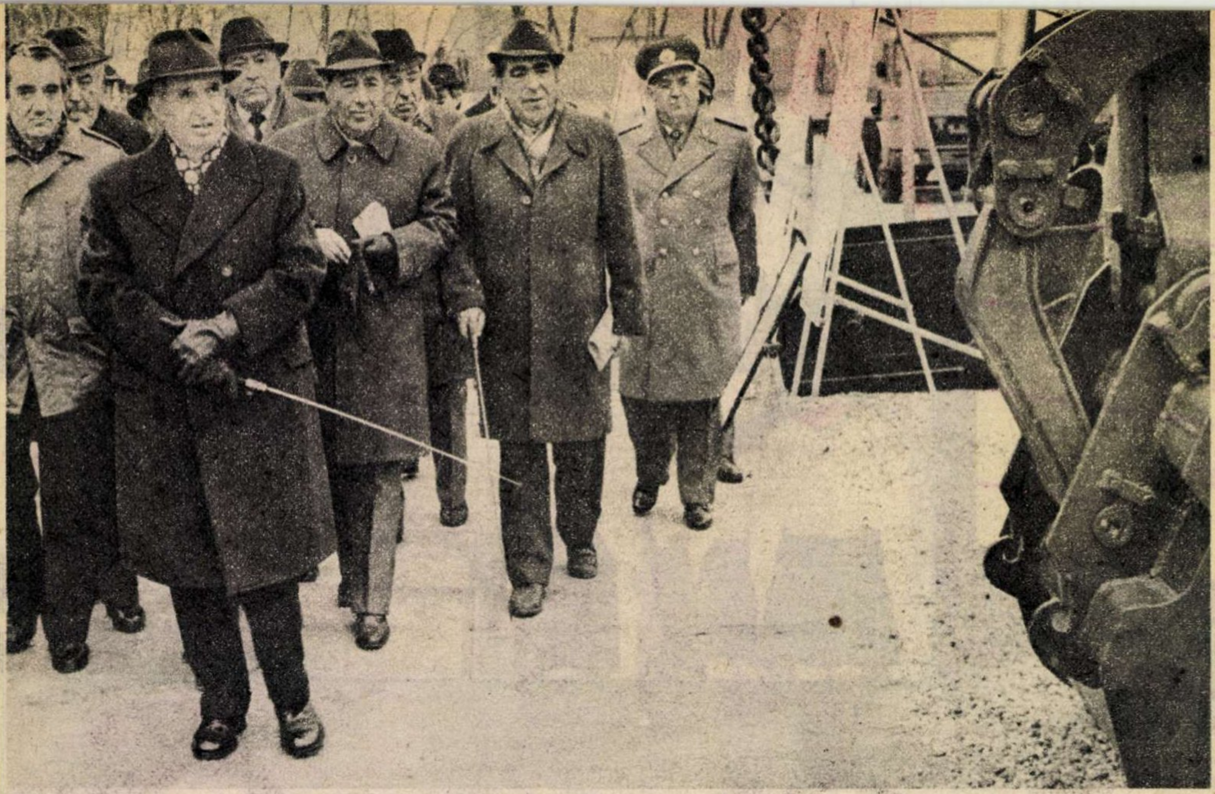

CADRAN POLITIC

În spiritul dialogului permanent al secretarului general al partidului cu oamenii muncii din toate domeniile în vederea perfecționării continue a întregii activități economico-sociale, joi, 27 noiembrie 1986, s-a desfășurat vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu la Complexul expozițional din Piața Scînteii, unde, în cadrul unei expoziții amenajate, conducătorul partidului și statului nostru a analizat modul în care se acționează pentru realizarea sistemei de mașini necesare înfăptuirii programului de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului.

Cei prezenți la analiza efectuată, au subliniat că, în spiritul orientărilor și indicațiilor date de secretarul general al partidului, au fost luate măsuri pentru realizarea unei largi game de mașini și utilaje, cu performanțe tehnico-funcționale superioare, destinate lucrărilor de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor, lucrări care au un rol însemnat în păstrarea și sporirea fertilității solului. În acest sens, au fost relevate preocupările și rezultatele dobîndite în perfecționarea și modernizarea echipamentelor și instalațiilor aflate în fabricația de serie, în asimilarea de noi mașini și utilaje de înaltă productivitate, cu o folosință multiplă și consumuri reduse de combustibil. S-a subliniat că realizările deosebite înregistrate în acest domeniu au fost posibile datorită alocării, prin grija statornică a conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a unor importante fonduri de investiții.

În cadrul sistemei de mașini au fost prezentate utilaje speciale de executare a canalelor și digurilor, mașini de săpat și transportat pămînt, utilaje de încărcat și ridicat, instalația complexă de finisat și betonat canale, precum și o serie de mijloace de transport și utilaje pentru exploatarea și întreținerea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. În cadrul expoziției amenajate s-au remarcat unele echipamente și instalații cu parametri ridicați de efectuare a udărilor.

Expoziția a evidențiat o preocupare de profundă semnificație – folosirea în scopuri pașnice a unor categorii de mașini și instalații de tehnică militară devenite disponibile prin aplicarea în viață a măsurii inițiate de secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare ale țării noastre, nouă și strălucită acțiune de pace a României socialiste, care a întrunit adeziunea unanimă, entuziastă a întregii națiuni prin referendumul de la 23 noiembrie.

În timpul vizitării expoziției și în cadrul analizei desfășurate cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat rezultatele obținute și a cerut cadrelor de conducere, tuturor specialiștilor prezenți să acționeze în continuare cu fermitate pentru urgentarea fabricației de serie a noilor instalații, utilaje și echipamente, pentru realizarea, în cele mai bune condiții, a întregii sisteme de mașini destinate înfăptuirii programului de îmbunătățiri funciare. De asemenea, s-a indicat să fie acordată o atenție deosebită asigurării utilajelor cerute de realizarea integrală a lucrărilor de irigații prevăzute.

Participanții la dialogul de lucru au asigurat pe secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, că vor face totul pentru transpunerea în practică a indicațiilor date, pentru asigurarea, la un înalt nivel calitativ, a tuturor mașinilor și utilajelor necesare pentru înfăptuirea exemplară a amplului program de îmbunătățiri funciare, program de importanță esențială pentru creșterea potențialului productiv al pămîntului în vederea obținerii unor producții agricole tot mai mari, în concordanță cu hotărîrile Congresului al XIII-lea al P.C.R., cu obiectivele noii revoluții agrare.

DICȚIONAR

Autoconducere și autogestiune muncitorească

În vederea înfăptuirii neabătute a programelor de dezvoltare economico-socială elaborate de partid, aplicarea cu fermitate, cu înaltă răspundere a autoconducerii și autogestiunii muncitorești este o condiție esențială a progresului și prosperității patriei, a trecerii țării noastre în rîndul statelor cu un nivel mediu de dezvoltare, obiectiv fundamental stabilit de Congresul al XIII-lea. În magistrala cuvîntare rostită la Congresul al III-lea al oamenilor muncii, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a scos în evidență, cu claritate, obiectivele ce trebuie urmărite și realizate în acest sens: **„În conformitate cu programele stabilite** — arăta secretarul general al partidului — **va trebui să luăm toate măsurile astfel încît fiecare unitate, fiecare sector de activitate să funcționeze pe baza principiilor autoconducerii, autogestiunii, să asigure ca fiecare produs să se realizeze cu eficiență și o rentabilitate maxime".**

Această necesitate pornește de la premisa fundamentală că fiecare colectiv de oameni ai muncii are în administrare o parte din avuția generală a întregului popor și că poartă răspunderea, în fața acestuia, a organelor statului democrației muncitorești revoluționare pentru felul cum o gospodărește, cum se preocupă de consolidarea și de dezvoltarea ei. În esență deci, înfăptuirea autoconducerii și autogestiunii muncitorești înseamnă asigurarea unei eficiențe economice, a unei rentabilități cît mai înalte, obținerea unor venituri nete și a unor beneficii cît mai mari, obiective care se realizează în principal prin următoarele măsuri aplicate în întreaga activitate economică: îndeplinirea riguroasă, zi de zi, a planului la producția fizică și îndeosebi la export; realizarea de către fiecare unitate economică a sarcinilor de reducere a costurilor de producție, a consumurilor specifice de materii prime, materiale, combustibil și energie, de creștere mai accentuată a productivității muncii, precum și a obiectivelor referitoare la ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor fabricate; întărirea spiritului gospodăresc, de răspundere în utilizarea mijloacelor circulante, aplicarea riguroasă a principiului sănătos al autofinanțării în fiecare unitate economică, reducerea volumului creditelor și încadrarea strictă în noile normative financiare și de stocuri; perfecționarea substanțială a muncii de planificare și de urmărire și control a situației economico-financiare, astfel încît fiecare unitate economică să realizeze numai produse solicitate de economia națională și la export; accelerarea vitezei de rotație a mijloacelor circulante și sporirea eficienței utilizării acestora.

> ***Unirea a fost o încununare a aspirațiilor de veacuri ale poporului nostru pentru eliberarea națională, rezultat al luptei duse de cele mai înaintate forțe social-politice ale vremii — în cadrul cărora rolul hotărîtor l-au avut masele populare.***
>
> ***NICOLAE CEAUȘESCU***

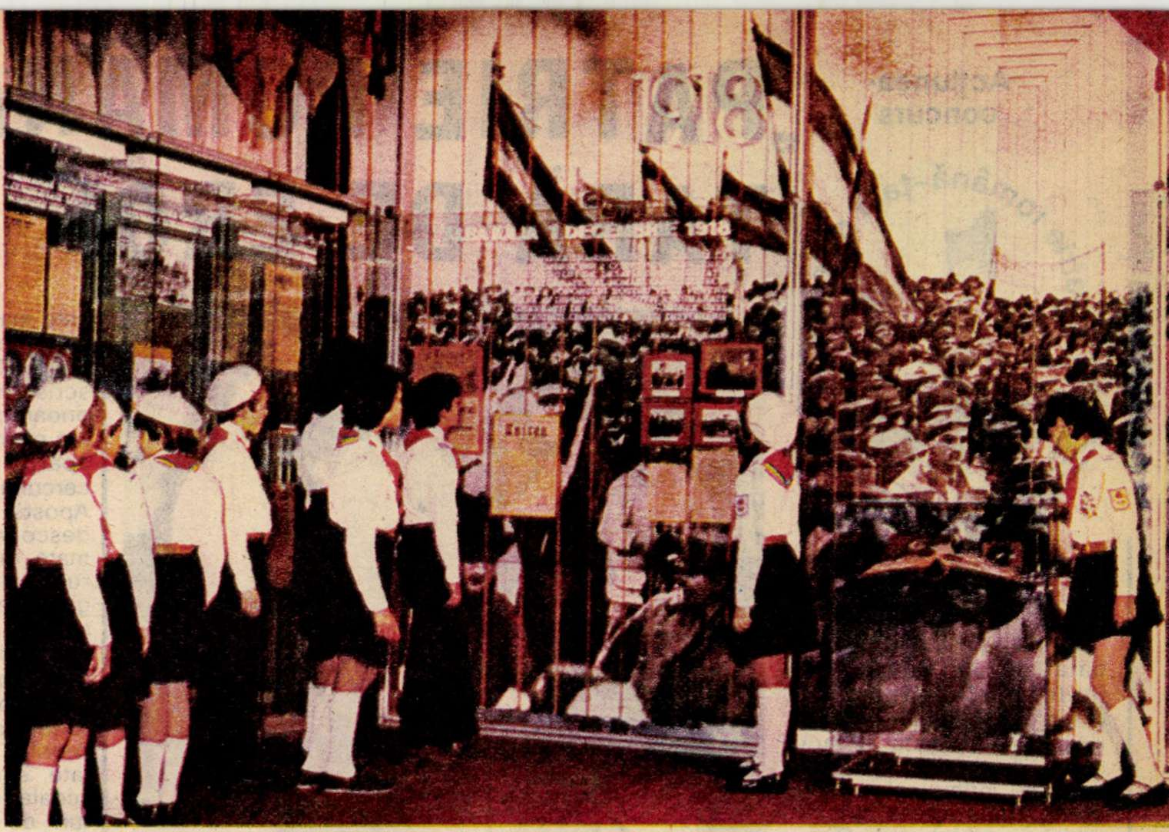

UNIREA-
ideal de veacuri, înfăptuit prin lupta eroică a poporului

În istorie sînt evenimente pentru împlinirea cărora au năzuit, au luptat și s-au jertfit generații după generații. Pentru poporul român un asemenea măreț eveniment îl constituie Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, de la 1 Decembrie 1918, care a hotărît unirea Transilvaniei cu România „pentru toate veacurile", moment ce a marcat făurirea statului național unitar român.

S-a spus cu îndreptățire, încă de atunci, că în acel început de decembrie al anului 1918 „a biruit legea firii", s-a împlinit „dreptatea istoriei". Și, într-adevăr, dreaptă, firească, legitimă a fost unirea Transilvaniei cu România. Pentru că de o parte și de alta a Carpaților trăiau fiii unuia și aceluiași popor, de veche obîrșie daco-romană, vorbind aceeași limbă ce purta, neștearsă, „pecetea Daciei și a Romei", avînd același port, aceleași datini și obiceiuri. Un popor înfrățit cu rîul și ramul, trăind pe această vatră din adîncuri de istorie, lucrînd-o, apărînd-o și împodobind-o necontenit, potrivit cu felul său de a simți, de a gîndi, de a fi. Un popor avînd o puternică conștiință a unității sale, mereu întărită de legăturile trainice, multiple, stabilite între diferitele părți ale pămîntului românesc de-a lungul veacurilor.

Înfăptuirea unirii de la 1 Decembrie 1918 încununa un îndelung proces istoric, ale cărui inceputuri coboară pina in vremurile de început ale poporului român însuși, popor plămădit unitar în vatra vechii Dacii, dar obligat de vitregiile vremilor să trăiască în mai multe state feudale. Încă de demult, întemeiați pe convingerea că „despărțit ori depărtat fratele-i tot frate", românii și-au adunat adesea într-un singur mănunchi toate puterile lor, ridicînd zăgaz de netrecut în calea cotropitorilor. Nenumărate izbînzi de răsunet obținute de români în lupta lor pentru apărarea ființei de neam și neatîrnării gliei strămoșești se datorează acțiunii unite a voievozilor și domnitorilor celor trei țări române, care au înțeles că libertatea se poate păstra doar prin luptă comună. În continuitatea unei asemenea convingeri, a unui asemenea adevăr, se și situează istorica înfăptuire de la îngemănarea veacurilor al XVI-lea și al XVII-lea — unirea celor trei țări romäne sub sceptrul biruitor al lui Mihai Viteazul. Deși unirea realizată atunci s-a desfăcut sub loviturile neprietenilor românilor, idealul unității a continuat să pulseze viu, să se consolideze necontenit. Această năzuință avea să se afirme cu uriașă forță în toate marile momente ale perioadei ce-a urmat. Precum în vremea marii răscoale a țăranilor Transilvaniei de la 1784, condusă de Horea, în care minți clarvăzătoare au văzut „simbolul renașterii Daciei". Precum în vremea Revoluției de la 1821, cînd Tudor, pandurul din Vladimirii Gorjului, a ridicat iarăși steagul luptei pentru dreptățile țării, năzuind ca muntenii să fie într-o unire și într-un gînd cu moldovenii, ca unii ce erau dintr-un același neam și vorbeau aceeași limbă. Și tot atunci Tudor Vladimirescu era așteptat peste Carpați de asupriții Transilvaniei. Precum în acea eroică „primăvară a popoarelor" din anul 1848, cînd au intrat în istorie acele multe „cîmpuri ale libertății" — de la Blaj, de la Islaz, de la Lugoj, de la București, de la Năsăud, de la Orlat, în cadrul cărora s-a manifestat cu mare forță voința românilor de a-și trăi propria lor viață națională, o unică viață națională.

Toate acestea arătau că în milioane de inimi, în milioane de cugete — altfel spus în inima și cugetul întregului popor — era stăpîn idealul unirii. Iar fiind astfel, el nu putea să nu triumfe. Și a biruit, mai întîi la 24 Ianuarie 1859 — „ziua de aur a veacului" — cînd, prin alegerea lui Alexandru Ioan Cuza la cîrma Moldovei și Munteniei, se reuneau într-un singur sceptru (ilustrele sceptre ale lui Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul) cele două ținuturi, formîndu-se statul național român modern. O altă „zi de aur a veacului" a fost înscrisă la 9 Mai 1877, cînd un nou stat de sine stătător, purtînd numele drag de România, pornea să străbată veacurile cu încrederea în viitorul său. Cu patru decenii mai tîrziu, poporul nostru avea să sfărîme și ultimele hotare nedrepte care mai brăzdau trupul țării. Uriașa ridicare la luptă a românilor a spulberat, în toamna lui 1918, anacronicele rînduieli politice de pe pămîntul Transilvaniei, rînduieli care de secole întregi excludeau pe români, cei mai numeroși și cei mai vechi dintre locuitorii acesteia, înlocuindu-le cu altele noi, emanate de la voința obștii românești care a ținut să proclame, printr-o impresionantă adunare cu caracter plebiscitar, voința sa de a-și realiza unitatea național-statală deplină. La 1 Decembrie 1918, 1 228 de reprezentanți, aleși prin vot universal de pe întregul cuprins al Transilvaniei, au votat unirea acesteia cu România, iar cei peste o sută de mii de oameni — țărani, muncitori, intelectuali, meseriași, funcționari, soldați —, adunați pe Cîmpul lui Horea de la Alba Iulia, au întărit prin bucuria și entuziasmul lor istoricul vot al reprezentanților obstii românești.

Astăzi, la 68 de ani de la măreața adunare de la Alba Iulia, națiunea română se înfățișează liberă și demnă, puternică și unită, consacrîndu-și întreaga sa energie și putere creatoare înfăptuirii celor mai cutezătoare strategii de dezvoltare social-economică din întreaga sa istorie. Străvechilor temeiuri istorice ale națiunii sale, poporul român le-a adăugat în anii socialismului, cu deosebire în epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, noi și noi resurse de tărie: forța economiei noastre unitare, egalitatea și frăția oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, democrația muncitorească-revoluționară, unitatea moral-politică a poporului, conștiința nouă, socialistă a oamenilor muncii. Mîndru de înfăptuirile sale, poporul român își edifică de sine stătător prezentul demn și glorios, împlinind visul de aur al poetului: „Viitor de aur țara noastră are".

SILVIU ACHIM

Acțiunea-concurs

„PATRIE ROMÂNĂ-ȚARĂ DE EROI"

• Patrie română–țară de eroi •

DEȚINĂTORII MARELUI TROFEU

Cînd s-au întors din tabără de la Buciumeni, unde participaseră la etapa republicană a acțiunii „Patrie română — țară de eroi", pionierii din unitate i-au întîmpinat cu bucurie. Toată lumea știa că membrii echipajului „Piroboridava", din școala lor, se pregătiseră minuțios luni de-a rîndul, cu gîndul la marele trofeu.

Vor reuși ei să-l readucă la școală? era întrebarea pe care și-o puseseră și cei ce urmau să se prezinte în marea confruntare cu colegii lor din celelalte județe ale țării, dar și comandamentul unității, ceilalți copii.

Și iată că în ziua sosirii — era o zi frumoasă de august — delicatul obelisc de marmură cu aplicații aurii pe care îl cunoșteau atît de bine a poposit din nou la Școala nr. 5 din Tecuci. El încununa sîrguința unor copii cărora le place să studieze istoria cu pasiunea și minuția cercetătorului. Cucerind pentru a doua oară marele trofeu, pionierii **Cătălin Fedor, Samanta Ivanov, Dan Tudoriu, Florea Tudor, Adina Apostu, Constantin Corodeanu** și ceilalți membri ai echipajului au înscris în cartea de onoare a unității una dintre cele mai frumoase pagini.

Spunem: „una dintre cele mai frumoase" pentru că pionierii de la Școala nr. 5, Tecuci, au mai înscris în cartea lor de onoare și alte fapte care le fac cinste. Unele dintre ele aparțin chiar membrilor cercului de istorie: Adina Apostu, de pildă, caută să descopere mereu nestemate din comoara folclorului plămădit pe meleagurile ei natale și să găsească mărturii privitoare la vechile ocupații ale locuitorilor.

Membrii cercului de istorie pot fi întîlniți adeseori la muzeul din localitate, situat nu departe de școala lor, participînd alături de specialiști la restaurarea unor obiecte proaspăt descoperite. Ca buni prieteni ai muzeului, ei știu povestea multora dintre piesele de valoare aflate în sălile lui. Într-una dintre aceste săli se află macheta vechii așezări dacice Piroboridava, descoperită la Poiana-Tecuci și considerată „Troia civilizației dacice". Cătălin Fedor sau oricare alt pionier din cercul de istorie cunoaște fiecare detaliu din vechea cetate. Ei le-au văzut și le-au studiat la fața locului, pe viu, cu prilejul nenumăratelor deplasări la Poiana-Tecuci, unde multe mărturii descoperite vorbesc despre cei ce au trăit și au dus o experiență organizată încă din epoca bronzului.

Pionierul Dragoș Pop, comandantul unității, ne prezintă și alte fapte care le fac cinste pionierilor de la Școala nr. 5.

Primăvara, cînd pomii încep să înfrunzească, cei 846 de copii care învață aici pot fi întîlniți în frumosul parc al feroviarilor. Aleile străjuite de copaci, la umbra cărora se joacă în timpul verii, sînt luate cu asalt: pomii sînt curățați de ramurile uscate și mii de flori sînt așezate în pămîntul afînat. Cu aceeași atenție, sînt îngrijite și cele trei monumente ce amintesc de importante momente istorice trăite de locuitorii Tecuciului.

Ca gospodari grijulii, pionierii nu lasă să se risipească nimic din ceea ce poate fi folositor. De trei ani la rînd, ei participă la marea întrecere a pionierilor din mai multe județe ale Moldovei — inițiată pe meleagurile Iașului — pentru recuperarea materialelor refolosibile. Marele trofeu atribuit școlii cu cei mai harnici copii a poposit de fiecare dată la Școala nr. 5.

Daniela Gheorghiu, din clasa a VIII-a B, ne spune că pionierii unității, pe cît sînt de harnici, pe atît sînt de sîrguincioși la învățătură. O demonstrează, de altfel, și notele din cataloage, dar și rezultatele obținute la concursurile pe obiecte de învățămînt. Treizeci dintre premiile atribuite, în etapa județeană a acestor concursuri, aparțin copiilor de la Școala nr. 5, iar Cătălin Fedor și Samanta Ivanov, care au reprezentat școala la concursul republican de fizică, s-au întors cu mențiuni.

Ce proiecte pentru viitor au prietenii noștri?

Iată, pasionații de istorie și-au propus ca în noua ediție a acțiunii concurs „Patrie română — țară de eroi" să alcătuiască o monografie a orașului Tecuci. Îi așteaptă o muncă frumoasă pe parcursul căreia cu siguranță vor avea multe satisfacții. Vor căuta documente vechi, vor răscoli prin arhive, vor sta de vorbă cu oamenii... Și, în final, datele adunate de ei vor alcătui o lucrare în ale cărei pagini se vor regăsi fapte de viață și evenimente petrecute pe aceste meleaguri de-a lungul a sute de ani.

Proiecte frumoase au și cei ce se pregătesc să se prezinte în curînd pe scenele Festivalului Național „Cîntarea României". Pentru că toți, deopotrivă, echipa de teatru, formația corală, cei din formațiile de dansuri populare și moderne, soliștii și recitatorii vor să se întoarcă și ei acasă cu laurii izbînzii. Pentru că și ei își iubesc nespus școala, își iubesc orașul natal și caută să le adauge mereu noi străluciri prin faptele lor frumoase. Să le urăm succes!

ECATERINA ROȘCA

Pe agenda vieţii de organizaţie: adunările reprezentanţilor comandamentelor unităţilor de pionieri

PE TEMEIUL SUCCESELOR DE PÎNĂ ACUM, SPRE NOI ÎMPLINIRI!

În întreaga ţară au avut loc de curînd adunările reprezentanţilor comandamentelor unităţilor de pionieri, adunări care au constituit un nou prilej de analiză şi bilanţ al activităţii desfăşurate de către purtătorii cravatelor roşii cu tricolor în cursul precedentului an. Evidenţiindu-se realizările deosebite, iniţiativele şi acţiunile de succes, au fost jalonate, totodată, căile şi mijloacele cele mai eficiente pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin pionierilor, şcolarilor şi şoimilor patriei în lumina documentelor Congresului al XIII-lea al partidului, a orientărilor şi indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului.

Sala de festivităţi a Liceului „Mihai Viteazul" a găzduit adunarea celor 370 de reprezentanţi ai comandamentelor unităţilor de pionieri din Sectorul 2 al Capitalei. O atmosferă cu adevărat de lucru a caracterizat întreagă această adunare, care a prilejuit colegilor voştri bucureşteni un nou şi util schimb de experienţă în vederea îmbogăţirii şi îmbunătăţirii viitoarei activităţi.

Prima care a deschis şirul discuţiilor a fost Ilinca Dumitru, comandanta unităţii Liceului „C. A. Rosetti". Referindu-se la măsurile folosite de către comandamentele detaşamentelor în sprijinirea elevilor care întîmpină dificultăti în pregatirea şcolara, ea a ţinut să releve intervenţia promptă a grupelor de întrajutorare. Dar şi modul cum comandamentele detaşamentelor au ştiut să stimuleze pe elevii care au făcut progrese – scriind cu frumoase aprecieri despre ei la „Semafor", acordîndu-le însemnul „Banca de onoare" şi trimiţînd părinţilor scrisori de felicitare – a dat roade. Şi nu e de mirare că pionierii Liceului „C. A. Rosetti" ambiţionează să încheie acest prim trimestru ca unitate integralistă, pentru a se înscrie în eşalonul şcolilor cu cele mai bune rezultate pe sector – nr. 10, 19, 28, 40, 52, 66 şi liceele nr. 33, 37 şi 10.

Claudia Zbarcea, reprezentanta pionierilor Şcolii nr. 26, vorbind despre legătura permanentă dintre pregătirea teoretica şi practică, releva că un recent sondaj al comandamentului unităţii arată că este foarte solicitată înfiinţarea a două cercuri legate de profilul unor întreprinderi aflate pe teritoriul Sectorului 2: electrotehnică şi informatica. În vederea pregătirii pentru viitoarele meserii, a familiarizării cu tehnica de vîrf din întreprinderile Capitalei, alţi pionieri au propus înfiinţarea de noi cercuri uzinale.

Prin cuvîntul ei, Simona Belciu a adus în prim-plan un alt domeniu important al activităţii pionereşti, cel cultural-artistic, menţionînd că în şcoala ei – nr. 53 – evantaiul genurilor artistice s-a îmbogăţit în actuala ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României". Noile formaţii ale şcolii, ca şi cele de tradiţie, se înscriu şi ele între cele 230 ale sectorului.

Desigur, şi în domeniul sportului, pionierii din Sectorul 2 deţin performanţe cu care se mîndresc: locul I pe ţară la gimnastică (Şc. nr. 22), locurile I, II şi III la înot (Lic. 37), locurile I şi III pe ţară la minibaschet (Şc. nr. 19 şi 68).

„Dacă aş vrea să retrăiesc un moment drag sufletului meu, atunci să ştiţi că aş vrea să am din nou 7 ani şi să mi se lege la gît pentru prima dată în viaţă cravata roşie cu tricolor". Sînt cuvintele rostite cu emoţie de către micuţa mesageră a pionierilor Şcolii nr. 66, Ramona Proorocu, cuvinte evocînd nu numai pentru sine, ci pentru toţi copiii aflaţi în sală, momentul unic, de neuitat, al primirii cravatei de pionier. Organizarea unui concurs (pe bază de regulament) între toate unităţile sectorului şi care să cuprindă toate domeniile activităţii pionereşti – iată o interesantă propunere aparţinînd lui Marius George Păunescu, reprezentant al pionierilor de la Şcoala nr. 19.

Pioniera Roxana Coman a citit apoi Mesajul de pace prin care, în preajma referendumului de la 23 noiembrie, pionierii din Sectorul 2 al Capitalei şi-au exprimat deplina lor adeziune faţă de noua şi strălucita iniţiativă de pace a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de reducere cu 5%, încă din cursul acestui an, a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare.

După încheierea dezbaterilor a fost adoptat Planul de măsuri pe anul şcolar 1986–1987, iar apoi a avut loc alegerea pionierilor membri ai Consiliului Organizaţiei Pionierilor din Sectorul 2 şi ai comisiei de cenzori, a pionierilor locţiitori ai preşedintelui Consiliului Organizaţiei Pionierilor din Sectorul 2, precum şi desemnarea pionierilor care vor face parte din comisia Organizaţiei Şoimii Patriei.

Ritm

„Copiii României iubesc pacea" se intitulează fresca realizată de către membrii cercului de pictură al Şcolii nr. 7, **Vişeu de Sus — Maramureş** • **Peste 600 de pionieri şi şoimi ai patriei** din municipiul **Piatra Neamţ** au participat la întîlnirea cu scriitori invitaţi în cadrul manifestărilor celei de-a XVII-a ediţii a tradiţionalei acţiuni „Sadoveniana" • **Mergînd** pe urmele lui George Coşbuc şi Liviu Rebreanu, un grup de pionieri de la Şcoala **Răstoliţa — Mureş** au vizitat locurile ce evocă viaţa şi activitatea acestora, au admirat frumuseţile ţinuturilor năsăudene, chipul şi portul oamenilor care coboară parcă din lumea cărţilor celor doi scriitori născuţi pe aceste meleaguri • **Pionierii din oraşul de pe Mureş — Lipova —** au fost cu toţii părtaşii unui eveniment aniversar: împlinirea a trei decenii de existenţa a Casei pionierilor şi şoimilor patriei — „minunat lăcaş al năzuinţelor şi împlinirilor noastre", cum o denumesc ei înşişi • **O nouă săptămînă-record** pentru colectarea materialelor refolosibile i-a mobilizat pe pionierii din toate şcolile judeţului **Neamţ.** Iată şi bilanţul acţiunii lor: 50 t maculatură, 100 t deşeuri feroase, 6 t deşeuri textile, 1 t mase plastice • **Iar pionierii timişoreni** de la Şcoala nr. 16, concurîndu-i în hărnicie pe colegii de la celelalte şcoli din oraşul lor, ne anunţă că numai... în două ore (!) ei au reuşit să colecteze 700 kg maculatură • **Dovada** că şi fetele se pricep să mînuiască foarte bine minivolanul o constituie locurile II şi III pe care membrele cercului de carting (înfiinţat doar de un trimestru!), de la Şcoala nr. 1 **Bezdead — Dîmboviţa,** le-au cucerit la primul lor concurs, desfăşurat în oraşul Găieşti • **În încheiere**, corespondenta noastră Magdalena Ion de la subredacţia „Trivale" — **Pitesti** vă face cunoştinţa cu o tenismena de... locul I cîştigat... în serie, în acest an: la concursul Cupa Tenis-club (Bucureşti), la concursul republican dotat cu Cupa „Constructorul" (Cluj-Napoca), precum şi la finala pe ţară a Campionatului cluburilor sportive şcolare. E vorba despre Diana Grigoroiu (elevă în clasa a V-a, la Şcoala nr. 14 **Piteşti),** devenită recent componentă a lotului republican de tenis.

OASPEȚI LA „CUTEZĂTORII"

Țara de Sus a Sucevei, plina de măreție și frumusețe fara egal, vatră de glorii a istoriei noastre milenare, a fost, este și va fi întotdeauna și leagăn al creației populare, al folclorului specific acestei zone românești. Oamenii acestor locuri dețin comori inestimabile ale cîntecului, portului, ale ceramicii și jocului. Muncitori la combinate, țapinari, oieri, profesori, agricultori sau constructori de cartiere sau orașe noi, ei poartă și avuția pe care ne-au lăsat-o strămoșii de-a lungul secolelor: creația, jocul și cîntecul popular. În ele se oglindesc, se regăsesc și se reprezintă originalitatea, puterea, iubirea de neam și țară a tuturor acestor oameni.

Azi o avem ca invitată pe **Sofia Vicoveanca,** fiică a oamenilor din dulcea Bucovină. Invitata noastră este însoțită de ansamblul „Romànașul" de la Palatul pionierilor și șoimilor patriei.

— **Bun venit la revista „Cutezătorii", Sofia Vicoveanca. Cititorii noștri vă îndrăgesc și apreciază.**

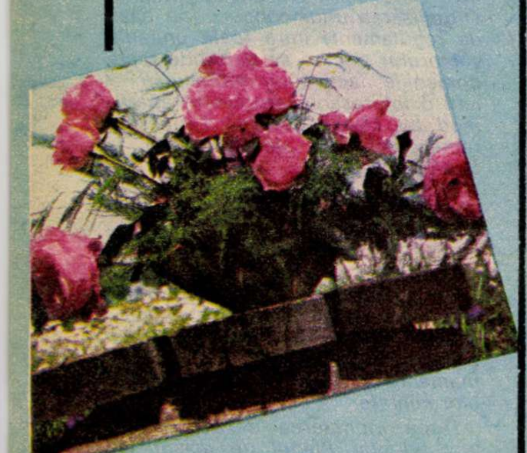

Vă mai amintiți ce cîntați cînd erați de vîrsta lor?

— Am început să cînt, încă de la școală, în cor și ca solista, dar făceam parte și din echipa de teatru. Lumea satului meu, a întregii Țări de Sus, în care mi-am petrecut copilăria, are o mare bogăție de frumos. Oamenii de-aici sînt foarte demni și de la ei am învățat că oriunde aș fi, să țin fruntea sus, încă din copilărie. Caracterul, hărnicia și pasiunea lor pentru frumos au format însuși caracterul meu.

— **Care a fost primul cîntec pe care l-ați interpretat?**

— Este un cîntec extraordinar, din zona Bucovinei; se numește „Sună, codrule, din frunză". Citez o strofă: „Sună, codrule, din frunză/ Toată țara să te-auză/ Tot vestind că-i sărbătoare/ Peste plaiuri și ponoare".

INVITATA NOASTRĂ
Sofia Vicoveanca

— **Dar cînd ați început să deveniți cunoscută?**

— În toamna lui 1959, prin concurs, am devenit corista în ansamblul „Ciprian Porumbescu" din Suceava. La sfîrșit de stagiune, fiind reexaminată de-o comisie de specialiști..., m-am trezit că pot deveni solistă; de fapt cel care m-a descoperit a fost cunoscutul dirijor Dinu Stelian. De la început am înțeles că tot ce cînt, întreaga mea arta trebuie să fie o sinteză a frumuseții ținuturilor din care veneam. Eu, fără acest colț de lume, fără această „gură de rai", nu aș fi fost nimic. Am căutat să redau aceste cîntece în întreaga lor lumină și am avut grijă să le aduc pe scenă „îmbrăcate" în straiele strămoșilor mei, ale părinților și consătenilor mei.

— **Unele cîntece le interpretați cu oarecare umor...**

— Umorul nu-mi aparține. El ține tot de locuri și oameni, de haz și plăcere, plăcerea moldoveanului de-a vorbi. Cîntecele mele vin cu umorul gata făcut și el. Și nu le aleg decît pe măsură. Cînd mi-am alcătuit repertoriul n-am apelat nici la compozitori, nici la regizori, nici la specialiști; am apelat la oamenii de-aici și de la mine.

— **De ce interpretarea dumneavoastră este și un adevărat spectacol?**

— Întotdeauna pe scenă sînt prezenți oamenii, cu frumusețea portului lor popular, pentru a sublinia că piesele pe care le interpretez sînt o creație a lor. Ele vin de la ei și se întorc la ei prin glasul meu.

— **Am vrea să știm cîte ceva și despre felul cum studiază Sofia Vicoveanca.**

— În legatură cu materialul cules, adus din zonă, caut în general sa-l păstrez cît mai curat de la sursă. Intervin numai atunci cînd e cazul: cu o nuanța care poate da o notă mai profundă sau veselă, cu un suspin la o doină, cu un alt stil de strigătură pentru a nu mă repeta. Cînt pentru oameni în sate și în întreprinderi, în toată țara, fie iarnă, fie vară. Am cîntat și copiilor prin școli și licee. Dialogul cu ei mă emoționează profund. Cînd un copil mă laudă sau îl văd aplaudînd, îl cred cu adevărat. Cînd copiii îmi oferă flori și-i aud strigîndu-mă, mă simt mai puternică.

— **Nu de puține ori se spune că, la această oră, sînteți cea mai mare cîntăreață de muzică populară din țară. Ce părere aveți despre această opinie?**

— E greu de dat aici un răspuns. Toate zonele noastre folclorice își au reprezentanți de frunte. Dar mi-ar face mare plăcere ca în cîntecele mele, din Țara de Sus a Moldovei pe care o reprezint, să se recunoască și olteanul, și ardeleanul, și dobrogeanul, și bănățeanul, și munteanul. Scot acum, la „Electrecord", al 12-lea disc și am în proiect altele, în care să se regăsească reflectate toate zonele din România.

— **În afară de cîntece, de artă, ce alte pasiuni mai aveți?**

— Cea mai mare plăcere mi-o procură lectura. Citesc mult. Deși glasul meu care-i grav ma face uneori mai sobră, aș vrea să știți că iubesc mult florile, în fața cărora mă înclin.

— **Ce ați recomanda interpreților copii care se străduiesc și ei să dea strălucire nestematelor folclorului nostru?**

— Sa prețuiască încă de pe-acum comoara nestemata a folclorului românesc și să fie conștienți că duc mai departe ștafeta luminoasă a sufletului nostru atît de bogat în frumuseți; să păstreze mereu vie și proaspătă creația moștenită și s-o urce pe tot mai înalte culmi.

ION CRÎNGULEANU

„Limba noastră-i o comoară“

„Între elementele care formează comoara sufletească a poporului românesc, nici unul nu cuprinde mai mult şi n-o oglindeşte mai adevărat decît însăşi limba lui“.

N. IORGA

AL. ROSETTI

ISTORIA
LIMBII
ROMÂNE

EDITURA ŞTIINŢIFICĂ ŞI ENCICLOPEDICĂ

Cine trece zilele acestea prin librăriile patriei îşi poate opri privirea asupra unuia dintre cele mai frumoase monumente ale culturii românesti dintotdeauna: apariţia ediţiei definitive a marii „Istorii a limbii române“ datorată savantului Al. Rosetti. În această carte de-o frumuseţe şi măreţie unice în acest domeniu putem afla cu aleasă mîndrie în ce constă „creşterea limbii româneşti“, cum spunea poetul. Ne aflăm în faţa unei creaţii de mari proporţii care cuprinde istoria limbii române de la origini pînă la începutul secolului al XVII-lea, academicianul Rosetti arătîndu-ne şi destăinuindu-ne drumul şi înălţimile cucerite de către popor şi prin limba română. Crearea acestei cărţi a durat mai mult de 60 de ani, aşa încît după un asemenea efort, ca în Renaştere, autorul ei ne spune: „Trebuie să mărturisesc din capul locului că încerc astăzi un sentiment ciudat: al călătorului care, părăsind vîrful muntelui, priveşte mirat pantele lui abrupte şi se întreabă cum de a fost în stare să le urce?“ Este o viziune de explorator alpinist pe înălţimile fără egal ale limbii române; este viziunea marelui maestru care-şi poate privi, dar şi dărui cu dragoste propria-i creatie tuturor celor dornici să afle cum şi-a făurit poporul roman limba pe care o vorbim. Este emoţionant să afli în ce fel şi cum s-a născut şi format această limbă încă din antichitate pînă la începutul secolului al XVII-lea. Carte de aproape o mie de pagini, ea descrie pasionant, ştiinţific acest drum. Urmaş al marilor creatori, el insuşi clasic, savantul Al. Rosetti, la capătul unui asemenea demers poate defini, acum, exact comoara limbii noastre: „Limba română este limba latină vorbită neintrerupt în partea orientală a Imperiului Roman, cuprinzînd provinciile dunărene romanizate (Dacia, Panonia de sud, Dardania, Moesia Superioară şi Inferioară), din momentul pătrunderii limbii latine şi pînă în zilele noastre“ (pag. 75). Dăruită pentru căpătîiul fiecărui pasionat în studierea limbii în care Eminescu a creat „Luceafărul“, „Istoria limbii române“ de Al. Rosetti este un monument de cultură şi limbă dăruit întregului popor, marele creator al limbii şi civilizaţiei pe acest pămînt.

ION CRÎNGULEANU

Foto: ION CUCU

MESAJ AL IUBIRII DE ŢARĂ

Străbunii cărturari ce-au călătorit într-o parte şi în alta a lumii, mai aproape sau mai departe (Nicolae Milescu-Spătarul, de exemplu, a ajuns, cu sute de ani în urmă, pînă în China!) au numit limba de-acasă, limba noastră română, „limba cea suptă odată cu laptele mamei“. În ce chip este ea atunci o comoară, din moment ce se aşază de la sine şi tu n-ai decît să te foloseşti de ea? Cînd spunem „comoară“ nu ne gîndim oare la ceva care trebuie descoperit? Aşa este şi aşa se şi petrec lucrurile. De la cel dintîi cuvînt, cuvîntul „mamă“, ca de la cea dintîi picătură a izvorului, imaginea devine de-a dreptul fascinantă, fiind chiar imaginea rîului care străbate reliefuri tot mai nebănuite pînă la transformarea lui într-o mare, într-adevăr, fără margini. Fiindcă limba se îmbogăţeşte necontenit şi tu trebuie să-i descoperi mereu substanţe şi meandre noi. Marele nostru învăţat Nicolae Iorga numea limba „o haină de interior“ pe care ţi-o îmbraci mereu într-o înfăţişare nouă „o vreme o creează, o alta o preschimbă“, „unei vremi i-a plăcut într-un fel, altei vremi îi trebuie în alt fel“, totul într-o curgere şi împrospătare continuă, avînd adînci izvoare în trăirile poporului, de la începuturi. Şi astfel limba noastră este cu adevărat o comoara ce se cere neîncetat descoperită în însuşirile ei noi. Sunetele şi ritmurile ei mereu în pas cu vremea s-au adunat în cărţi niciodată uitate, în care s-a aşezat gloria străbună precum zicea Bălcescu în a sa istorie numită „Românii supt Mihai Voievod Viteazul“: „Deschid sfînta carte unde se află înscrisă gloria României, ca să pun înaintea fiilor ei cîteva pagine din viaţa eroică a părinţilor lor“. Au venit apoi Eminescu şi Sadoveanu, Arghezi şi Rebreanu şi toţi marii noştri scriitori în a căror operă s-au strîns vîrstele poporului cu chemări din străfunde generaţii, urcînd şi urcînd mereu spre înălţimile unei necontenite deveniri istorice. Dar comorile limbii noastre româneşti nu se adună doar în cărţi ale literaturii, ci şi în tot ceea ce numim monumente ale artei, fiindcă acea Coloană a lui Brâncuşi, precum şi acele Rapsodii ale lui Enescu n-ar putea fi exprimate mai exact în afara limbii poporului din care s-au născut aceşti titani ai eternizării simţirilor româneşti. Totodată limba română îmbracă în haina sa atît de flexibilă creaţii universale din străvechimi şi pînă astăzi, dînd grădinilor depărtate roua şi culorile propriei poezii, fiindcă nu o dată s-a spus că, în traducere românească, opere de pe cele mai diferite meridiane ale Pămîntului îşi păstrează, datorită bogăţiei limbii române, forţa lor originară.

Şi, astfel, limba noastră-i o comoară, un mesaj de iubire pentru tot ce visează şi înfăptuieşte poporul român.

VASILE BĂRAN

CUM VORBIM, CUM SCRIEM?

AMÎNDOUĂ ÎNCEP CU „AD-“!...

Tare necăjită e Mihaela! N-ar fi o supărare prea mare că nota de azi la „Română“ n-a fost grozavă... Dar ea nu înţelege! A început să-nveţe gramatică şi gramatica ei îi place. E frumos şi folositor să ştii că fiecare cuvînt are un rost al lui, că se combină cu altele, dar sînt şi unele probleme!...

Ia să vedeţi: ce este **frumos?** Adjectiv sau adverb? Cum îl analizăm? Căci — auziţi grozăvie — poate fi şi într-un fel şi în celălalt! Unde mai pui că... amîndouă-ncep cu „ad-“! Cum vă descurcaţi din dilema asta?

Ai dreptate, Mihaela! Ce-ar fi s-o pornim chiar de aici? Atît termenul „adjectiv“, cît şi „adverb“, care desemnează în gramatică două lucruri diferite, cuprind în expresia lor particula **ad-** care vine din limba latină şi înseamnă „la“, „către“. Înţelegem de aici că ambele cuvinte desemnează părţi de vorbire care nu se folosesc singure, izolat, ci se pun lîngă altele. De altfel, **adjectivus** însemna în latineşte „care se adaugă“.

Oricît ţi s-ar părea de ciudat, cuvîntul **frumos** luat singur este şi adjectiv şi adverb. Abia cînd îl folosesc într-o propoziţie îşi precizează una din funcţii. Dacă spun: „Am un creion **frumos**, cuvîntul meu se adaugă (nu uita de **ad**-!) unui substantiv şi atunci el are funcţia de **adjectiv**. Dacă spun: „Florile stau **frumos** în vază“, acelaşi cuvînt se adaugă unui verb şi primeşte funcţia de **adverb.**

Şi, mai avem o posibilitate de verificare. Substantivele au o caracteristică pe care o numim „gen“. De aceea, spun „creion“ **frumos** („creion“ e la genul neutru şi are forma de singular asemănătoare masculinului), dar „carte **frumoasă**“ („carte“ fiind la feminin). Adjectivul e atît de legat de substantiv încît se acordă cu acesta totdeauna. Asta mă ajută să-l descopăr şi cînd se combină cu un pronume; de exemplu: „El este **frumos**“, dar „Ea este **frumoasă**“. (Atenţie, chiar dacă forma nu i se schimbă — cum se întîmplă cu **cuminte, mare, fierbinte** şi altele —, adjectivul trebuie luat cu genul substantivului său, într-atît de strîns îşi leagă înţelesul de al lui!).

Adverbul, în schimb, rămîne invariabil. La orice. La persoană, la număr, la gen, la timp. Ia uitaţi-vă: „Eu sînt îmbrăcat **frumos**“ şi „Tu eşti îmbrăcat **frumos**“ sau „Noi sîntem îmbrăcaţi **frumos**“; „El este îmbrăcat **frumos**“ şi „Ea este îmbrăcată **frumos**“ (încercaţi să spuneţi „Ea este îmbrăcată **frumoasă**“, cei ce v-ar auzi ar face un haz teribil!).

De fapt, toată problema este să nu faci din adverb şi adjectiv o chestiune de memorie, ci să încerci să rezolvi dificultăţile judecînd rolul lor în exprimare. Nu-i aşa, Mihaela?

CEZAR TABARCEA

CTITORII ALE EPOCII NICOLAE CEAUŞESCU

SALBA ENERGETICĂ A OLTULUI

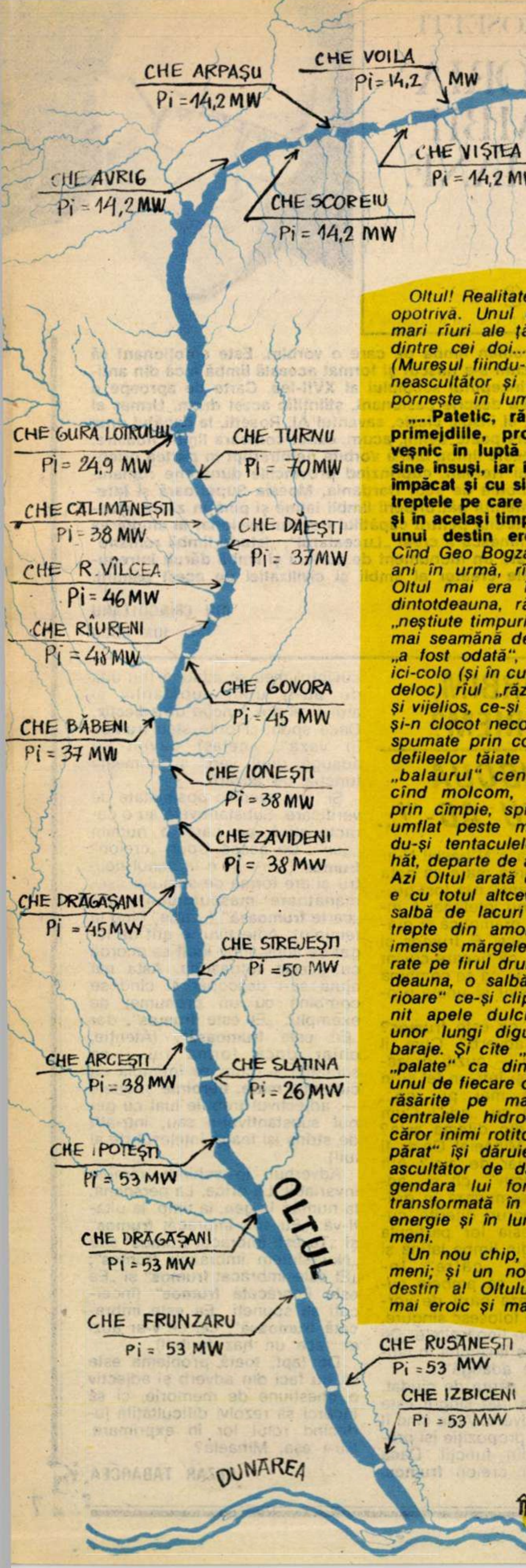
CHE ARPAŞU
Pi = 14,2 MW
CHE VOILA
Pi = 14,2 MW
CHE VIŞTEA
Pi = 14,2 MW
CHE AVRIG
Pi = 14,2 MW
CHE SCOREIU
Pi = 14,2 MW
CHE GURA LOTRULUI
Pi = 24,9 MW
CHE TURNU
Pi = 70 MW
CHE CALIMANEŞTI
Pi = 38 MW
CHE DĂEŞTI
Pi = 37 MW
CHE R. VÎLCEA
Pi = 46 MW
CHE RÎURENI
Pi = 48 MW
CHE GOVORA
Pi = 45 MW
CHE BĂBENI
Pi = 37 MW
CHE IONEŞTI
Pi = 38 MW
CHE ZAVIDENI
Pi = 38 MW
CHE DRAGAŞANI
Pi = 45 MW
CHE STREJEŞTI
Pi = 50 MW
CHE ARCEŞTI
Pi = 38 MW
CHE SLATINA
Pi = 26 MW
CHE IPOTEŞTI
Pi = 53 MW
CHE DRAGAŞANI
Pi = 53 MW
CHE FRUNZARU
Pi = 53 MW
CHE RUSĂNEŞTI
Pi = 53 MW
CHE IZBICENI
Pi = 53 MW
OLTUL
DUNAREA

Oltul! Realitate şi legendă deopotrivă. Unul dintre cele mai mari rîuri ale ţării. Dar şi unul dintre cei doi... fii de împărat (Mureşul fiindu-i frate bun): cel neascultător şi năbădăios, care porneşte în lume de capul lui. **„...Patetic, răzvrătit, căutind primejdiile, provocind soarta, veşnic in luptă cu lumea şi cu sine insuşi, iar in cele din urmă impăcat şi cu sine, şi cu lumea, treptele pe care el le coboară — şi in acelaşi timp urcă — sint ale unui destin eroic şi fecund".** *Cînd Geo Bogza scria, cu mulţi ani în urmă, rîndurile acestea, Oltul mai era încă acelaşi rîu dintotdeauna, rămas la fel din „neştiute timpuri". Azi însă el nu mai seamănă deloc cu ceea ce „a fost odată", nu mai e decît ici-colo (şi în curînd nu va mai fi deloc) rîul „răzvrătit", năvalnic şi vijelios, ce-şi sfărîma, în vuiet şi-n clocot necontenit, apele înspumate prin colţii de stîncă ai defileelor tăiate în munţi; şi nici „balaurul" cenuşiu, şerpuind cînd molcom, adormit parcă, prin cîmpie, spre Dunăre, cînd umflat peste măsură, întinzîndu-şi tentaculele mîloase pînă hăt, departe de albia-i obişnuită. Azi Oltul arată cu totul altfel şi e cu totul altceva: o fascinantă salbă de lacuri ce coboară în trepte din amonte în aval, ca imense mărgele lucitoare înşirate pe firul drumului lui dintotdeauna, o salbă de „mări interioare" ce-şi clipoceşc necontenit apele dulci de piepturile unor lungi diguri şi puternice baraje. Şi cîte „mări", tot atîtea „palate" ca din basme - cîte unul de fiecare oglindă de apă - răsărite pe malurile lor: sînt centralele hidroelectrice în ale căror inimi rotitoare „fiul de împărat" îşi dăruieşte, cuminte şi ascultător de data aceasta, legendara lui forţă pentru a fi transformată în kilowaţi-oră, în energie şi în lumină pentru oameni.*

Un nou chip, modelat de oameni; şi un nou rost, un nou destin al Oltului, incomparabil mai eroic şi mai fertil, pe care tot oamenii i l-au croit, punîndu-l la treabă în folosul nostru, al tuturor, pe acest voinic între voinici.

Pagini de epopee

Primii constructori şi primele utilaje şi-au făcut apariţia pe malul Oltului în 1970, cînd a început construcţia simultană a trei hidrocentrale electrice, situate în zona Rîmnicu-Vîlcea. Un an şi ceva mai tîrziu, la 18 ianuarie 1972, avea loc un eveniment deosebit, hotărîtor pentru noul destin al acestui rîu: în cadrul şedinţei Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a fost analizat şi aprobat studiul-cadru privind amenajarea în perspectivă a Oltului. Hotărîrea luată cu acel prilej era nu numai deosebit de îndrăzneaţă, ci, în egală măsură, şi mobilizatoare: întregul curs al acestui rîu urmînd să fie complet şi complex amenajat conform unor ingenioase proiecte şi soluţii constructive, în aşa fel încît acesta să fie definitiv domesticit, pentru ca toate forţele şi posibilităţile lui sa poată fi puse în slujba progresului patriei, al binelui oamenilor.

Astfel, epopeea declanşată pe malurile Oltului în 1970 căpăta noi dimensiuni, noi ritmuri. Mii şi mii de oameni cu vocaţie de constructori, din întreaga ţară, îşi reorientează „busolele" spre noul „pol" de puternică atracţie şi vin aici, pe malurile Oltului. Şi cu toţii pornesc asaltul cel mare.

Bătălia pentru îmblînzirea acestui „răzvrătit" e dintre cele mai mari şi mai grele. Convinşi că trebuie şi că pot să învingă, miile de constructori o duc zi şi noapte, cu tenacitate şi curaj, cu entuziasmul pe care ţi-l poate da doar conştiinţa că te afli în prima linie a celor chemaţi să schimbe înspre mai bine geografia patriei. Şi victoriile vin inevitabile şi se înscriu cu litere mari şi strălucitoare în cronica acestei adevărate epopei. În 1974 — prima izbîndă: intră în funcţiune primul grup energetic al centralei hidroelectrice Rîmnicu Vîlcea; în 1975, şi-al doilea grup al acestei centrale e conectat la sistemul energetic naţional, dar şi cele două ale alteia, cea de la Govora. Apoi an de an, centralele hidroelectrice de pe Olt îşi aprind constelaţiile de lumini: în 1976, cea de la Dăieşti; în 1977, cea de la Rîureni; în 1978, cele de la Băbeni şi Ioneşti; în 1979, cea de la Strejeşti şi, partial, cea de la Zăvideni; în 1980, Zăvidenii intra în funcţiune, la care se adauga cele de la Drăgăşani şi Arceşti; în 1981, cea de la Călimăneşti şi, parţial, cea de la Slatina; în 1982, Slatina e şi ea gata şi, totodată, şi cea mai puternică centrală de pînă acum de pe Olt — cea de la Turnu.

Aşadar, în 13 ani au răsărit pe malurile Oltului 13 centrale hidroelectrice. Dar bătălia pentru energie şi lumină, dusă pe malurile Oltului, nu s-a terminat încă. A fost încheiată doar prima ei etapă, cu 13 mari victorii, şi s-a trecut, din mers, la cea de-a doua. Cei care făuresc noul destin al Oltului au deschis front de lucru pentru alte 13 hidrocentrale — mai întîi pe Oltul inferior, apoi, nu demult, şi pe cel superior. In marea salbă energetică a Oltului, hidrocentrala de la Voila-Clăbucet, avînd o putere instalată de 14,2 MW, este, în ordine, prima din amonte, iar cea de la Izbiceni (165 MW), de peste zece ori mai puternică, încheie noul drum, eroic şi fecund al acestui rîu. Şi aceste hidrocentrale vor fi gata într-un timp record, ultima dintre ele urmînd să intre în funcţiune în 1989.

Un rîu pentru secolul XXI

Oltul îşi adună apele şi puterea dintr-un imens bazin geografic, în suprafaţă de aproape 25 000 kmp. Uriaşul lui stoc de apă pe care-l deversează anual în Dunăre — în medie, 5 miliarde mc — îl trece în rîndul celor mai puternice rîuri ale ţării. Milenii de-a rîndul puterea aceasta s-a risipit, în cea mai mare parte. De 16—17 ani încoace însă, în glorioşii ani ai Epocii Nicolae Ceauşescu, şi Oltul — ca atîtea alte ape ale ţării — a fost obligat — prin imense investiţii de mijloace materiale, de inteligenţă şi de muncă — să-şi pună forţa, puterea lui legendară în slujba noastră, a tuturora. În prezent, prin centralele hidroelectrice ale căror generatoare le pune în mişcare, din puterea Oltului oamenii au reuşit să smulgă aproximativ 600 MW. În final, în 1989 — adică doar peste cîţiva ani —, puterea totală pe care rîul acesta o va pulsa în sistemul energetic naţional va fi de circa 1 100 MW, adică mai mare cu 50 MW decît puterea instalată a hidrocentralei „Porţile de Fier I".

Dar darurile pe care ni le face Oltul de azi nu se rezumă doar la atît. Ele sînt mult mai numeroase şi mai mari: „mările" lui vor oferi oamenilor şi obiectivelor industriale de pe întinse zone riverane apă potabilă şi industrială, suficientă şi de cea mai bună calitate; şi apă pentru irigarea a peste 800 000 de hectare; îndiguirile şi posibilităţile de control şi de reglare a debitelor acestuia vor scoate de sub inundaţii peste 85 000 ha de teren agricol; şi tot aceste „mări" vor permite amenajarea a numeroase baze de agrement şi sportive, precum şi posibilitatea practicării unei pisciculturi intensive.

Dar surpriza-surprizelor, cel mai frumos dar pe care ni-l va face Oltul, după milioanele de kilowaţi-oră de energie şi de lumină, va fi posibilitatea de navigaţie comercială şi de agrement, pe cea mai mare parte a lui, mai precis între Slatina şi Dunăre. Pentru că toate barajele (care vor fi, totodată, şi poduri peste apă) construite mai jos de acest oraş sînt prevăzute cu ecluze ce vor permite trecerea vaselor şi a convoaielor de pînă la 3 000 tdw. Aşadar, Slatina va fi, peste cîţiva ani, unul dintre cele mai tinere porturi ale ţării. Aşadar, vom putea calatori de la Sulina la Slatina şi invers, la bordul navelor de pasageri.

Peste cîţiva ani doar, Oltul va fi, prin transformările radicale pe care constructorii le-au adus chipului şi destinului său, un rîu pentru secolul XXI. Cu alte cuvinte, un rîu pentru viitor.

Să fii de pe Olt — este şi va fi o mîndrie

Este deja — dar cu atît mai mult va fi peste cîţiva ani, cînd toate proiectele privind amenajarea complexă a acestui rîu se vor concretiza în mioriticul spaţiu geografic străbătut de el — o mîndrie să spui că „sînt de pe Olt".

Locuitorii satelor şi oraşelor de pe malurile lui o ştiu cu toţii. Inclusiv cei mici, pionierii şi şcolarii. Mîndria lor se concretizează în frumoase şi interesante iniţiative, în acţiuni şi activităţi menite să le-o ilustreze cît mai pregnant şi instructiv. Sub genericul „Alături de comunişti vom deveni constructorii de mîine", mii de pionieri şi şcolari din localităţile Strejeşti, Arceşti, Teslui, Slătioara, Milcov şi Frunzaru, participă, încă din 1979, la un ciclu de acţiuni-vizite, întîlniri şi dialoguri, recuperarea de fier vechi — desfăşurate pe şantierele barajelor şi centralelor hidroelectrice din amintitele localităţi. Cei din Frunzaru au şi organizat un cerc al „Micilor constructori de hidrocentrale", iar cei din Moşteni au încrustat în corpul barajului o placă comemorativă prin al cărui înscris îşi exprimă admiraţia lor faţă de cei ce au schimbat chipul şi destinul Oltului, hotărîrea fermă de a duce mai departe opera începută de ei.

Oltul! O nouă realitate şi, fără îndoială, şi o nouă legendă. Aceea a profundei şi miraculoasei prefaceri pe care iată, şi el, şi spaţiul geografic prin care-şi poartă apele din „neştiute timpuri", au „suferit-o" în aceşti ani, cei mai fertili din întreaga noastră istorie. O nouă legendă care şi ea, alături de multe altele, va duce peste veacuri nobila vocaţie de-a construi, pentru prezent şi viitor, a generaţiilor de azi.

CONSTANTIN DIACONU

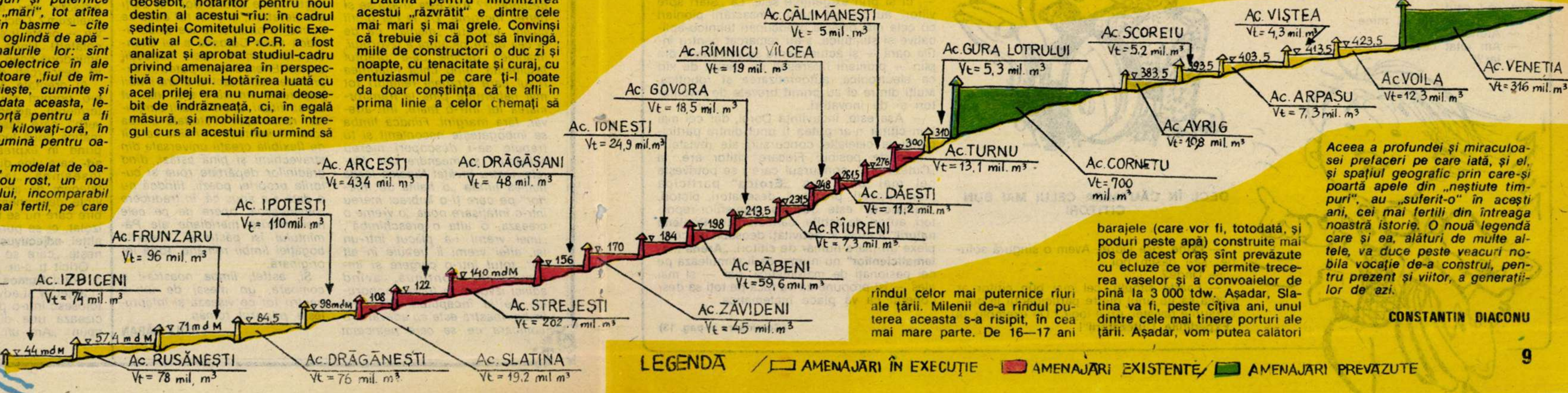
Ac. IZBICENI
Vt = 74 mil. m³
44 mdM
Ac. RUSĂNEŞTI
Vt = 78 mil. m³
57,4 mdM
Ac. FRUNZARU
Vt = 96 mil. m³
71 mdM
Ac. DRĂGĂNEŞTI
Vt = 76 mil. m³
84,5
Ac. IPOTEŞTI
Vt = 110 mil. m³
98 mdM
Ac. SLATINA
Vt = 19,2 mil m³
108
Ac. ARCESTI
Vt = 43,4 mil. m³
122
140 mdM
Ac. STREJEŞTI
Vt = 202,7 mil. m³
Ac. DRĂGĂŞANI
Vt = 48 mil. m³
156
170
Ac. ZĂVIDENI
Vt = 45 mil. m³
Ac. IONEŞTI
Vt = 24,9 mil. m³
184
198
Ac. BĂBENI
Vt = 59,6 mil. m³
Ac. GOVORA
Vt = 18,5 mil. m³
213,5
231,5
Ac. RÎURENI
Vt = 7,3 mil m³
Ac. RÎMNICU VÎLCEA
Vt = 19 mil. m³
248
261,5
Ac. DĂEŞTI
Vt = 11,2 mil. m³
Ac. CĂLIMĂNEŞTI
Vt = 5 mil. m³
276
300
Ac. TURNU
Vt = 13,1 mil. m³
310
Ac. GURA LOTRULUI
Vt = 5,3 mil. m³
Ac. CORNETU
Vt = 700 mil. m³
383,5
Ac. AVRIG
Vt = 108 mil. m³
Ac. SCOREIU
Vt = 5,2 mil. m³
393,5
403,5
Ac. ARPAŞU
Vt = 7,3 mil. m³
Ac. VIŞTEA
Vt = 4,3 mil. m³
413,5
423,5
Ac. VOILA
Vt = 12,3 mil. m³
Ac. VENEŢIA
Vt = 316 mil. m³
LEGENDA
AMENAJĂRI ÎN EXECUŢIE
AMENAJĂRI EXISTENTE
AMENAJĂRI PREVĂZUTE

CU PRILEJUL APARIȚIEI NUMĂRULUI 1000 AL REVISTEI VI-L PREZENTĂM PE...

CEL MAI BUN CITITOR!

Secretarul de redacție se uita neliniștit cînd la ceas, cînd la teancul de manuscrise ale acestui număr de revistă. Se apropia ora predării lor în tipografie, mai lipsea un singur articol și Ticuță încă nu venise. Or, tocmai el promisese să-l scrie.

— Cu siguranță că a uitat, oftă Dorel. Nu mă mir pentru că...

Între timp însă ușa se deschisese și în cadrul ei strălucea Ticuță personal.

— Articolul! îi ceru secretarul, nerăbdător. Trebuie să-i calculăm numărul de quadrați, să-i alegem litera cea mai potrivită, să-l ilustrăm...

— Bineînțeles, suspină Ticuță, imediat, dar... **nu e gata!**

TICUȚĂ A UITAT CEVA...

Au urmat, întocmai ca în romanele care se respectă, cîteva clipe de tăcere dramatică.

— Deci nu l-ai scris... exclamă posac secretarul de redacție.

— Ba l-am scris, se necăji Ticuță, cum să nu-l scriu? Doar am promis!

— Înseamnă că l-ai pierdut, deci există o șansă! exclamă Dorel și se repezi să-și ia din cuier vestita lui șapcă în pătrățele. Mă duc să-l caut!

— E în servietă la mine.

— Atunci?

— Am uitat ceva...

— Iar?!

CE UITASE TICUȚĂ?

Se așezară cu toții rugîndu-l să le citească articolul. Fiind scris pentru numărul de față, numărul 1 000 al revistei „Cutezătorii", articolul vorbea foarte frumos despre cei mai numeroși prieteni ai revistei, și anume despre cititori.

Trebuie să știți că dacă o revistă le este de folos cititorilor, tot astfel cititorii au un merit nebănuit de mare în succesele unei reviste. În articolul său, Ticuță propunea, cu multă convingere, să i se atribuie **celui mai bun cititor un premiu special,** dar a uitat exact lucrul de bază: numele acestui cititor!

DECI: ÎN CĂUTAREA CELUI MAI BUN CITITOR!

— **B**ine, zise Dorel. Avem o singură soluție: să-l găsim noi.

— Unde?

— Foarte simplu: cel mai bun cititor ar putea să fie unul dintre participanții la concursurile revistei, nu e logic? De exemplu, la **„Expedițiile Cutezătorii"!**

...Într-adevăr, **„Expedițiile Cutezătorii",** inițiate de revista noastră, reprezintă o mare atracție pentru cititori. De-a lungul anilor, au participat la aceste expeditii mii de echipaje, cu sute de mii de membri. Ei au călătorit prin toată țara, au urcat munții, au explorat Delta, au însoțit mersul rîurilor, au poposit în mai toate localitățile patriei, au stat de vorbă cu țărani, oțelari, pădurari, oameni de știință, mineri, constructori de hidrocentrale, de automobile, de vapoare, au descoperit importante vestigii istorice, nestemate etnografice, rarități botanice. Este foarte posibil ca tocmai dintre sutele de mii de pionieri expediționari să-l fi ales Ticuță pe cel mai bun cititor.

— Sigur că da, zise Olguța, însă de ce nu l-ar fi ales dintre participanții la celălalt mare concurs inițiat de revistă, **„Start spre viitor"?**

...Are dreptate. Lansat în urmă cu 19 ani de către revista noastră, concursul „Start spre viitor" a devenit celebru nu numai prin numărul uriaș de participanți — milioane! —, ci și prin exigențele sale. La „Start spre viitor" au cîștigat laurii consacrării pionieri cu cele mai diverse preocupări tehnico-aplicative și științifice, s-au remarcat pentru întîia oară — și actualmente se manifestă din plin — pionierii interesați de ramuri de vîrf ca electronica, automatizarea și robotica. Mulți dintre ei au primit brevete de inventatori și de inovatori.

— Așa este, încuviință Dorel, dar cel mai bun cititor n-ar putea fi unul dintre participanții la celelalte concursuri ale revistei?

...Foarte posibil. Fiecare cititor are, la „Cutezătorii", concursul care i se potrivește cel mai bine. La **„Eroica"** participă pionieri-poeți, prozatori, desenatori, pictori. **„Semaforul"** este deschis pionierilor-reporteri, autori de schițe, caricaturiști. **„Prietenii naturii"** a atras în activități deosebit de complexe un mare număr de cititori. **„Arena matematicienilor"** nu numai că îi stimulează pe cei pasionați de matematică, dar — și mai ales — își propune să vă facă pe toți să descoperiți că vă place matematică.

(Continuare în pag. 13)

MONUMENTE VII ALE PĂDURII ROMÂNEȘTI

Pădurile au o multiplă și vitală importanță pentru om. Pe lîngă faptul că furnizează material de construcție, fructe, vînat etc., ele stăvilesc eroziunea solului, echilibrează clima, temperatura, umiditatea și sînt principalul izvor de oxigen al atmosferei, un kilometru pătrat de pădure putînd elibera zilnic 11 tone de oxigen. Dar pădurea îndeplinește în viața omului și un important rol estetic, constituind în același timp un mediu favorabil sănătății.

■ Printre pădurile monumentale ale țării noastre, unele sînt cunoscute mai ales pentru vîrsta venerabilă, adesea multiseculară, pe care o au arborii lor. Pe primul loc merită a fi menționată pădurea Meciar din bazinul inferior al Văii Gurghiului. Din suprafața ei totală de 2 318 ha, rezervația de stejar de 50,1 ha este situată pe un platou, la 490 m altitudine. Este vorba despre stejari în vîrstă de peste 420 de ani, avînd în medie 18 m înălțime și 1,40 m diametru. Considerată cea mai bătrînă din țară, pădurea a fost contemporană cu Ioan Vodă cel Viteaz, cu Petru Cercel și memorabilele lupte și izbînzi ale lui Mihai Viteazul.

■ Pe locul următor ca vîrsta poate fi situat codrul secular Slătioara (jud. Suceava). Rezervația propriu-zisă are o suprafață de 393,6 ha. Pădurea este constituită din molid și amestec de molid cu brad și fag în vîrsta de 350—400 de ani. Este considerată cea mai bătrînă pădure de rașinoase din țară și chiar din Europa în care arborii se înmulțesc și cresc în condiții naturale de mediu. Aici pot fi întîlnite și exemplare izolate de tisă; o iederă rară — tulichina —, care înflorește între 10 și 15 iunie, avînd flori roșii, plăcute; papucul doamnei **(Cypripedium calceolus)**; floarea de colț **(Leontopodium alpinum)**, precum și o curioasă plantă carnivoră numită foaia groasă **(Pinguicula alpina)**.

■ Județul Neamț adăpostește arboretul natural de molid, brad și fag din rezervația forestieră Goșmanu, situat la o altitudine cuprinsă între 720 și 1 150 m, în vîrstă de peste 200 de ani. Majoritatea arborilor au înălțimea medie de peste 37 m, dar exista și uriașe exemplare multiseculare, înalte de 60 m, cu diametrul de peste 1,50 m. Codrul Goșmanu-Tarcău impresionează prin sălbăticie, măreție și frumusețe deosebite.

■ La aproximativ 3 km vest-nord-vest de comuna Vînători-Neamț se află pădurea Dumbrava, din suprafața căreia 77 ha constituie o rezervație forestieră de stejar. Arborii au vîrsta medie de 170 de ani. Pădurea are o deosebită valoare peisagistică, arborii impresionînd prin vîrstă, dimensiuni și aspect monumental și avînd coroane deosebit de bogate, ce măsoară uneori peste 20 m.

■ Tot în județul Neamț se află rezervația Codrii de Aramă, astfel numită în amintirea lui Mihai Eminescu. Este constituită din goruni **(Quercus petraea)** în vîrstă de peste 130 de ani. La aproximativ 600 m spre sud-est este situată rezervația Pădurea de Argint, alcătuită numai din mesteceni **(Betula verrucosa)** în vîrstă de pese 100 de ani.

■ Pe valea Milcovului, în județul Vrancea, poate fi întîlnită pădurea Cenaru, rezervație științifică întemeiată pentru protecția tisei **(Taxus baccata)**, arbore declarat monument al naturii pe întreg teritoriul țării. Situată la altitudinea de 650—750 m, rezervația cuprinde peste 400 de arbori răspîndiți în buchete și grupe printre brazi și fagi. Arborii de tisă au vîrsta medie de peste 200 de ani.

■ Daca se pornește din Hîrlau (jud. Iași) pe Valea Homosului, se ajunge la pădurea și rezervația forestieră Homosu, situată la altitudinea de 410—470 m. Aici domină fagul, dispus în două etaje de vegetație: cel superior, în vîrstă de peste 160 de ani, cu arbori ce ating înălțimi de 33 m și diametre de pînă la 76 cm, apoi cel inferior, în vîrstă de aproximativ 80 de ani, ai cărui arbori depășesc înălțimea de 27 m. Printre fagi mai pot fi găsiți carpenul, frasinul, teiul, paltinul, sîngerul ș.a., iar la sol vegeteaza 74 de specii de ciuperci comestibile sau otrăvitoare.

■ În sfîrșit, printre pădurile turistice și de mare interes științific trebuie menționată și cea din rezervația forestieră Milea-Viforîta de pe Muntele Penteleu, „starostele munților din Buzău". Situată la altitudinea de 1 100—1 360 m, este constituita din brad, fag și molid. Bradul și fagul au vîrsta medie de 140 de ani și ating înălțimi cuprinse între 24 și 46 m. Pădurea prezinta o mare varietate de vîrste și dimensiuni, începînd cu puieții de-o șchioapă și culminînd cu arborii seculari. Aici poate fi găsită și o orhidee rară **(Goodyara repens)**, iar ca o deosebită curiozitate a naturii, la altitudinea de 1 200 m, într-o depresiune, se găsește un stufăriș de... trestie **(Phragmites communis)**, specie care în mod obișnuit crește pe malul apelor sau pe terenuri mlăștinoase. Călătorul care urca pînă aici va întîlni tabloul zugrăvit de Al. Vlahuță în cunoscuta sa **România pitorească**: „Falnic și luminos se ridică blîndul rege al atîtor înălțimi, vestitul Penteleu, cu cele mai grase pășuni, cu cele mai încîntătoare și mai bogate plaiuri din tot cuprinsul Carpaților noștri. Din podișuri moi, tărăgănate pare că-l vezi cum crește, cum se desface în sus, puternic și singur, lămurindu-și fruntea boltită pe albastrul cerului, împingîndu-și spinarea rotundă spre munții Ardealului"...

CLAUDIU VODĂ

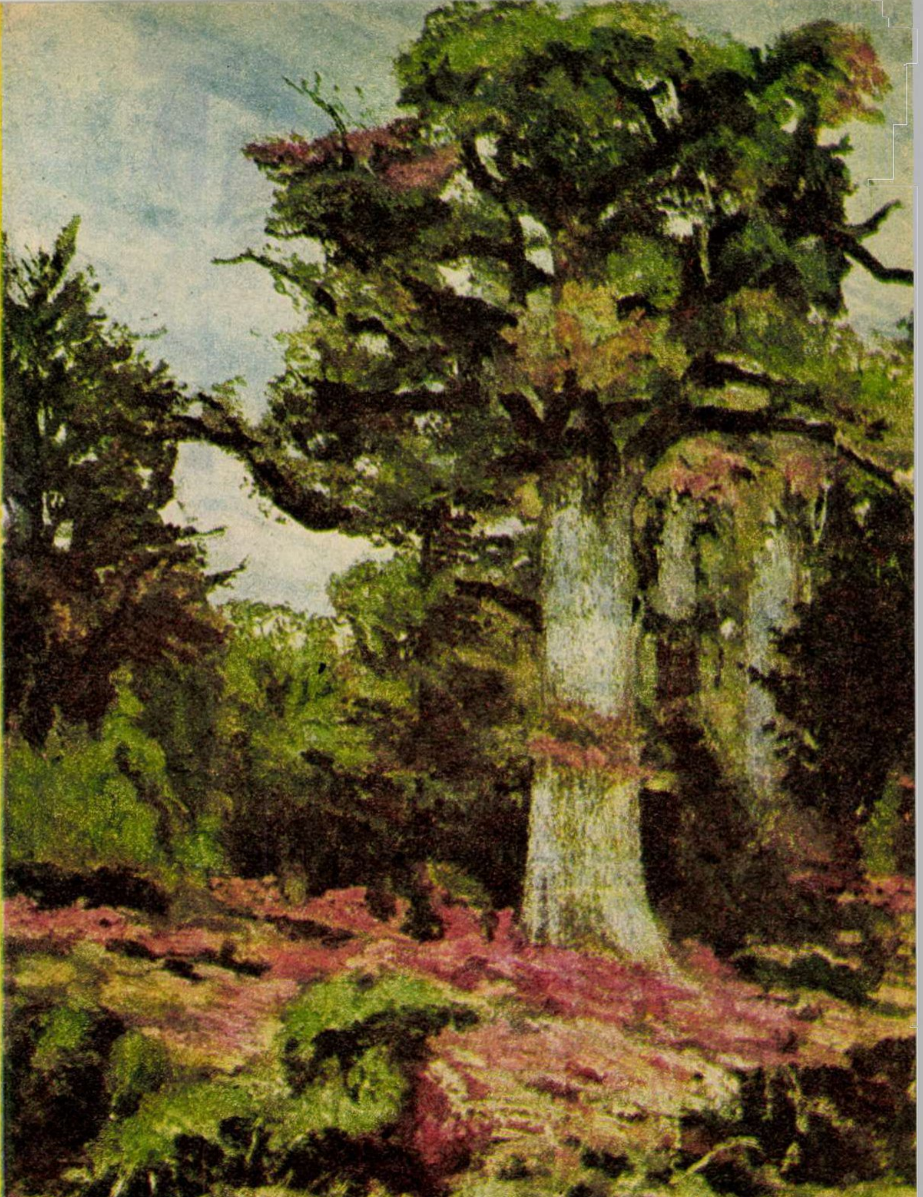

Ion Andreescu: Stejarul

Instantanee din „Expedițiile Cutezătorii"

CÎND și CÎT NE JUCĂM ?

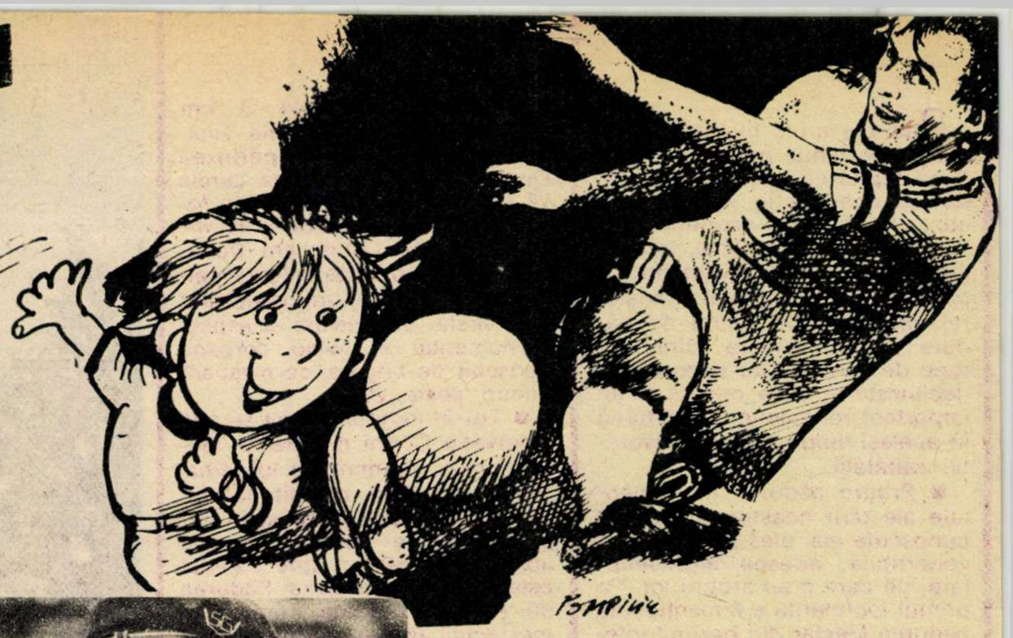

1. „Glasul domol al profesorului îi evoca acum pe etrusci, dar zarva de-afară îl smulse din nou spre lumea ei de ispite: ah, acum trebuie să fi ratat neîndemînaticul ăla de Bică, iar el, golgeterul, stă aici, legat de bancă..."

2. „Dănuț intră pe ușă, roșu de alergătură. Abia avu timp să zică „Bună ziua", aruncă ghiozdanul, luă mingea din debara și o zbughi pe scări".

Ceea ce ați citit mai sus ar putea fi începutul a două compuneri conștiincioase (aparținînd, desigur, unor elevi conștiincioși) pe o temă care ar suna astfel: „Conflictul dintre învățătură și joacă". Cine să le fi dat o asemenea temă? Poate un vecin care la ședința de bloc a propus... desființarea terenului de joacă! Sau poate caricaturistul care, neavînd un caz concret pentru rubrica respectivă de la „Semafor", desenează un „Fără cuvinte" hotărît, mobilizator: o minge ferfenițită care-și șterge lacrimile în fața unui „4" ce se răstește la ea din catalog. Sau pe colegul responsabil cu învățătura, care, la adunarea de analiză, deși n-a mișcat nici un deget ca să afle de ce au luat cutăriță și cutărică patru în teză, îi administreaza în final „vitamina" mustrarii obișnuite; „Iată unde duce pofta de joacă, zbenguiala..." Sau pe...

Dar sa ne oprim — și, așa cum am promis, să ne facem că nu-i cunoaștem. Ce vreți să spuneți? A, da, ne așteptam: pentru cine pledăm noi, de fapt. Sigur, nu pentru amicul care îi lasă baltă pe etrusci și fuge cu urechea la fotbal, nici pentru amicul care aruncă ghiozdanul... Atunci pentru cine?

Ca replică la ipotezele de la început va prezentăm și noi următoarea continuare la compunerea cu ghiozdanul aruncat: „Strîngea mingea la piept de-l dureau coastele. Ce face Tinel ăsta de nu mai vine? A zis că se duce puțin și...

Apoi plecă și Vali. Cum să joci fotbal în trei? Claudița, sora mai mică a lui Tinel, se juca într-o parte cu niște cuburi: o chema și-o puse portar, să fie doi la doi. Costel însă obiectă: cu un așa portar victoria lor n-ar avea haz și apoi e și tîrziu și... în cele din urmă..."

Sfîrșitul îl puteți ghici și singuri — și oricum, el nu are prea mare importanță. Amicul nostru e dintre cei care au creat legenda nedreaptă a conflictului dintre învățătură și joacă. Sau care le-au dat altora prilejul s-o creeze. Căci jocul, ca orice activitate omenească legitimă — și la vîrsta copilăriei, nimic mai legitim decît el —, are propria-i măsură interioară.

Un joc de fotbal durează 90 de minute, dar n-ar fi de mirare dacă un fotbalist ne-ar mărturisi că, pentru el personal, plăcerea jocului durează 30 de minute. Că în 30 de minute el se „satură" de fotbal; pentru o zi sau pentru o săptămînă. Aceasta este deci întrebarea: ce fel de plăcere ne oferă jocul, joaca? Observați cu ușurință cum zeci de colegi se înșurubează îndărătnici în jocuri fără noimă; cînd agitate și urîte, cînd sălcii și tăndălite. Să treacă vremea. Să vină masa de seară, noaptea. Ei nu gustă plăcerea jocului, de fapt, ci fug de ceva: de-o treabă în casă, de-o carte, de-o problemă. Lipsa dragostei de muncă nu înseamnă neapărat dragoste de joacă; dimpotrivă, un gol egal se așterne între amîndouă, ca între două vase comunicante.

Acum totul este clar. Baiatul din imagine are o asemenea firească poftă de joacă, încît după încă vreo cîteva goluri iscusite va spune celorlalți, bucuros că... și-a făcut plăcerea cea firească: „Gata, băieți". Iar ghiozdanul care-l așteaptă acolo, la marginea terenului, cu expresia lui veselă, îi este cel mai aprig suporter.

ILIE TRAIAN

enigmele lui DOREL

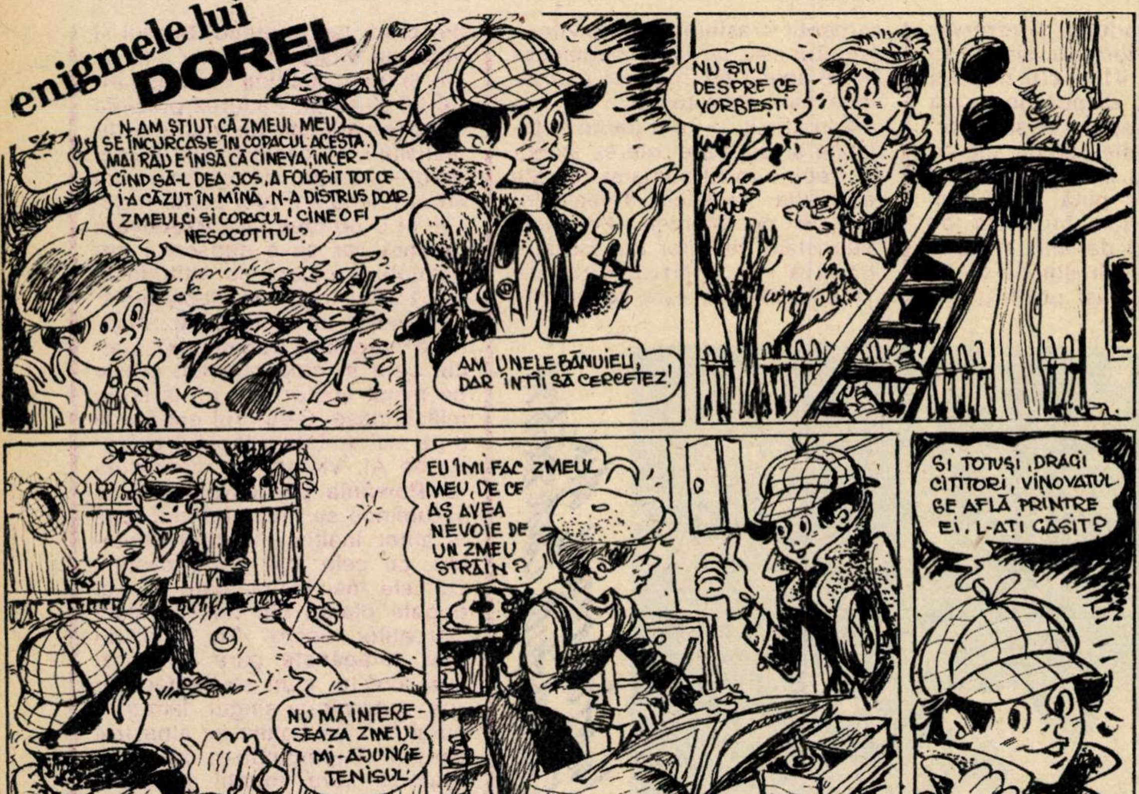

N-AM ȘTIUT CĂ ZMEUL MEU SE ÎNCURCASE ÎN COPACUL ACESTA. MAI RĂU E ÎNSĂ CĂ CINEVA, ÎNCERCÎND SĂ-L DEA JOS, A FOLOSIT TOT CE I-A CĂZUT ÎN MÎNĂ. N-A DISTRUS DOAR ZMEUL, CI ȘI COPACUL! CINE O FI NESOCOTITUL?
AM UNELE BĂNUIELI, DAR ÎNTÎI SĂ CERCETEZ!
NU ȘTIU DESPRE CE VORBEȘTI.
NU MĂ INTERESEAZĂ ZMEUL MI-AJUNGE TENISUL.
EU ÎMI FAC ZMEUL MEU, DE CE AȘ AVEA NEVOIE DE UN ZMEU STRĂIN?
ȘI TOTUȘI, DRAGI CITITORI, VINOVATUL SE AFLĂ PRINTRE EI. L-AȚI GĂSIT?

RĂSPUNS :

Lîngă copac se află o scîndură. Jucătorul de tenis a rupt-o din propriul gard pentru a ajunge la zmeu...

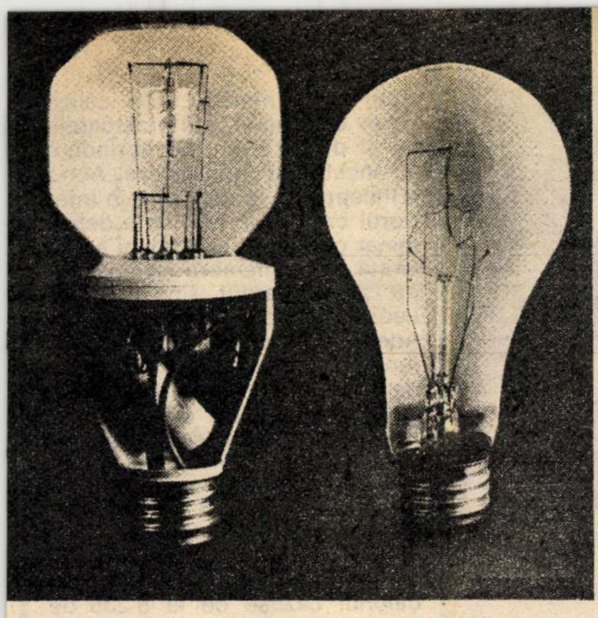

?Ați întrebat? Vă răspundem!!

VERONICA MĂDĂU din BAIA MARE vrea să știe dacă există becuri mai economice decît cele „clasice".

În căutarea de noi mijloace de economisire a energiei, a fost inventat un nou tip de bec electric: lampa cu descărcare și fluorescentă (în stînga imaginii). Lampa consumă o treime din curentul pe care l-ar necesita un bec „clasic" pentru a lumina la fel.

Este un produs al tehnicii noi. Soclul acestui tip de lampă ascunde o sofisticată instalație miniaturală pentru eliminarea fluctuațiilor de tensiune de pe rețea, ca și pentru ionizarea prealabilă a gazului din balon. Noul tip de lampă este nu numai economic, ci și durabil, fiind estimat la 5 000 de ore de funcționare.

Alte tipuri de lampă se află în pregătire, printre care lampa cu arc în vapori de halogenuri. O altă lampă cu arc dă, la 40 de wați, lumina unui bec „clasic" de 200 de wați.

Toate aceste creații tehnice se află în curs de testare.

MARIAN ROIBU din ALBA IULIA se interesează ce lucrări ajutătoare au apărut cu privire la acțiunea „ASALTUL CARPAȚILOR".

O apariție importantă în sprijinul participanților la acțiunea patriotică pionierească „Asaltul Carpaților" este lucrarea cu același titlu editată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor. Cartea cuprinde bogate informații referitoare la drumurile și marcajele din toate masivele Carpaților, o expunere sistematică și clară a traseelor turistice, numeroase date auxiliare necesare iubitorilor de drumeții, excursii și expediții. Volumul poate fi folosit și ca un prețios izvor de cunoștințe și un îndreptar în realizarea acțiunilor patriotice de cunoaștere, protejare și întreținere a frumuseților naturii patriei, precum și de refacere a marcajului traseelor turistice de către pionieri. Deosebit de importantă este și indicarea traseelor care pot fi abordate, în funcție de anotimpurile anului. Acest volum util trebuie să-și găsească locul în biblioteca fiecărei unități de pionieri, a fiecărui iubitor al drumețiilor.

ACȚIUNEA PATRIOTICĂ-PIONIEREASCĂ
ASALTUL CARPAȚILOR

DORU IONESCU din GALAȚI vrea să știe de ce iarna nu îngheață copacii?

În urma cercetărilor asupra dinamicii temperaturilor înregistrate la copaci în decursul anului, s-a observat că răcirea țesuturilor acestora se face progresiv, pînă ajunge la -10°C, după care încep să se încălzească chiar dacă temperatura mediului exterior continuă să scadă. Acest fenomen s-ar datora faptului că o parte din apa copacilor se cristalizează în continuare, eliberînd astfel o cantitate de căldură suficientă ca să asigure încălzirea copacului.

Cercetările unor specialiști japonezi au arătat că arbuștii și copacii suportă cu multă ușurință acțiunea temperaturilor de -190°C obținute cu ajutorul ozonului lichid. Mai mult, sînt anumite specii de arbori, cum este salcia, care suportă congelarea chiar în heliu lichid la -269°C, cînd lemnul devine casant. Mulți cercetători înclină să creadă că această rezistență la ger este guvernată de o substanță protectoare, asemănătoare cu hormonii animalelor, care ar împiedica distrugerea albuminelor din celula copacului. Această substanță protectoare ar fi elaborată de frunzele copacului la începutul toamnei. Rolul ei ar fi să impulsioneze începutul unor procese fizico-chimice la nivelul celulelor copacului, care ar preveni astfel denaturarea albuminelor celulare sub acțiunea temperaturilor foarte scăzute, creînd o imunitate naturală.

CEL MAI BUN CITITOR!

(Urmare din pag. 10)

— De acord, zise Olguța, dar de ce nu l-am găsi pe cel mai bun cititor printre cei care pur și simplu citesc revista noastră?

...Așa și este. De-a lungul anilor, revista a publicat peste 3 000 de reportaje dedicate atît marilor construcții care au înnoit spectaculos chipul țării cît și tuturor acțiunilor pionierești prin care voi înșivă participați la viața socială. Pentru pregătirea voastră multilaterală, rubrica științifică v-a oferit de-a lungul anilor articole în care sînt prezentate practic toate domeniile științei și tehnicii. Adunate, ni s-ar înfățișa ca o uriașă lucrare în cinci volume a cîte 300 de pagini în culori! Dar cine poate să aibă acasă, laolaltă, o uriașă bibliotecă, un teatru, un cinematograf și o sală de concert? Simplu: oricare cititor, deoarece în paginile revistei au fost și sînt pe larg înfățișate toate manifestările din Festivalul Național „Cîntarea României!". Cei mai de seamă scriitori contemporani, începînd cu Tudor Arghezi, au semnat în „Cutezătorii". Evocarea marilor noștri clasici, dezbaterile de la rubrica „Limba noastră-i o comoară" sînt foarte îndrăgite de toți cititorii.

— E timpul, zise Ticuță, bine dispus, să ne gîndim ce premiu trebuie pregătit pentru cel mai bun cititor.

— Dar revista are sute de mii de cititori! spuse Dorel. Cum îl găsim pe cel care ne interesează?

— Păi mi-am amintit!

„ENIGMA" E DEZLEGATĂ!

Ei bine, cel mai bun cititor **ești chiar tu, cel care citești în această clipă** revista! La tine se gîndesc scriitorii, reporterii, desenatorii, fotografii, atunci cînd realizează fiecare număr al revistei. Datorită ție, paginile revistei pot deveni din ce în ce mai interesante. Ție ți se cuvine premiul de cel mai bun cititor!

Pentru aceasta trebuie însă să ne cunoaștem mai bine.

Scrie-ne despre: 1 — rubricile și articolele care îți plac; 2 — ce ai dori să mai apară; 3 — ce ți s-a întîmplat mai deosebit ție sau vreunui prieten al tău în ultima vreme.

Dacă dorești, trimite-ne, odată cu scrisoarea, ceva realizat de tine, poate o poezie, poate o pictură, poate o fotografie care să te înfățișeze ocupîndu-te cu ceea ce te atrage în mod special: tehnică, sport, activitate artistică etc.

Nu uita să te iscălești pe plic și să notezi adresa redacției: Revista „Cutezătorii", București, Piața Scînteii, nr. 1.

Sîntem siguri că ne vei trimite o relatare bogată și interesantă pentru că...

...tu ești cel mai bun cititor!

OVIDIU ZOTTA

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

CU BALONUL SPRE EVEREST

O ASCENSIUNE NEOBIŞNUITĂ

Sosise ziua aleasă pentru primul zbor cu balonul spre Muntele Everest. Membrii expediţiei se pregătiseră timp de trei ani şi jumătate. Marea încercare urma să fie făcută cu două baloane, fiecare avînd cîte un echipaj format din trei persoane. În primul balon urmau să urce alpinistul australian Chris Dewhirst, conducătorul expediţiei, Aden Wickes, pilot avînd la activul său 11 500 ore de zbor la mare altitudine, şi Leo Dickinson, operator cinematografic, care şi-a propus să înregistreze întreaga călătorie pe peliculă. Echipajul celui de-al doilea balon era constituit din englezul Brian Smith, ce urma să piloteze, constructorul de baloane australian Phil Kavanagh, ce urma să îndeplinească rolul de navigator, şi încercata alpinistă şi schioară americană Jan Reynolds, răspunzătoare cu filmarea traseului parcurs.

Învelişul celor două baloane fusese confecţionat din nailon laminat. Baloanele erau umplute cu aer cald. Membrii celor două echipaje erau înarmaţi cu măşti de oxigen, care trebuiau folosite la mare altitudine, piolete de alpinist, frînghii, arzătoare speciale şi butelii cu propan.

Cele două baloane urmau să se ridice şi să navigheze împreună, menţinînd legătura prin radio. Ele aveau să se înalţe pînă la 9 150 de metri, altitudine la care se presupune că există curenţi puternici de aer ce urmau să le împingă deasupra piscurilor înalte din zona Everestului.

A sosit şi momentul plecării. Cele două baloane urmau să zboare cît mai aproape. Dar la numai 20 de secunde de la pornire, unul dintre ele a fost împins de o adiere de vînt spre celălalt. Nacela celui dintîi s-a izbit de învelişul celui de-al doilea. Din fericire, învelişul nu s-a sfîşiat.

Deasupra norilor, Soarele strălucea cu putere. Crestele Munţilor Himalaia se înfăţişau în toată splendoarea. În apropiere se afla vîrful Langtang, înalt de 7 626 de metri. În momentul în care cele două baloane au ajuns la 6 100 de metri altitudine, în căutarea vînturilor puternice care să le împingă spre vîrful Everest, membrii celor două echipaje şi-au pus măştile de oxigen.

Dar vîntul mult dorit nu bătea nici la înălţimea de 7 015 metri. Între timp baloanele au ajuns în dreptul vîrfului Gauri Shankar, avînd înălţimea de 7 154 de metri. Pînă în acel moment baloanele folosiseră două treimi din combustibil. Chris Dewhirst a hotărît ca în balonul în care se afla să se continue arderea combustibilului rămas, pentru ca aerul încălzit să permită balonului să se ridice la altitudinea de 9 150 metri, unde spera să întîlnească vîntul favorabil. Cînd balonul a ajuns la 8 235 de metri, în jur s-a înstăpînit un calm înspăimîntător. Din cauza lipsei de oxigen, atît arzătoarele cît şi dispozitivele de aprindere au încetat să funcţioneze. Aerul a început să se răcească în interiorul balonului, fapt ce a determinat coborîrea sa tot mai accelerată. Dar membrii echipajului nu şi-au pierdut sîngele rece. Leo Dickinson filma în tăcere. Aden se străduia să pună în funcţiune dispozitivele de aprindere, în timp ce Chris încerca să aprindă nişte beţe de chibrituri. În cele din urmă, spre uşurarea generală, Chris a reuşit să aprindă un chibrit şi arzătorul a prins din nou viaţă. În urma încălzirii aerului din interiorul balonului, acesta s-a oprit din cădere. Era şi vremea. Pînă atunci balonul căzuse de la 8 235 de metri pînă la 4 574 de metri. Mai rămăseseră doar 610 metri pînă la sol. Într-o vale s-a ivit un loc potrivit pentru aterizare. Aici păştea o turmă de iaci. Balonul a aterizat, spre marea surprindere a păstorilor, pe un pîlc de rododendroni. Dewhirst a sărit din nacelă şi a tras balonul la pămînt cu ajutorul unei frînghii. Echipajul celui de-al doilea balon, aflat la 6 100 de metri altitudine, asistase neputincios la căderea dramatică a celui dintîi. Membrii celui de-al doilea echipaj au încercat să aterizeze alături. Dar nu au reuşit. Balonul lor a aterizat într-o vale vecină, cu teren accidentat. În urma izbirii de sol, nacela s-a răsturnat, prinzîndu-i sub ea, ca într-o capcană, pe cei trei membri ai echipajului. Deşi robinetele arzătorului fuseseră închise înainte de aterizare, pe conducte rămăsese gaz. În urma şocului, acesta s-a aprins. Apropierea jetului arzător era insuportabilă. Cei trei membri ai echipajului aveau senzaţia că hainele de pe ei se topesc. Cu un extraordinar efort de voinţă, Jan Reynolds a reuşit să iasă de sub nacela grea, să înăbuşe focul, după care toţi au ieşit nevătămaţi. În cele două ore de zbor, ei reuşiseră să parcurgă două treimi din traseu. În cursul nopţii, cei şase temerari s-au odihnit în corturi. A doua zi au fost aduşi înapoi la locul de pornire de către un elicopter.

Ulterior, Chris Dewhirst, Brian Smith şi Leo Dickinson au efectuat un zbor deasupra marelui lanţ muntos Annapurna. Ei au trecut iarăşi prin mari emoţii, deoarece arzătoarele de combustibil au capotat din nou.

În pofida faptului că nu şi-a atins ţinta, primul zbor a fost unul dintre cele mai senzaţionale efectuate deasupra munţilor. Dacă ar fi întîlnit curenţi de aer favorabili, la înălţime mai mare, cele două baloane ar fi reuşit traversarea Everestului. Dar încercarea celor şase membri ai expediţiei rămîne o deosebită faptă de cutezanţă.

TUDOR PRELIPCEANU